ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 1450**

14 Ιουνίου 2013

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 36060/1155 /Ε.103

Καθορισμός πλαισίου κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010.

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου δεύτερου του Ν. 2077/1992 «Κύρωση Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση» (Α΄ 136) και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 (παρ. 1ζ) του Ν.1338/1983 « Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α΄ 34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1986 «Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων κ.λπ. (Α΄ 70) και του άρθρου 65 του Ν. 1892/1990 (Α΄ 101).

2. Τις διατάξεις των άρθρων 8, 10, 11, 28, 29 και 30 του Ν.1650/1986 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α΄160) όπως το άρθρο 28 τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 4042/2012 (Α΄24) και το άρθρο 30 με το άρθρο 98 (παρ.12) του Ν.1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη» (Α΄101) και στη συνέχεια το ίδιο άρθρο με το άρθρο 4 του Ν. 3010/2002 (Α΄91) και με το άρθρο 21 του Ν.4014/2011 (Α΄209).

3. Τις διατάξεις του Ν.3010/2002 «Εναρμόνιση του Ν.1650/1986 με τις οδηγίες 97/11/ΕΕ και 96/61/ΕΕ κ.ά.» (Α΄91).

4. Τις διατάξεις του Ν. 4014/2011 «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής» (Α΄ 209).

5. Τις διατάξεις του Ν.4042/2012 «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ - Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ. Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής» (Α΄ 24).

6. Τις διατάξεις του Ν.3937/2011 «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις» (Α΄60).

7. Τις διατάξεις του Ν. 3199/2003 «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - εναρμόνιση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ ...κλπ» (Α΄ 280) και του Π.Δ. 51/2007 «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ..κλπ» (Α΄ 54).

8. Τις διατάξεις του Π.Δ. 148/2009 «Περιβαλλοντική ευθύνη για την πρόληψη και την αποκατάσταση των ζημιών στο περιβάλλον-Εναρμόνιση με την οδηγία 2004/35/ΕΚ....κλπ» (Α΄190).

9. Την οδηγία 2010/75/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EEL 334/17/2010).

10. Την υπ' αριθ. 1958/2012 υπουργική απόφαση «Κατάταξη δημόσιων και Ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4 του Ν.4014/2011 (Α΄209)» (Β΄21), όπως ισχύει.

11. Την υπ' αριθ. 48963/2012 κοινή υπουργική απόφαση «Προδιαγραφές περιεχομένου Αποφάσεων Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.) για έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α΄ της υπ' αριθ. 1958/2012 Υπουργικής Απόφασης. ...σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 7 του Ν. 4014/2011» (Β΄2703).

12. Την υπ' αριθ. 167563/2013 υπουργική απόφαση «Εξειδίκευση των διαδικασιών και των ειδικότερων κριτηρίων περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων και δραστηριοτήτων των άρθρων 3, 4, 5, 6 και 7 του Ν.4014/2011.... καθώς και κάθε άλλου σχετικού με τις διαδικασίες αυτές θέματος» (Β΄ 964).

13. Την υπ' αριθ. 39626/2208/2009 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από την ρύπανση και την υποβάθμιση, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/118/ΕΚ «σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από την ρύπανση και την υποβάθμιση», του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006» (Β΄2075).

14. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα, όπως τέθηκε σε ισχύ με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα» (Α΄98).

15. Το άρθρο 1 του Π.Δ. 85/2012 «Ίδρυση και μετονομασία Υπουργείων, μεταφορά και κατάργηση υπηρεσιών» (Α΄ 141), όπως αυτό ισχύει.

16. Το π.δ. 86/2012 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών υπουργών και Υφυπουργών» (Α΄ 141).

17. Τις διατάξεις του άρθρου 6 του Π.Δ. 189/2009 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (Α΄221).

18. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
(άρθρο 1 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Σκοπός-Αντικείμενο

Με την παρούσα απόφαση που εκδίδεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 3, 4, 5, 8, 10 και 11 του Ν.1650/1986, όπως τα άρθρα 3, 4 και 5 τροποποιήθηκαν με το Ν.3010/2002 και στη συνέχεια με το Ν.4014/2011 και σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)» που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕL 334/17/2010), θεσπίζονται κανόνες, μέτρα και διαδικασίες που αποσκοπούν στην ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης από βιομηχανικές δραστηριότητες καθώς και στην αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, στη μείωση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, τα νερά και το έδαφος καθώς και στην πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων, ώστε να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

Άρθρο 2
(άρθρο 2 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

1. Η απόφαση εφαρμόζεται στις βιομηχανικές δραστηριότητες (εγκαταστάσεις, μονάδες καύσης, μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων), οι οποίες προκαλούν ρύπανση και αναφέρονται στα κεφάλαια ΙΙ έως VI.

2. Η απόφαση δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης ούτε στη δοκιμή νέων προϊόντων και διαδικασιών.

Άρθρο 3
(άρθρο 3 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της απόφασης, νοούνται ως:

1) "ουσία": κάθε χημικό στοιχείο και οι ενώσεις του, πλην των ακόλουθων ουσιών:

α) ραδιενεργών ουσιών, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της 1014(ΦΟΡ) 94/2001 κοινής υπουργικής απόφασης «Έγκριση Κανονισμών Ακτινοπροστασίας» (Β΄216) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την οδηγία 96/29/Ευρατόμ,

β) γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της 95267/1893/1995 κοινής υπουργικής απόφασης που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την οδηγία 90/219/ΕΚ, όπως η οδηγία αυτή αναδιατυπώθηκε με την οδηγία 2009/41/ΕΚ,

γ) γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 2 της 38639/2017/2005 κοινής υπουργικής απόφασης που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ,

2) "ρύπανση": η άμεση ή έμμεση εισαγωγή στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα ή το έδαφος, ως αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας, ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου που ενδέχεται να βλάψουν την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, να υποβαθμίσουν υλικά αγαθά, να παραβλάψουν ή να εμποδίσουν την ψυχαγωγική λειτουργία καθώς και τις άλλες νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος,

3) "εγκατάσταση": κάθε σταθερή τεχνική μονάδα εντός της οποίας διεξάγονται μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες του Παραρτήματος Ι ή του μέρους 1 του Παραρτήματος VII, καθώς και όλες οι άλλες άμεσα συνδεδεμένες δραστηριότητες, στον ίδιο χώρο, οι οποίες είναι τεχνικώς συναφείς με τις αναφερόμενες στα εν λόγω παραρτήματα, και ενδέχεται να επηρεάζουν τις εκπομπές και τη ρύπανση,

4) "εκπομπή": η άμεση ή έμμεση απόρριψη ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα ή το έδαφος, από σημειακές ή διάχυτες πηγές της εγκατάστασης,

5) "οριακή τιμή εκπομπών": η μάζα, εκφρασμένη σε ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσοτέρων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων,

6) "ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος": δέσμη απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται σε συγκεκριμένο χρόνο από ένα συγκεκριμένο περιβάλλον ή ένα επιμέρους τμήμα του, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την σχετική εθνική νομοθεσία,

7) "περιβαλλοντική άδεια": η Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) το περιεχόμενο και η έκδοση της οποίας διέπεται από το πλαίσιο των ρυθμίσεων του Ν.4014/2011 καθώς και από τις ειδικές ρυθμίσεις που εισάγονται με την παρούσα απόφαση. Η ΑΕΠΟ αφορά μέρος ή ολόκληρη την εγκατάσταση ή μονάδα καύσης ή μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων,

8) "γενικοί δεσμευτικοί κανόνες": οι οριακές τιμές εκπομπών ή άλλες προϋποθέσεις, τουλάχιστον σε επίπεδο κλάδου, που εγκρίνονται σύμφωνα με το άρθρο 14, με στόχο να χρησιμοποιηθούν άμεσα για τον καθορισμό των όρων της περιβαλλοντικής άδειας (ΑΕΠΟ),

9) "ουσιαστική μετατροπή": κάθε μεταβολή της φύσης ή της λειτουργίας ή επέκταση εγκατάστασης ή μονάδας καύσης ή μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που ενδέχεται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή στο περιβάλλον,

10) "βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές": το πλέον αποτελεσματικό και προηγμένο στάδιο εξέλιξης των δραστηριοτήτων και των μεθόδων άσκησής τους, που αποδεικνύει την πρακτική καταλληλότητα συγκεκριμένων τεχνικών να συνιστούν τη βάση των οριακών τιμών εκπομπών και άλλων όρων περιβαλλοντικής αδειοδότησης για την

αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι πρακτικά εφικτό, τη μείωση των εκπομπών και των επιπτώσεων στο περιβάλλον στο σύνολό του:

α) στις "τεχνικές" περιλαμβάνονται τόσο η τεχνολογία που χρησιμοποιείται όσο και ο τρόπος σχεδιασμού, κατασκευής, συντήρησης, λειτουργίας και παροπλισμού της εγκατάστασης,

β) ως "διαθέσιμες τεχνικές" νοούνται οι αναπτυχθείσες σε κλίμακα που επιτρέπει την εφαρμογή τους εντός του οικείου βιομηχανικού κλάδου, υπό οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες συνθήκες, λαμβανομένων υπόψη του κόστους και των πλεονεκτημάτων, ανεξαρτήτως του αν οι ως άνω τεχνικές χρησιμοποιούνται ή παράγονται εντός της χώρας, εφόσον εξασφαλίζεται η πρόσβαση του φορέα εκμετάλλευσης σε αυτές με λογικούς όρους,

γ) ως "βέλτιστες" νοούνται οι πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την επίτευξη υψηλού γενικού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του,

11) "έγγραφο αναφοράς ΒΔΤ": έγγραφο, που προκύπτει από την ανταλλαγή πληροφοριών που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 13, το οποίο συντάσσεται για συγκεκριμένες δραστηριότητες και περιγράφει κυρίως τις εφαρμοζόμενες τεχνικές, τα ισχύοντα επίπεδα εκπομπών και κατανάλωσης, τις τεχνικές που εξετάζονται για τον καθορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών καθώς και τα συμπεράσματα ΒΔΤ και όλες τις αναδυόμενες τεχνικές, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπ' όψιν τα κριτήρια του Παραρτήματος ΙΙΙ,

12) "συμπεράσματα ΒΔΤ": έγγραφο το οποίο περιέχει τα μέρη του εγγράφου αναφοράς ΒΔΤ που περιλαμβάνουν τα συμπεράσματα σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, την περιγραφή τους, πληροφορίες για την εκτίμηση της δυνατότητας εφαρμογής τους, τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, τη σχετική παρακολούθηση, τα αντίστοιχα επίπεδα κατανάλωσης και, κατά περίπτωση, τα συναφή μέτρα αποκατάστασης του χώρου,

13) "επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές": το φάσμα των επιπέδων εκπομπών που εκλύονται υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας με τη χρήση της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής ή συνδυασμού βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ, εκπεφρασμένες ως μέσος όρος κατά τη διάρκεια δεδομένου χρονικού διαστήματος, υπό συγκεκριμένες συνθήκες αναφοράς,

14) "αναδυόμενη τεχνική": νέα τεχνική για μια βιομηχανική δραστηριότητα, η οποία εάν αναπτυχθεί εμπορικά, μπορεί να εξασφαλίσει είτε υψηλότερο γενικό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος είτε τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και μεγαλύτερη εξοικονόμηση κόστους από τις υφιστάμενες βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,

15) "φορέας εκμετάλλευσης": κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή ελέγχει συνολικά ή εν μέρει την εγκατάσταση ή τη μονάδα καύσης ή μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή στο οποίο έχει εκχωρηθεί αποφασιστική οικονομική εξουσία επί της τεχνικής λειτουργίας της εγκατάστασης ή της μονάδας,

16) "κοινό": ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και οι φορείς (οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες) εκπροσώπησής τους,

17) "ενδιαφερόμενο κοινό": το κοινό το οποίο θίγεται ή ενδέχεται να θιγεί ή του οποίου διακυβεύονται έννομα συμφέροντα από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων για την έγκριση, τροποποίηση, αναπροσαρμογή ή ανανέωση μιας ΑΕΠΟ, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος, ανεξάρτητα εάν έχουν ή όχι νομική προσωπικότητα.

18) "επικίνδυνες ουσίες": ουσίες ή μείγματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων,

19) "βασική έκθεση": πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες,

20) "υπόγεια ύδατα": τα υπόγεια ύδατα όπως ορίζονται στο άρθρο 2, παρ.2 περ. β του Ν.3199/2003 (Α΄280)

21) "έδαφος": το ανώτερο στρώμα του στερεού φλοιού της Γης, μεταξύ του γεωλογικού υποβάθρου και της επιφάνειας. Το έδαφος αποτελείται από ανόργανα και οργανικά συστατικά, νερό, αέρα και έμβιους οργανισμούς,

22) "περιβαλλοντική επιθεώρηση": το σύνολο των δράσεων, μεταξύ άλλων, επιτόπιες επισκέψεις, παρακολούθηση των εκπομπών και έλεγχοι των εσωτερικών εκθέσεων και των εγγράφων παρακολούθησης, επαλήθευση της παρακολούθησης που διενεργείται από τον φορέα εκμετάλλευσης, έλεγχος των τεχνικών που χρησιμοποιούνται και της καταλληλότητας της περιβαλλοντικής διαχείρισης της εγκατάστασης, που αναλαμβάνονται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες αρχές που ορίζονται στο άρθρο 20 παρ.3 του Ν. 4014/2011, με στόχο τον έλεγχο και την προαγωγή της συμμόρφωσης των εγκαταστάσεων με τους όρους της περιβαλλοντικής τους άδειας και, εφόσον απαιτείται, την παρακολούθηση των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον,

23) "πουλερικά": τα πουλερικά όπως ορίζονται στο άρθρο 2, παρ.1 του Π.Δ. 211/1992 (Α΄100) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την οδηγία 90/539/ΕΟΚ

24) "καύσιμο": κάθε στερεά, υγρή ή αέρια καύσιμη ύλη,

25) "μονάδα καύσης": κάθε τεχνική συσκευή στην οποία οξειδώνονται καύσιμα με σκοπό τη χρησιμοποίηση της παραγόμενης θερμότητας,

26) "καπνοδόχος": δομή που περιέχει έναν ή περισσότερους καπναγωγούς για την απόρριψη απαερίων στην ατμόσφαιρα,

27) "ώρες λειτουργίας": ο χρόνος, εκπεφρασμένος σε ώρες, κατά τον οποίο μια μονάδα καύσης, συνολικά ή εν μέρει, λειτουργεί και απορρίπτει εκπομπές στην ατμόσφαιρα, εξαιρουμένων των περιόδων έναρξης και παύσης λειτουργίας οι οποίες προσδιορίζονται στην Εκτελεστική Απόφαση 2012/249/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕL 123/44/9-5-2012) που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 41 (περ. α) της οδηγίας 2010/75/ΕΕ.

28) "ποσοστό αποθείωσης": ο λόγος της ποσότητας θείου που δεν εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα από μια μονάδα καύσης σε δεδομένο χρονικό διάστημα, προς την ποσότητα θείου που περιέχεται στο στερεό καύσιμο το οποίο εισέρχεται στα συστήματα της μονάδας καύσης και χρησιμοποιείται στη μονάδα κατά το ίδιο χρονικό διάστημα,

29) "εγχώριο στερεό καύσιμο": φυσικό στερεό καύσιμο το οποίο χρησιμοποιείται σε μονάδα καύσης ειδικά σχεδιασμένη για το καύσιμο αυτό και εξορύσσεται σε τοπικό επίπεδο,

30) "καθοριστικό καύσιμο": το καύσιμο το οποίο, μεταξύ όλων των καυσίμων που χρησιμοποιούνται σε μονάδα καύσης μεικτής εστίας που χρησιμοποιεί υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, έχει την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, σύμφωνα με το Μέρος 1 του Παραρτήματος V ή, σε περίπτωση που διάφορα καύσιμα έχουν την ίδια οριακή τιμή εκπομπής, το καύσιμο με τη μεγαλύτερη θερμική ισχύ,

31) "βιομάζα": οιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) προϊόντα που αποτελούνται από οιαδήποτε φυτική ύλη, προερχόμενη από τη γεωργία ή τη δασοκομία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο προκειμένου να ανακτηθεί το ενεργειακό της περιεχόμενο,

β) τα εξής απόβλητα:

i) φυτικά απόβλητα της γεωργίας ή της δασοκομίας˙

ii) φυτικά απόβλητα της βιομηχανίας τροφίμων, εφόσον ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα˙

iii) ινώδη φυτικά απόβλητα από την παραγωγή παρθένου χαρτοπολτού και την παραγωγή χαρτιού από χαρτοπολτό, εφόσον για τα απόβλητα αυτά εφαρμόζεται διαδικασία συναποτέφρωσης στον τόπο παραγωγής και ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα˙

iv) απόβλητα φελλού˙

v) απόβλητα ξύλου εκτός από τα απόβλητα ξύλου που ενδέχεται να περιέχουν αλογονούχες οργανικές ενώσεις ή βαρέα μέταλλα ως αποτέλεσμα επεξεργασίας με συντηρητικά ξύλου ή επίστρωσης, και τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως απόβλητα ξύλου προερχόμενα από οικοδομές και κατεδαφίσεις,

32) "μονάδα καύσης μεικτής εστίας": κάθε μονάδα καύσης που μπορεί να τροφοδοτείται ταυτόχρονα ή εναλλάξ με δύο ή περισσότερα είδη καυσίμων,

33) "αεριοστρόβιλος": κάθε περιστρεφόμενη μηχανή που μετατρέπει θερμική ενέργεια σε μηχανικό έργο και η οποία αποτελείται κυρίως από συμπιεστή, θερμική διάταξη, όπου το καύσιμο οξειδώνεται για να θερμάνει το φέρον ρευστό, και στρόβιλο,

34) "αεριοκίνητη μηχανή": μηχανή εσωτερικής καύσης η οποία λειτουργεί σύμφωνα με τον κύκλο Όττο και χρησιμοποιεί για την καύση καυσίμου επιβαλλόμενη ανάφλεξη ή, στην περίπτωση των μηχανών διπλού καυσίμου, ανάφλεξη συμπίεσης,

35) "ντιζελοκίνητη μηχανή": μηχανή εσωτερικής καύσης η οποία λειτουργεί σύμφωνα με τον κύκλο ντίζελ και χρησιμοποιεί ανάφλεξη συμπίεσης για την καύση καυσίμου,

36) "μικρό απομονωμένο σύστημα": μικρό απομονωμένο σύστημα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, παρ.3, περ. κγ του Ν.4001/2011 (Α΄179)

37) "απόβλητα": απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 11 παρ. 1 του Ν. 4042/2012 που εκδόθηκε εκτός των άλλων και σε συμμόρφωση προς την οδηγίας 2008/98/ΕΚ,

38) "επικίνδυνα απόβλητα": επικίνδυνα απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 11 παρ. 2 του Ν. 4042/2012,

39) "μεικτά αστικά απόβλητα": τα απόβλητα των νοικοκυριών, καθώς και τα απόβλητα εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και τα απόβλητα ιδρυμάτων, τα οποία, λόγω της φύσης και της σύνθεσής τους, είναι όμοια με τα απόβλητα των νοικοκυριών, εκτός των αποβλήτων που αναφέρονται υπό τον κωδικό 20 01 του Παραρτήματος της απόφασης 2000/532/ΕΚ και τα οποία συλλέγονται χωριστά στην πηγή και εκτός των λοιπών αποβλήτων που αναφέρονται υπό τον κωδικό 20 02 του ιδίου Παραρτήματος,

40) "μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων": κάθε σταθερή ή κινητή τεχνική μονάδα με τον εξοπλισμό της, που προορίζεται αποκλειστικά για θερμική επεξεργασία αποβλήτων, με ή χωρίς ανάκτηση της θερμότητας που εκλύεται κατά την καύση, μέσω της αποτέφρωσης αποβλήτων με οξείδωση καθώς και άλλων τεχνικών θερμικής επεξεργασίας όπως η πυρόλυση, η αεριοποίηση ή η τεχνική πλάσματος, εφόσον οι ουσίες που προέρχονται από την επεξεργασία στη συνέχεια αποτεφρώνονται

41) "μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων": κάθε σταθερή ή κινητή τεχνική μονάδα της οποίας κύρια αποστολή είναι η παραγωγή ενέργειας ή η παραγωγή υλικών προϊόντων και στην οποία χρησιμοποιούνται απόβλητα ως σύνηθες ή συμπληρωματικό καύσιμο, ή στην οποία τα απόβλητα υφίστανται θερμική επεξεργασία για τη διάθεσή τους μέσω αποτέφρωσης αποβλήτων με οξείδωση καθώς και άλλων τεχνικών θερμικής επεξεργασίας, όπως η πυρόλυση, η αεριοποίηση ή η τεχνική πλάσματος, εφόσον οι ουσίες που προέρχονται από την επεξεργασία στη συνέχεια αποτεφρώνονται,

42) "ονομαστική δυναμικότητα": το άθροισμα των δυναμικοτήτων αποτέφρωσης των καμίνων που συνθέτουν τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, όπως ορίζονται από τον κατασκευαστή και επιβεβαιώνονται από τον φορέα εκμετάλλευσης, λαμβάνοντας υπόψη τη θερμογόνο αξία των αποβλήτων. Η δυναμικότητα αυτή εκφράζεται ως η ποσότητα των αποβλήτων που αποτεφρώνονται ανά ώρα,

43) "διοξίνες και φουράνια": όλα τα πολυχλωροπαράγωγα της διβενζο-π-διοξίνης και του διβενζοφουρανίου που απαριθμούνται στο μέρος 2 του Παραρτήματος VI,

44) "οργανική ένωση": κάθε ένωση που περιέχει τουλάχιστον άνθρακα και ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία υδρογόνο, αλογόνα, οξυγόνο, θείο, φωσφόρο, πυρίτιο ή άζωτο, εκτός από τα οξείδια του άνθρακα και τα ανόργανα ανθρακικά και όξινα ανθρακικά άλατα,

45) "πτητική οργανική ένωση": κάθε οργανική ένωση καθώς και το κλάσμα κρεωσότου που έχει τάση ατμών 0,01 kPa ή μεγαλύτερη, σε θερμοκρασία 293,15 K, ή ανάλογη πτητικότητα στις συγκεκριμένες συνθήκες χρήσης,

46) "οργανικός διαλύτης": κάθε πτητική οργανική ένωση που χρησιμοποιείται, για ένα από τα ακόλουθα:

α) μόνη ή σε συνδυασμό με άλλα μέσα και χωρίς να υφίσταται χημική μετατροπή, για τη διάλυση πρώτων υλών, προϊόντων ή αποβλήτων,

β) ως μέσο καθαρισμού για τη διάλυση ξένων προσμείξεων,

γ) ως διαλυτοποιητής,

δ) ως μέσο διασποράς,

ε) ως ρυθμιστής του ιξώδους,

στ) ως ρυθμιστής της επιφανειακής τάσης,

ζ) ως πλαστικοποιητής,

η) ως συντηρητικό,

47) "επίχρισμα": επίχρισμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, περ. 7 της υπ' αριθ. 437/2005 κοινής υπουργικής απόφα-

σης (Β΄1641/2006) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/42/ΕΚ

48) «αρμόδια περιβαλλοντική αρχή»: η αρχή που είναι αρμόδια για την έκδοση της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), σύμφωνα με το Ν.4014/2011.

49. «αδειοδοτούσα αρχή»: η αρχή που είναι αρμόδια για την έκδοση της άδειας εγκατάστασης ή/και λειτουργίας του έργου ή της δραστηριότητας.

Άρθρο 4
(άρθρα 4, 5 και 6 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Γενικές απαιτήσεις
για την περιβαλλοντική άδεια (ΑΕΠΟ)

1. Οι εγκαταστάσεις, οι μονάδες καύσης, οι μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης, κατατάσσονται κατά περίπτωση, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 1958/2012 κοινή υπουργική απόφαση, όπως ισχύει, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Ν.4014/2011, στις υποκατηγορίες Α1 και Α2 της κατηγορίας Α και υπόκεινται στις ρυθμίσεις του νόμου αυτού. Ειδικότερα:

α) οι ανωτέρω εγκαταστάσεις ή μονάδες πρέπει να διαθέτουν περιβαλλοντική άδεια (ΑΕΠΟ), η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία, τις απαιτήσεις, τους όρους και τις προϋποθέσεις του Ν. 4014/2011 και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του καθώς και με τις ειδικότερες απαιτήσεις της παρούσας απόφασης και

β) το γενικό περιεχόμενο (προδιαγραφές) της ΑΕΠΟ καθορίζεται στο παράρτημα Α της υπ' αριθ. 48963/2012 κοινής υπουργικής απόφασης, που έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του Ν.4014/2011 και το ειδικότερο περιεχόμενό της από την παρούσα απόφαση.

2. Η περιβαλλοντική άδεια μπορεί να καλύπτει δύο ή περισσότερες εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων την εκμετάλλευση των οποίων έχει ο ίδιος φορέας εκμετάλλευσης στον ίδιο χώρο. Στην περίπτωση αυτή η ΑΕΠΟ ορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας απόφασης.

3. Η περιβαλλοντική άδεια μπορεί να καλύπτει διάφορα τμήματα μιας εγκατάστασης που εκμεταλλεύονται διαφορετικοί φορείς. Στις περιπτώσεις αυτές, η ΑΕΠΟ καθορίζει τις ευθύνες κάθε φορέα εκμετάλλευσης.

4. Σε κάθε περίπτωση από τις αναφερόμενες στις παραγράφους 2 και 3, κατά τη διαδικασία έκδοσης της ΑΕΠΟ πρέπει η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή να διασφαλίζει την αποτελεσματική ολοκληρωμένη προσέγγιση για την πρόληψη και τον έλεγχο των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, στα ύδατα και το έδαφος, τη διαχείριση των αποβλήτων, την ενεργειακή απόδοση και την πρόληψη των ατυχημάτων.

5. Σε περίπτωση εκσυγχρονισμού, επέκτασης, βελτίωσης ή τροποποίησης περιβαλλοντικά αδειοδοτημένων εγκαταστάσεων ή μονάδων εφαρμόζονται οι διατάξεις της υπ' αριθ. 167563/2013 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄964), που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 6 του Ν.4014/2011.

6. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης κατοχής περιβαλλοντικής άδειας, είναι δυνατόν για ορισμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων, μονάδων καύσης ή μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, να καθορίζονται ειδικές απαιτήσεις με τη μορφή γενικών δεσμευτικών κανόνων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 14. Όταν θεσπίζονται γενικοί δεσμευτικοί κανόνες η ΑΕΠΟ μπορεί να περιέχει απλή αναφορά στους κανόνες αυτούς.

Άρθρο 5
(άρθρο 7 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Συμβάντα και ατυχήματα

Με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 148/2009, σε περίπτωση συμβάντος ή ατυχήματος που επηρεάζει σημαντικά το περιβάλλον, τηρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις:

α) ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει άμεσα την αρμόδια για την περιβαλλοντική άδεια αρχή˙

β) ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αμέσως τα μέτρα για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την αποφυγή άλλων συμβάντων ή ατυχημάτων˙

γ) η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή απαιτεί από το φορέα εκμετάλλευσης να λάβει όλα τα κατάλληλα συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία αυτή θεωρεί αναγκαία για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την αποφυγή άλλων συμβάντων ή ατυχημάτων.

Άρθρο 6
(άρθρο 8 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μη συμμόρφωση

1. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων της ΑΕΠΟ επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 58.

2. Όταν γίνεται παράβαση των όρων της ΑΕΠΟ, πρέπει να τηρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις:

α) ο φορέας εκμετάλλευσης:

αα) ενημερώνει αμέσως την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή,

ββ) λαμβάνει αμέσως τα απαιτούμενα μέτρα για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης το συντομότερο δυνατόν,

β) η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει όλα τα κατάλληλα συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία αυτή θεωρεί αναγκαία για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης.

3. Εάν η παράβαση των όρων της ΑΕΠΟ προκαλεί άμεσο κίνδυνο για την δημόσια υγεία ή απειλεί με άμεσες αρνητικές επιπτώσεις το περιβάλλον, και μέχρι να αποκατασταθεί η συμμόρφωση, σύμφωνα με την περιπ. α (στοιχείο ββ) και την περιπ. β της παραγράφου 2, αναστέλλεται η λειτουργία της εγκατάστασης, της μονάδας καύσης, της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή του σχετικού τμήματος αυτών.

Άρθρο 7
(άρθρο 9 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Εκπομπές αερίων θερμοκηπίου

1. Όταν οι εκπομπές αερίου θερμοκηπίου από μια εγκατάσταση προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι της υπ' αριθ. 54409/2632/2004 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1931), όπως τροποποιήθηκε με το παράρτημα ΙΑ της υπ' αριθ. 57495/2959/2010 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄2030), σχετικά με μια δραστηριότητα της εν λόγω εγκατάστασης, η περιβαλλοντική άδεια δεν περιλαμβάνει οριακή τιμή εκπομπών για άμεσες εκπομπές του εν λόγω αερίου, εκτός εάν αυτό είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί ότι δεν προκαλείται σημαντική τοπική ρύπανση.

2. Ως προς τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, μπορεί να μην επιβάλλονται απαιτήσεις σχετικά με την ενεργειακή απόδοση για τις μονάδες καύσης ή άλλες μονάδες που εκπέμπουν διοξείδιο του άνθρακος στον χώρο της εγκατάστασης.

3. Όταν κρίνεται αναγκαίο, οι αρμόδιες περιβαλλοντικές αρχές τροποποιούν κατά περίπτωση την περιβαλλοντική άδεια,

4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 δεν ισχύουν για τις εγκαταστάσεις που εξαιρούνται προσωρινά από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, σύμφωνα με το άρθρο 16 της υπ' αριθ. 54409/2632/2004 κοινής υπουργικής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΠΑΡΙΘΜΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Άρθρο 8
(άρθρο 10 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι και, όπου προβλέπεται, σε όσες φθάνουν στο όριο δυναμικότητας που καθορίζεται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 9
(άρθρο 11 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Βασικές αρχές των κύριων υποχρεώσεων του φορέα εκμετάλλευσης

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης των δραστηριοτήτων του παραρτήματος Ι έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν τη λειτουργία των εν λόγω δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα προληπτικά αντιρρυπαντικά μέτρα,

β) να εφαρμόζουν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,

γ) να μην προκαλούν σημαντική ρύπανση,

δ) να προλαμβάνουν την παραγωγή αποβλήτων σύμφωνα με την Ενότητα Β΄ του Ν.4042/2012,

ε) στις περιπτώσεις που παράγονται απόβλητα, κατά σειρά προτεραιότητας και σύμφωνα με την Ενότητα Β΄ του Ν.4042/2012, να προετοιμάζουν αυτά για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση ή, όταν αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά αδύνατο, να τα διαθέτουν κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται ή να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον,

στ) να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά την ενέργεια,

ζ) να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους,

η) να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, ώστε να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ρύπανσης και ο χώρος της εκμετάλλευσης να επανέρχεται στην ικανοποιητική κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 18.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ο φορέας της δραστηριότητας υποχρεούται:

α) κατά τη διαδικασία έκδοσης της ΑΕΠΟ για την πραγματοποίηση της δραστηριότητας, να υποβάλλει στο φάκελο με τα συνοδευτικά της ΜΠΕ έγγραφα και στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 11 του Ν.4014/2011, εκτός των άλλων και όλα τα συνοδευτικά έγγραφα και στοιχεία που τεκμηριώνουν τη συμμόρφωσή του με τις ανωτέρω αρχές και

β) κατά τη λειτουργία της δραστηριότητας να τηρεί τους όρους της ΑΕΠΟ συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αναφέρονται στην τήρηση των αρχών της παραγράφου 1 και να θέτει στη διάθεση της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής, όταν του ζητείται, όλα τα αναγκαία στοιχεία και πληροφορίες που τεκμηριώνουν τη συμμόρφωσή του με τους όρους αυτούς.

Άρθρο 10
(άρθρο 12 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Αίτηση περιβαλλοντικής άδειας (ΑΕΠΟ)

1. Για την έναρξη της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης σύμφωνα με τα άρθρα 2, 3, 4,5 και 6 του Ν.4014/2011, ο ενδιαφερόμενος φορέας της εγκατάστασης υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή που συνοδεύεται από φάκελο της ΜΠΕ και φάκελο με τα συνοδευτικά της ΜΠΕ έγγραφα και στοιχεία τα οποία εκτός των άλλων περιλαμβάνουν περιγραφή:

α) της εγκατάστασης και των δραστηριοτήτων της,

β) των πρώτων και βοηθητικών υλών, των λοιπών ουσιών και της ενέργειας που χρησιμοποιούνται ή παράγονται από την εγκατάσταση,

γ) των πηγών εκπομπών της εγκατάστασης,

δ) των συνθηκών του χώρου όπου θα λειτουργήσει η εγκατάσταση,

ε) όπου ισχύει, βασική έκθεση, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 2,

στ) της φύσης και των ποσοτήτων των προβλεπόμενων εκπομπών της εγκατάστασης σε κάθε επιμέρους στοιχείο του περιβάλλοντος καθώς και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των εκπομπών στο περιβάλλον,

ζ) της προτεινόμενης τεχνολογίας και των άλλων τεχνικών που αποσκοπούν στην πρόληψη των εκπομπών που προέρχονται από την εγκατάσταση ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, στη μείωσή τους,

η) των μέτρων, πρόληψης, προετοιμασίας για εκ νέου χρήση, ανακύκλωσης και ανάκτησης των αποβλήτων που παράγει η εγκατάσταση,

θ) των άλλων μέτρων που προβλέπονται για τη συμμόρφωση με τις βασικές αρχές για τη λειτουργία των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 9,

ι) των προβλεπόμενων μέτρων παρακολούθησης των εκπομπών στο περιβάλλον,

ια) σε γενικές γραμμές των κύριων εναλλακτικών επιλογών όσον αφορά την τεχνολογία, τις τεχνικές και τα μέτρα που προτείνονται, οι οποίες έχουν μελετηθεί από τον αιτούντα.

Στην αίτηση χορήγησης ΑΕΠΟ περιλαμβάνεται επίσης μια μη τεχνικού περιεχομένου περίληψη των πληροφοριών και στοιχείων που αναφέρονται στις προηγούμενες περιπτώσεις.

2. Στις περιπτώσεις που ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να παρέχει επιπλέον πληροφορίες που προβλέπονται σε άλλες νομοθετικές διατάξεις, οι οποίες ανταποκρίνονται σε κάποια από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να ενσωματώνονται στην ΜΠΕ ή να επισυνάπτονται στο συνοδευτικό φάκελο της ΜΠΕ.

Άρθρο 11
(άρθρα 14 και 18 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Περιεχόμενο της ΑΕΠΟ

1. Για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. οι προδιαγραφές για το περιεχόμενο της ΑΕΠΟ, εκτός των οριζόμενων στο παράρτημα Α της υπ' αριθ. 48963/2012 υπουργικής απόφασης, περιλαμβάνουν συμπληρωματικά και τα αναγκαία μέτρα τήρησης των απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, τα οποία καθορίζονται με βάση τα συμπεράσματα Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών (ΒΔΤ). Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) οριακές τιμές εκπομπών για τις ρυπαντικές ουσίες, που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ, και για άλλες ρυπαντικές ουσίες που είναι πιθανόν να εκπέμπονται από την οικεία εγκατάσταση σε σημαντικές ποσότητες ανάλογα με τη φύση τους και τη δυνατότητα μεταφοράς της ρύπανσης από το ένα επιμέρους στοιχείο του περιβάλλοντος στο άλλο,

β) κατάλληλες απαιτήσεις για να εξασφαλιστεί η προστασία του εδάφους και των υπογείων υδάτων και μέτρα για την παρακολούθηση και τη διαχείριση των αποβλήτων της εγκατάστασης,

γ) κατάλληλες απαιτήσεις παρακολούθησης των εκπομπών, στις οποίες καθορίζεται:

i) η μεθοδολογία, η συχνότητα και η διαδικασία αξιολόγησης, και

ii) σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 3, (περίπτωση β), ότι διατίθενται αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών για τα ίδια χρονικά διαστήματα και με τους ίδιους όρους αναφοράς όπως για τα επίπεδα εκπομπών τα οποία συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές·

δ) υποχρέωση υποβολής στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή τακτικά και τουλάχιστον κάθε χρόνο·

i) πληροφοριών βάσει αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών κατά τα προβλεπόμενα στην περίπτωση (γ), και άλλων απαιτούμενων στοιχείων που επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να ελέγχει την τήρηση των όρων της ΑΕΠΟ και

ii) σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 3, (περίπτωση β), περίληψης των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών κατά τρόπο που να επιτρέπει τη σύγκριση με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,

ε) ενδεδειγμένες απαιτήσεις για τη διατήρηση και τον έλεγχο σε τακτά διαστήματα της εφαρμογής των μέτρων που λαμβάνονται για την πρόληψη των εκπομπών στο έδαφος και στα υπόγεια ύδατα, σύμφωνα με την περίπτωση (β) και ενδεδειγμένες απαιτήσεις για περιοδική παρακολούθηση του εδάφους και των υπόγειων υδάτων όσον αφορά σχετικές επικίνδυνες ουσίες που είναι πιθανόν να είναι παρούσες στον χώρο της εγκατάστασης, λαμβανομένης υπόψη της πιθανότητας ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων στον χώρο της εγκατάστασης,

στ) μέτρα και όρους σχετικά με τις μη κανονικές συνθήκες λειτουργίας, όπως την έναρξη και παύση λειτουργίας, τις διαρροές, την ελαττωματική λειτουργία, τις προσωρινές διακοπές και την οριστική παύση της λειτουργίας·

ζ) διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της διασυνοριακής ρύπανσης ή της ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση,

η) όρους για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις οριακές τιμές εκπομπών ή παραπομπή στις ισχύουσες απαιτήσεις που καθορίζονται σε άλλες κανονιστικές διατάξεις.

2. Για τους σκοπούς της περίπτωσης (α) της παραγράφου 1, οι οριακές τιμές εκπομπών μπορούν να συμπληρώνονται ή να υποκαθίστανται από ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα που εξασφαλίζουν αντίστοιχο επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να επιβάλλει στην ΑΕΠΟ όρους αυστηρότερους από αυτούς που επιτυγχάνονται με τη χρήση βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ. Με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ, θεσπίζονται κανόνες σύμφωνα με τους οποίους να μπορεί η ανωτέρω αρχή να επιβάλλει αυστηρότερους όρους.

4. Όταν η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή καθορίζει όρους στην ΑΕΠΟ βάσει βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής η οποία δεν περιγράφεται σε κανένα από τα σχετικά συμπεράσματα ΒΔΤ, πρέπει να εξασφαλίζει:

α) ότι η τεχνική καθορίζεται, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπ' όψιν των κριτηρίων του Παραρτήματος ΙΙΙ, και

β) ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 12.

Όταν τα συμπεράσματα ΒΔΤ που αναφέρονται στην περίπτωση (α) δεν περιλαμβάνουν επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εξασφαλίζει ότι η προβλεπόμενη τεχνική εγγυάται επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας ισοδύναμο με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές οι οποίες περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ.

5. Στις περιπτώσεις που, η δραστηριότητα ή το είδος της διαδικασίας παραγωγής που διεξάγεται εντός εγκατάστασης δεν καλύπτεται από συμπεράσματα αναφοράς ΒΔΤ ή στις περιπτώσεις που τα εν λόγω συμπεράσματα δεν καλύπτουν όλες τις πιθανές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δραστηριότητας ή της διαδικασίας, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, αφού προηγηθούν διαβουλεύσεις με τον φορέα εκμετάλλευσης, καθορίζει τους όρους της ΑΕΠΟ, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές που έχει προσδιορίσει για τις οικείες δραστηριότητες ή διαδικασίες λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ.

6. Στις περιπτώσεις που ένα ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος επιβάλλει όρους αυστηρότερους από εκείνους που είναι δυνατόν να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η ΑΕΠΟ περιλαμβάνει πρόσθετους όρους και απαιτήσεις, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατόν να λαμβάνονται για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος.

7. Για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο σημείο 6.6 του Παραρτήματος Ι, ισχύουν οι παράγραφοι 1 έως 5, με την επιφύλαξη της κείμενης νομοθεσίας σχετικά με την καλή μεταχείριση των ζώων.

Άρθρο 12
(άρθρο 15 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Οριακές τιμές εκπομπών, ισοδύναμες
παράμετροι και τεχνικά μέτρα

1. Οι οριακές τιμές εκπομπών ρυπαντικών ουσιών ισχύουν στο σημείο όπου οι εκπομπές εξέρχονται από την εγκατάσταση, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη κατά τον

προσδιορισμό της συγκέντρωσης των ρυπαντικών ουσιών, η τυχόν αραίωσή τους πριν από το εν λόγω σημείο εξόδου. Αραίωση, συμπεριλαμβανομένης της ανάμιξης που οδηγεί σε αραίωση, επιτρέπεται μόνο εφόσον:

α) υπάρχει σχετική πρόβλεψη στα κείμενα αναφοράς για τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές ή η αναγκαιότητα της αραίωσης τεκμηριώνεται στο φάκελο της ΜΠΕ και,

β) δεν αυξάνονται οι αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία και το περιβάλλον.

Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις ρυπαντικών ουσιών στα ύδατα, οι επιπτώσεις ενός σταθμού επεξεργασίας υδάτων μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπών της οικείας εγκατάστασης, με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 11, οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 11 οριακές τιμές εκπομπών και ισοδύναμες παράμετροι και τεχνικά μέτρα βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση μιας συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας.

3. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή καθορίζει στην ΑΕΠΟ οριακές τιμές εκπομπών που διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές, σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως καθορίζονται στις Αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα συμπεράσματα ΒΔΤ που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, μέσω:

α) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές Οι εν λόγω οριακές τιμές εκπομπών εκφράζονται για το ίδιο ή βραχύτερο χρονικό διάστημα και με τις ίδιες συνθήκες αναφοράς με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, ή

β) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών διαφορετικών από εκείνες του στοιχείου α), όσον αφορά τις τιμές, τις χρονικές περιόδους και τις συνθήκες αναφοράς. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αξιολογεί τουλάχιστον ετησίως τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι εκπομπές, σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, δεν έχουν υπερβεί τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 11, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να καθορίζει λιγότερο αυστηρές οριακές τιμές εκπομπών. Η παρέκκλιση αυτή μπορεί να ισχύει μόνον όταν η αξιολόγηση δείχνει ότι η επίτευξη επιπέδων εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ θα οδηγούσε σε δυσανάλογα υψηλό κόστος σε σύγκριση με τα περιβαλλοντικά οφέλη λόγω:

α) της γεωγραφικής θέσης ή των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών της σχετικής εγκατάστασης˙ ή

β) των τεχνικών χαρακτηριστικών της σχετικής εγκατάστασης.

4.1. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή σε ειδικό παράρτημα που επισυνάπτεται στην ΑΕΠΟ τεκμηριώνει την εφαρμογή της ανωτέρω παρέκκλισης συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος της αξιολόγησης καθώς και τους όρους που επιβάλλονται. Ωστόσο, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται κατά περίπτωση στα Παραρτήματα V-VII.

Σε κάθε περίπτωση η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εξασφαλίζει ότι δεν προκαλείται σημαντική ρύπανση και ότι επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

4.2. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κριτήρια που θα λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρέκκλισης μπορεί να προσδιορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 15 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ.

4.3. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αξιολογεί εκ νέου την εφαρμογή της παρέκκλισης στα πλαίσια επανεξέτασης των όρων της ΑΕΠΟ σύμφωνα με το άρθρο 17.

5. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να εγκρίνει προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 και από τα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 9 για τη δοκιμή και χρήση αναδυόμενων τεχνικών, για συνολικό χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα μήνες, με την προϋπόθεση ότι μετά την παρέλευση του καθορισμένου διαστήματος, είτε διακόπτεται η χρήση της τεχνικής είτε η δραστηριότητα επιτυγχάνει τουλάχιστον τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Άρθρο 13
(άρθρο 16 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Απαιτήσεις παρακολούθησης

1. Οι απαιτήσεις παρακολούθησης που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 περίπτωση (γ) στηρίζονται, κατά περίπτωση, στα συμπεράσματα από την παρακολούθηση, όπως περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ.

2. Η συχνότητα της περιοδικής παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 περίπτωση (ε) καθορίζεται στην ΑΕΠΟ για κάθε μεμονωμένη εγκατάσταση ή σε γενικούς δεσμευτικούς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η περιοδική παρακολούθηση διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ανά πενταετία για τα υπόγεια ύδατα και ανά δεκαετία για το έδαφος, εκτός εάν η παρακολούθηση αυτή βασίζεται σε συστηματική εκτίμηση του κινδύνου ρύπανσης.

Άρθρο 14
(άρθρο 17 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Γενικοί δεσμευτικοί κανόνες για τις δραστηριότητες του παραρτήματος Ι

1. Με αποφάσεις του Υπουργού ΠΕΚΑ μπορεί να θεσπίζονται γενικοί δεσμευτικοί κανόνες για τις δραστηριότητες του παραρτήματος Ι, οι οποίοι πρέπει να διασφαλίζουν ολοκληρωμένη προσέγγιση και υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, ισοδύναμο με εκείνο που επιτυγχάνεται με τους όρους μιας συγκεκριμένης ΑΕΠΟ.

2. Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες στηρίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση τεχνικής ή συγκεκριμένης τεχνολογίας προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τα άρθρα 11 και 12.

3. Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες επικαιροποιούνται προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με το άρθρο 17.

Άρθρο 15
(άρθρο 19 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ παρακολουθεί και ενημερώνεται σχετικά με τις εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και τη δημοσίευση νέων ή αναθεωρημένων συμπερασμάτων ΒΔΤ και θέτει στη διάθεση του κοινού τις πληροφορίες αυτές, με ηλεκτρονική ανάρτηση στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΚΑ.

Άρθρο 16
(άρθρο 20 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μεταβολές των εγκαταστάσεων από τους φορείς εκμετάλλευσης

1. Για κάθε σχεδιαζόμενη μεταβολή που αφορά τη φύση, τη λειτουργία ή την επέκταση της εγκατάστασης τηρείται η διαδικασία τροποποίησης της ΑΕΠΟ που προβλέπεται στην υπ' αριθ. 167563/2013 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄964) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 6 του Ν. 4014/2011 και, τηρουμένων των απαιτήσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Ο σχετικός φάκελος τροποποίησης της ΑΕΠΟ καθώς και η σχετική απόφαση της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής αναφέρονται στα τμήματα της εγκατάστασης και στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο άρθρο 10 τα οποία ενδέχεται να θιγούν από την ουσιαστική μετατροπή.

3. Κάθε μεταβολή στη φύση ή τη λειτουργία ή κάθε επέκταση μιας εγκατάστασης θεωρείται ουσιαστική, όταν με την εν λόγω μεταβολή ή την επέκταση, επιτυγχάνεται δυναμικότητα που φθάνει στα κατώτατα όρια, που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 17
(άρθρο 21 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Επανεξέταση και αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή

1. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή επανεξετάζει περιοδικά, σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3, 4 και 5, τους όρους της ΑΕΠΟ που έχουν τεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 και, όπου απαιτείται, τους αναπροσαρμόζει, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης μετά από αίτημα της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής, υποβάλλει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την επανεξέταση των όρων της ΑΕΠΟ συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών και άλλων στοιχείων που επιτρέπουν τη σύγκριση της λειτουργίας της εγκατάστασης με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ, και με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Κατά την επανεξέταση των όρων της ΑΕΠΟ, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή χρησιμοποιεί κάθε πληροφορία που έχει προκύψει από την παρακολούθηση ή τις επιθεωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19.

3. Μέσα σε τέσσερα έτη από την έκδοση των Αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα συμπεράσματα ΒΔΤ, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 5 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να διασφαλίζει ότι:

α) επανεξετάζονται οι όροι της ΑΕΠΟ για τη συγκεκριμένη εγκατάσταση και, εάν κρίνεται αναγκαίο, αναπροσαρμόζονται, ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση, ιδίως με το άρθρο 12, παράγραφοι 3 και 4, κατά περίπτωση.

β) η εγκατάσταση πληροί τους εν λόγω όρους της ΑΕΠΟ.

Κατά την επανεξέταση λαμβάνονται υπόψη τα νέα ή επικαιροποιημένα συμπεράσματα ΒΔΤ που αφορούν την εγκατάσταση και έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ μετά τη χορήγηση της ΑΕΠΟ ή έχουν πρόσφατα επανεξετασθεί.

4. Όταν η εγκατάσταση δεν καλύπτεται από κανένα από τα συμπεράσματα ΒΔΤ, οι όροι ΑΕΠΟ επανεξετάζονται και, όπου απαιτείται, αναπροσαρμόζονται όταν οι εξελίξεις των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επιτρέπουν σημαντική μείωση των εκπομπών.

5. Οι όροι της ΑΕΠΟ επανεξετάζονται και, όπου απαιτείται αναπροσαρμόζονται από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η ρύπανση από την εγκατάσταση είναι τέτοια ώστε να πρέπει να αναθεωρηθούν οι ισχύουσες οριακές τιμές εκπομπών της ΑΕΠΟ ή να περιληφθούν σε αυτήν νέες οριακές τιμές εκπομπών,

β) όταν η ασφάλεια της εγκατάστασης απαιτεί την εφαρμογή άλλων τεχνικών,

γ) όπου απαιτείται, για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με νέο ή αναθεωρημένο ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 11 (παρ.6).

6. Η επανεξέταση και αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή γίνεται στο πλαίσιο της διαδικασίας τροποποίησης της ΑΕΠΟ σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 167563/2013 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄964).

Άρθρο 18
(άρθρο 22 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παύση λειτουργίας εγκαταστάσεων

1. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή καθορίζει όρους στην ΑΕΠΟ με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων τηρούνται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4. Οι όροι αυτοί καθορίζονται με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του Ν.3199/2003 (Α΄280) και του Π.Δ. 51/2007 (Α΄54) που εκδόθηκε σε εφαρμογή του νόμου αυτού, των διατάξεων του Π.Δ. 148/2009 (Α΄190) και της υπ' αριθ. 39626/2208/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄ 2075) καθώς και των εθνικών και ενωσιακών διατάξεων που εκάστοτε ισχύουν σχετικά με την προστασία του εδάφους.

2. Στις περιπτώσεις που η δραστηριότητα περιλαμβάνει τη χρήση, παραγωγή ή απελευθέρωση σχετικών επικίνδυνων ουσιών και λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων στο χώρο της εγκατάστασης, ο φορέας εκμετάλλευσης συντάσσει βασική έκθεση και την υποβάλλει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή ως εξής:

α) Σε περίπτωση νέας εγκατάστασης:

αα) η βασική έκθεση υποβάλλεται με το συνοδευτικό

φάκελο της ΜΠΕ για την έκδοση της αρχικής ΑΕΠΟ, για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013

ββ) εφόσον έχει ήδη υποβληθεί φάκελος ΜΠΕ για την έκδοση αρχικής ΑΕΠΟ πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, η βασική έκθεση υποβάλλεται πριν από την έναρξη λειτουργίας της εγκατάστασης.

β) Σε περίπτωση υφιστάμενης εγκατάστασης:

αα) εάν πρόκειται για τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ με υποβολή νέας ΜΠΕ ή για ανανέωση της ΑΕΠΟ, η βασική έκθεση υποβάλλεται για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιανουαρίου 2014, εφόσον η εγκατάσταση περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του άρθρου 5 της υπ' αριθ. 15393/2332/2002 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1022),

ββ) εάν πρόκειται για τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ με υποβολή νέας ΜΠΕ ή για ανανέωση της ΑΕΠΟ, η βασική έκθεση υποβάλλεται για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιουλίου 2015, εφόσον η εγκατάσταση δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του άρθρου 5 της υπ' αριθ. 15393/2332/2002 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1022)

2.1 Η βασική έκθεση περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της κατάστασης του εδάφους και της ρύπανσης των υπογείων υδάτων, ούτως ώστε να γίνεται ποσοτικοποιημένη σύγκριση της κατάστασης κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παράγραφο 3.

2.2 Η βασική έκθεση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) στοιχεία για την παρούσα χρήση και, όταν διατίθενται, για τις χρήσεις του χώρου κατά το παρελθόν˙

β) τα στοιχεία των μετρήσεων του εδάφους και των υπόγειων υδάτων που αντικατοπτρίζουν την κατάσταση που επικρατεί, όταν διατίθενται κατά την κατάρτιση της έκθεσης, ή, εναλλακτικά, νέων μετρήσεων, λαμβανομένης υπόψη της πιθανότητας ρύπανσης του εδάφους ή των υπόγειων υδάτων από τις επικίνδυνες ουσίες οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να παραχθούν ή να απελευθερωθούν από τη συγκεκριμένη εγκατάσταση.

2.3. Όταν τα στοιχεία που παρέχονται σύμφωνα με άλλες διατάξεις της εθνικής ή της ενωσιακής νομοθεσίας πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου, τα στοιχεία αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται στην υποβαλλόμενη βασική έκθεση.

2.4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το περιεχόμενο της βασικής έκθεσης, όπως προβλέπεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 22 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ.

3. Κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, ο φορέας εκμετάλλευσης αξιολογεί την κατάσταση ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες τις οποίες χρησιμοποιεί, παράγει ή απελευθερώνει η εγκατάσταση. Στις περιπτώσεις που η εγκατάσταση έχει προκαλέσει σημαντική ρύπανση του εδάφους ή των υπόγειων υδάτων από σχετικές επικίνδυνες ουσίες σε σύγκριση με την κατάσταση η οποία έχει προσδιορισθεί στη βασική έκθεση που αναφέρεται στις παραγράφους 2, 2.1 και 2.2, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της ρύπανσης αυτής και την επαναφορά του χώρου στην προηγούμενη κατάσταση. Για το λόγο αυτό, λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα εφαρμογής, από τεχνική άποψη, των εν λόγω μέτρων.

3.1 Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων και όταν η ρύπανση του εδάφους και των υπόγειων υδάτων στο χώρο θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, ως αποτέλεσμα των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων τις οποίες διεξήγαγε ο φορέας εκμετάλλευσης πριν η ΑΕΠΟ της εγκατάστασης ανανεωθεί ή τροποποιηθεί για πρώτη φορά μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013 και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών του χώρου σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο δ), ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα με στόχο την απομάκρυνση, τον έλεγχο, τη συγκράτηση ή τη μείωση σχετικών επικίνδυνων ουσιών, ούτως ώστε ο χώρος, λαμβανομένης υπ' όψιν της τρέχουσας ή της εγκεκριμένης μελλοντικής χρήσης του, να μην αποτελεί πλέον κίνδυνο.

4. Στις περιπτώσεις που ο φορέας εκμετάλλευσης δεν υποχρεούται να συντάξει τη βασική έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, λαμβάνει, τα απαραίτητα μέτρα κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων, με στόχο την απομάκρυνση, τον έλεγχο, τη συγκράτηση ή τη μείωση σχετικών επικίνδυνων ουσιών, ούτως ώστε ο χώρος, λαμβανομένης υπόψη της τρέχουσας ή της εγκεκριμένης μελλοντικής χρήσης του, να παύει να θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, λόγω της ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων υδάτων ως αποτέλεσμα των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών του χώρου της εγκατάστασης που έχουν διαπιστωθεί σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ).

Άρθρο 19
(άρθρο 23 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις

Το σύστημα περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων για τον έλεγχο της τήρησης των όρων της ΑΕΠΟ και των λοιπών απαιτήσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας καθώς και για την εξέταση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τις εγκαταστάσεις του παραρτήματος Ι, διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 20 του Ν.4014/2011.

Άρθρο 20
(άρθρο 24 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πρόσβαση στις πληροφορίες
και συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία
της περιβαλλοντικής αδειοδότησης

1. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή υποχρεούται να παρέχει στο ενδιαφερόμενο κοινό έγκαιρη ενημέρωση και να διασφαλίζει τη δυνατότητα της συμμετοχής του στις ακόλουθες διαδικασίες:

α) στην αρχική έγκριση της ΑΕΠΟ για νέες εγκαταστάσεις, ή στην ανανέωση της υφιστάμενης ΑΕΠΟ, όταν απαιτείται υποβολή νέας ΜΠΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 2 (εδ. β, περ. αα) του άρθρου 5 του Ν.4014/2011,

β) στην τροποποίηση της ΑΕΠΟ όταν λόγω των διαφοροποιήσεων σε μια περιβαλλοντικά αδειοδοτημένη εγκατάσταση, πρόκειται να επέλθει ουσιαστική μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία της εγκατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν.4014/2011,

γ) στην αρχική έγκριση ή στην αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ μιας εγκατάστασης, όταν προτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 4

δ) στην αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ μιας εγκατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 5, στοιχείο α).

1.1. Το ενδιαφερόμενο κοινό έχει το δικαίωμα να διατυπώνει και να απευθύνει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή τη γνώμη και τα σχόλιά του πριν από την έκδοση της πράξης της αρχικής έγκρισης, ανανέωσης, τροποποίησης ή αναπροσαρμογής των όρων της ΑΕΠΟ. Η διαδικασία και ο τρόπος ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού καθορίζονται στις παραγράφους 2,3,5,7 και 8 του άρθρου 19 του Ν.4014/2011 και στην κατ΄ εξουσιοδότηση της παραγράφου 9 του ίδιου άρθρου εκδιδόμενη κανονιστική πράξη. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων λαμβάνονται δεόντως υπόψη από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή κατά την έκδοση της αρχικής έγκρισης, ανανέωσης, τροποποίησης ή αναπροσαρμογής των όρων της ΑΕΠΟ.

1.2. Για τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης τίθενται στη διάθεσή του τα στοιχεία και οι πληροφορίες που περιγράφονται στο παράρτημα IV.

2. Όταν εκδοθεί η αρχική έγκριση, ανανέωση, τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή θέτει στη διάθεση του κοινού και μέσω του διαδικτύου όσον αφορά τις περιπτώσεις α), β) και στ), τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την ΑΕΠΟ και κάθε μετέπειτα ανανέωση, παράταση ισχύος, τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19α του Ν.4014/2011,

β) τους λόγους στους οποίους βασίστηκε η ΑΕΠΟ,

γ) τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων πριν από την αρχική έγκριση, τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ και αιτιολόγηση του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή,

δ) τους τίτλους των εγγράφων αναφοράς ΒΔΤ που αφορούν την οικεία εγκατάσταση ή δραστηριότητα,

ε) τον τρόπο καθορισμού των περιβαλλοντικών όρων που εμφαίνονται στο άρθρο 11, συμπεριλαμβανομένων των οριακών τιμών εκπομπών σε σχέση με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές,

στ) στις περιπτώσεις έγκρισης παρεκκλίσεων σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4, τους συγκεκριμένους λόγους της παρέκκλισης, βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στην εν λόγω παράγραφο, και τους επιβληθέντες περιβαλλοντικούς όρους.

3. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή θέτει στη διάθεση του κοινού, μεταξύ άλλων και μέσω του διαδικτύου τουλάχιστον σε σχέση με το στοιχείο α):

α) σχετικές πληροφορίες ως προς τα μέτρα τα οποία λαμβάνει ο φορέας εκμετάλλευσης κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 18,

β) τα αποτελέσματα που διαθέτει η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή από την παρακολούθηση των εκπομπών, όπως απαιτείται σύμφωνα με τους όρους της περιβαλλοντικής άδειας.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 της υπ' αριθ. 11764/653/2006 κοινής υπουργικής απόφασης «Πρόσβαση του κοινού στις δημόσιες αρχές για παροχή πληροφοριών σχετικά με το περιβάλλον σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/ΕΚ κ.λπ.» (Β΄327).

Άρθρο 21
(άρθρο 26 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Διασυνοριακές επιπτώσεις

1. Σε περίπτωση που η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή διαπιστώνει ότι η λειτουργία μιας εγκατάστασης ενδέχεται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, ή όταν το ζητά ένα κράτος μέλος το οποίο ενδέχεται να θιγεί σοβαρά, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή στην οποία έχει υποβληθεί η αίτηση για περιβαλλοντική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 16, παράγραφος 2, διαβιβάζει τις πληροφορίες που της έχουν παρασχεθεί σύμφωνα με το παράρτημα IV στο άλλο κράτος μέλος, ταυτόχρονα με τη διάθεσή τους στο κοινό, σύμφωνα με τις προβλέψεις της παραγράφου 1 του άρθρου 20.

Οι πληροφορίες αυτές χρησιμεύουν ως βάση για τις τυχόν αναγκαίες διαβουλεύσεις στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων μεταξύ των δύο κρατών μελών, με αμοιβαιότητα και ισότητα.

2. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διεξάγονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, λαμβάνονται υπόψη από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή κατά τη λήψη της απόφασης σχετικά με την αίτηση για περιβαλλοντική άδεια.

3. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή ενημερώνει κάθε κράτος μέλος το οποίο έχει συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, σχετικά με την αρχική έγκριση, ανανέωση, τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ και διαβιβάζει σε αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 20.

4. Σε περίπτωση που η αίτηση για χορήγηση άδειας έχει υποβληθεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, τα στοιχεία και οι πληροφορίες που αντίστοιχα παρέχονται στην ελληνική επικράτεια, σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα θέτει η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού για κατάλληλο διάστημα ώστε στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών, να έχει το κοινό το δικαίωμα να διατυπώσει εγκαίρως τα σχόλιά του, πριν την έκδοση από το εν λόγω κράτος μέλος της σχετικής άδειας.

5. Η διαδικασία και ο τρόπος ενημέρωσης και συμμετοχής στη διαβούλευση μεταξύ κρατών μελών σύμφωνα με το παρόν άρθρο καθορίζονται σύμφωνα με τις προβλέψεις της παραγράφου 9 (περ. ε) του άρθρου 19 του Ν.4014/2011.

Άρθρο 22
(άρθρο 25 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αποτελεί μέρος του ενδιαφερόμενου κοινού κατά την έννοια της παραγράφου 17 του άρθρου 3, δικαιούται να προσβάλλει τις πράξεις ή παραλείψεις της Διοίκησης που έχουν σχέση με θέματα ενημέρωσης και συμμετοχής του κατά τη διαδικασία έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων ενός έργου ή δραστηριότητας τόσο στα πλαίσια διοικητικού ελέγχου όσο και στο πλαίσιο δικαστικής προστασίας.

2. Τα μέσα ένδικης προστασίας του κοινού περιγράφονται στην υπ' αριθ. 9269/470/2007 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄286) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2003/35/ΕΚ.

Άρθρο 23
(άρθρο 27 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Αναδυόμενες τεχνικές

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών, και Δικτύων, ενθαρρύνουν κατά περίπτωση, την ανάπτυξη και την εφαρμογή αναδυόμενων τεχνικών ιδίως αυτών που αναφέρονται στα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ, σύμφωνα με σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 27 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΥΣΗΣ

Άρθρο 24
(άρθρο 28 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μονάδες καύσης που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον ίση προς 50 MW, ανεξάρτητα από το είδος του χρησιμοποιούμενου καυσίμου.

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες μονάδες καύσης:

α) στις μονάδες όπου τα προϊόντα καύσης χρησιμοποιούνται για την απευθείας θέρμανση, ξήρανση ή οποιαδήποτε άλλη κατεργασία αντικειμένων ή υλικών,

β) στις μονάδες μετάκαυσης, που προορίζονται για τον καθαρισμό των απαερίων με καύση και δεν λειτουργούν ως αυτόνομες μονάδες καύσης˙

γ) στις εγκαταστάσεις αναγέννησης των καταλυτών που χρησιμοποιούνται στην καταλυτική πυρόλυση˙

δ) στις εγκαταστάσεις μετατροπής του υδροθείου σε θείο˙

ε) στους αντιδραστήρες που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία˙

στ) στις συστοιχίες καμίνων κωκ˙

ζ) στους προθερμαντήρες αέρος υψικαμίνων˙

η) σε κάθε τεχνική συσκευή που χρησιμοποιείται για την προώθηση οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους˙

θ) στους αεριοστροβίλους και αεριοκινητήρες που χρησιμοποιούνται σε εξέδρες ανοικτής θάλασσας˙

ι) σε μονάδες που χρησιμοποιούν ως καύσιμο οιοδήποτε στερεό ή υγρό απόβλητο εκτός των αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 σημείο 31, στοιχείο β).

Άρθρο 25
(άρθρα 30 και 39 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Οριακές τιμές εκπομπών

1. Για την έκδοση Απόφασης έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), σύμφωνα με το άρθρο 4, ο ενδιαφερόμενος φορέας της εγκατάστασης ή μονάδας καύσης μαζί με τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) και τα απαιτούμενα συνοδευτικά έγγραφα και στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 10, υποχρεούται να υποβάλλει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή και μία μελέτη (μοντέλο) διασποράς ρύπων. Η μελέτη αυτή πρέπει να δίνει με επαρκή τρόπο αποτελέσματα άμεσα συγκρίσιμα με τις προβλεπόμενες στην κείμενη νομοθεσία οριακές τιμές ποιότητας του αέρα.

1.1. Στην ΑΕΠΟ, πέραν των οριζόμενων στο άρθρο 11, περιλαμβάνονται επιπλέον τα εξής:

α) μέτρα και όροι:

αα) για την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στο παράρτημα V,

ββ) για ενδεχόμενη ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών, σύμφωνα με το άρθρο 33.

β) όροι σύμφωνα με τους οποίους θα πραγματοποιείται η απόρριψη των απαερίων των μονάδων καύσης κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου που περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους καπναγωγούς, το ύψος της οποίας υπολογίζεται μέσω της εφαρμογής του μοντέλου διασποράς ρύπων ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος και σύμφωνα με τους κανόνες συνυπολογισμού που προβλέπονται στο άρθρο 26.

γ) τα τεχνικά χαρακτηριστικά της καπνοδόχου όπως ύψος, διάμετρος, ταχύτητα εξόδου καυσαερίων,

δ) απαιτήσεις παρακολούθησης των εκπομπών, σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 34,

ε) απαιτήσεις για τη διενέργεια μετρήσεων, ώστε να αξιολογείται η τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών στον αέρα, σύμφωνα με το μέρος 4 του παραρτήματος V.

2. Στις εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης, στις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013 ή για τις οποίες, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, υποβλήθηκε από τους φορείς εκμετάλλευσης πλήρης αίτηση για χορήγηση της εν λόγω άδειας πριν από την ημερομηνία αυτή, με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις έχουν τεθεί σε λειτουργία το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2014, οι ΑΕΠΟ περιλαμβάνουν όρους, πλέον των οριζόμενων στα άρθρα 11 και 12, που εξασφαλίζουν ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 1 του Παραρτήματος V.

2.1 Στις εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης οι οποίες έχουν εξαιρεθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος Γ (εδάφιο 4) της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 (Β΄992) και λειτουργούν μετά την 1η Ιανουαρίου 2016, οι ΑΕΠΟ περιλαμβάνουν όρους με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος V.

3. Στις εγκαταστάσεις με μονάδες καύσης οι οποίες δεν καλύπτονται από τις παραγράφους 2 και 2.1., οι ΑΕΠΟ περιλαμβάνουν όρους με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από τις εν λόγω μονάδες δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 2 του Παραρτήματος V.

4. Οι οριακές τιμές εκπομπών, που περιγράφονται στα μέρη 1 και 2 του Παραρτήματος V καθώς και τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης του μέρους 5 του ίδιου Παραρτήματος, ισχύουν για τις εκπομπές κάθε κοινής καπνοδόχου σε σχέση με τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης. Όταν το παράρτημα V προβλέπει ότι οι οριακές τιμές εκπομπών μπορούν να ισχύουν για τμήμα της μονάδας καύσης με περιορισμένο αριθμό ωρών λειτουργίας, οι εν λόγω τιμές ισχύουν για

τις εκπομπές του συγκεκριμένου τμήματος της μονάδας αλλά σε σχέση με τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης.

5. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, μπορεί να εγκρίνει παρέκκλιση, μέχρι έξη (6) μήνες, από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 2.1 και 3 για το διοξείδιο του θείου, σε περιπτώσεις μονάδων καύσης οι οποίες, για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κανονικά καύσιμο χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω οριακές τιμές λόγω διακοπής του εφοδιασμού με καύσιμα χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο που οφείλεται σε σοβαρή έλλειψη.

Η ως άνω αρμόδια αρχή ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κάθε παρέκκλιση που εγκρίνεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

6. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να εγκρίνει παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 2.1 και 3, σε περιπτώσεις που μια μονάδα καύσης η οποία χρησιμοποιεί μόνο αέριο καύσιμο αναγκάζεται, κατ' εξαίρεση, να χρησιμοποιήσει άλλα καύσιμα λόγω αιφνίδιας διακοπής του εφοδιασμού της με αέριο και για το λόγο αυτό πρέπει να εξοπλιστεί με σύστημα καθαρισμού απαερίων. Η περίοδος για την οποία εγκρίνεται η παρέκκλιση δεν υπερβαίνει τις 10 ημέρες εκτός εάν κρίνεται απολύτως απαραίτητο να διατηρηθεί ο ενεργειακός εφοδιασμός.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο αυτή.

Η εν λόγω αρμόδια αρχή ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κάθε παρέκκλιση που εγκρίνεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

7. Σε περίπτωση επέκτασης της μονάδας καύσης, στην απόφαση τροποποίησης της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με το άρθρο 16, οι οριακές τιμές εκπομπών, που καθορίζονται στο μέρος 2 του παραρτήματος V, ισχύουν για το εκτεταμένο τμήμα της μονάδας που επηρεάζεται από τη μεταβολή και ορίζονται σε σχέση με τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης,

7.1. Σε περίπτωση μεταβολής της μονάδας καύσης, η οποία ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον και επηρεάζει τμήμα της μονάδας με ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή περισσότερο, στην απόφαση τροποποίησης της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με το άρθρο 16, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 2 του Παραρτήματος V ισχύουν για το τμήμα της μονάδας το οποίο υπέστη τη μεταβολή σε σχέση με τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης.

8. Οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα Μέρη 1 και 2 του Παραρτήματος V δεν ισχύουν για τις ακόλουθες μονάδες καύσης:

α) ντιζελοκίνητες μηχανές·

β) λέβητες ανάκτησης εντός εγκαταστάσεων για την παραγωγή χαρτοπολτού.

9. Οι οριακές τιμές θεωρείται ότι τηρούνται εφόσον πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο μέρος 4 του παραρτήματος V.

Άρθρο 26
(άρθρο 29 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Κανόνες συνυπολογισμού
στην περιβαλλοντική άδεια

1. Στις περιπτώσεις που τα απαέρια δύο ή περισσότερων χωριστών μονάδων καύσης απορρίπτονται μέσω κοινής καπνοδόχου, ο συνδυασμός των μονάδων αυτών θεωρείται ενιαία μονάδα καύσης και οι δυναμικότητές τους αθροίζονται κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος.

2. Όταν δύο ή περισσότερες χωριστές μονάδες καύσης, που έχουν λάβει άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά ή των οποίων οι φορείς εκμετάλλευσης έχουν υποβάλει πλήρη αίτηση για την εν λόγω άδεια κατά ή μετά την 1η Ιουλίου 1987, εγκαθίστανται κατά τρόπο ώστε, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών και οικονομικών παραγόντων, τα απαέριά τους, να μπορούν, σύμφωνα με την περιβαλλοντική άδεια, να απορρίπτονται από κοινή καπνοδόχο, το σύνολο των εν λόγω μονάδων θεωρείται ενιαία μονάδα καύσης και οι δυναμικότητές τους αθροίζονται κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος.

3. Κατά τον υπολογισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος συνδυασμού μονάδων καύσης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, δεν λαμβάνονται υπόψη οι μεμονωμένες μονάδες καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ κάτω των 15 MW.

Άρθρο 27
(άρθρο 31 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ποσοστό αποθείωσης

1. Μονάδες καύσης οι οποίες χρησιμοποιούν εγχώριο στερεό καύσιμο και δεν μπορούν να συμμορφωθούν με τις οριακές τιμές εκπομπών για το διοξείδιο του θείου, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφοι 2, 2.1 και 3, λόγω των χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου καυσίμου, έχουν τη δυνατότητα, αντί των εν λόγω οριακών τιμών να εφαρμόζουν τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V, βάσει των κανόνων συμμόρφωσης του μέρους 6 του ιδίου Παραρτήματος. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να προηγηθεί η έγκριση από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή της τεχνικής έκθεσης που αναφέρεται στην περίπτωση α της παραγράφου 4 του άρθρου 57, η οποία, πλέον των προβλεπόμενων στο άρθρο 10 εγγράφων και στοιχείων, συνοδεύει την ΜΠΕ ή εντάσσεται εκ των υστέρων ως παράρτημα αυτής, με ενδεχόμενη, κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, τροποποίηση της ΑΕΠΟ.

2. Μονάδες καύσης οι οποίες χρησιμοποιούν εγχώριο στερεό καύσιμο, συναποτεφρώνουν απόβλητα και δεν μπορούν να συμμορφωθούν με τις τιμές Cδιεργασία για το διοξείδιο του θείου που καθορίζονται στις περιπτώσεις 3.1 ή 3.2 του μέρους 4 του Παραρτήματος VI, λόγω των χαρακτηριστικών του εγχώριου στερεού καυσίμου, μπορούν, αντί των εν λόγω τιμών να εφαρμόζουν τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V, βάσει των κανόνων συμμόρφωσης του μέρους 6 του ιδίου Παραρτήματος, μετά από σχετική πρόβλεψη στην αρχική ΑΕΠΟ ή στην τροποποίησή της. Σε περίπτωση εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, τα Cαπόβλητα όπως εμφαίνονται στο σημείο 1 του μέρους 4 του Παραρτήματος VI ισούνται με 0 mg/Nm3.

Άρθρο 28
(άρθρο 32 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μεταβατικό Εθνικό Σχέδιο Μείωσης Εκπομπών
(ΜΕΣΜΕ)

1. Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2016 και 30ής Ιουνίου 2020, το ΥΠΕΚΑ έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει, να εγκρίνει και να εφαρμόζει Μεταβατικό Εθνικό Σχέδιο Μείωσης των Εκπομπών (ΜΕΣΜΕ), στο οποίο θα εντάσσονται οι μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή των οποίων οι φορείς εκμετάλλευσης είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αδειοδοτούσας αρχής, πλήρη αίτηση χορήγησης της εν λόγω άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003. Για κάθε μια από τις εντασσόμενες μονάδες καύσης, το σχέδιο καλύπτει τις εκπομπές ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους ρύπους: οξείδια του αζώτου, διοξείδιο του θείου και σκόνη. Όσον αφορά τους αεριοστρόβιλους, μόνον οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου καλύπτονται από ΜΕΣΜΕ.

1.1 Το ΜΕΣΜΕ δεν καλύπτει τις ακόλουθες μονάδες καύσης:

α) μονάδες στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 29, παράγραφος 1˙

β) μονάδες μέσα σε διυλιστήρια που χρησιμοποιούν αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης που προέρχονται από την αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων ή υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικά ή με άλλα καύσιμα˙

γ) μονάδες στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 31.

δ) μονάδες οι οποίες υπάγονται στο καθεστώς εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος Γ (εδάφιο 4) της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης.

2. Οι μονάδες καύσης που εντάσσονται στο ΜΕΣΜΕ μπορούν να εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στο άρθρο 25, παράγραφος 2 αναφορικά με τους ρύπους που καλύπτονται από το ΜΕΣΜΕ ή, κατά περίπτωση, προς τα ποσοστά αποθείωσης που προβλέπονται στο άρθρο 27.

Διατηρούνται τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης που προβλέπονται στους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους της ΑΕΠΟ της μονάδας καύσης, και ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα, ιδίως, με τις απαιτήσεις της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης.

2.1. Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα και έλαβαν άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται με τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V, με ενδεχόμενη τροποποίηση της περιβαλλοντικής τους άδειας, εφόσον δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην υφιστάμενη ΑΕΠΟ.

3. Για κάθε καλυπτόμενο ρύπο, το ΜΕΣΜΕ προβλέπει ανώτατο όριο για τις μέγιστες συνολικές ετήσιες εκπομπές για όλες τις μονάδες που εντάσσονται στο ΜΕΣΜΕ βάσει της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, στις 31 Δεκεμβρίου 2010, των πραγματικών ετήσιων ωρών λειτουργίας και της χρήσης καυσίμου κάθε μονάδας των οποίων λαμβάνεται ο μέσος όρος κατά την τελευταία δεκαετία λειτουργίας έως και το 2010.

3.1. Το ανώτατο όριο για το έτος 2016 υπολογίζεται βάσει των σχετικών οριακών τιμών εκπομπών που ορίζονται στα Παραρτήματα III έως VII της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 ΚΥΑ ή, κατά περίπτωση, βάσει των ποσοστών αποθείωσης του Παραρτήματος III της εν λόγω κοινής υπουργικής απόφασης. Για τους αεριοστρόβιλους, ισχύουν οι οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου, που ορίζονται για τις μονάδες αυτές στο μέρος Β του Παραρτήματος VI της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης. Το ανώτατο όριο για τα έτη 2019 και 2020 υπολογίζεται βάσει των σχετικών οριακών τιμών εκπομπών που ορίζονται στο μέρος 1 του Παραρτήματος V της παρούσας απόφασης ή, κατά περίπτωση, βάσει των σχετικών ποσοστών αποθείωσης που ορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος V αυτής. Τα ανώτατα όρια για τα έτη 2017 και 2018 υπολογίζονται με γραμμική μείωση των ανώτατων ορίων μεταξύ 2016 και 2019.

3.2. Όταν μια μονάδα που εντάσσεται στο ΜΕΣΜΕ κλείνει ή δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου III, αυτό δεν συνεπάγεται αύξηση των συνολικών ετήσιων εκπομπών από τις υπόλοιπες μονάδες που υπάγονται στο σχέδιο.

4. Το ΜΕΣΜΕ περιέχει επιπλέον διατάξεις για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων που πρέπει να συνάδουν με την Εκτελεστική Απόφαση 2012/115/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EEL 52/12/24-2-2012) που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 41 (περ.β) της οδηγίας 2010/75/ΕΚ, καθώς και με τα μέτρα και τους όρους που προβλέπονται στην ΑΕΠΟ για κάθε μονάδα, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η έγκαιρη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών οι οποίες θα ισχύουν από 1ης Ιουλίου 2020.

5. Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2013, η Διεύθυνση ΕΑΡΘ της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ΜΕΣΜΕ. Εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσα σε δώδεκα μήνες από την παραλαβή του σχεδίου δεν εγείρει αντιρρήσεις για το περιεχόμενό του, θεωρείται ότι το ΜΕΣΜΕ έχει γίνει δεκτό.

5.1. Σε περίπτωση που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κρίνει ότι το ΜΕΣΜΕ δεν συμφωνεί με τους εκτελεστικούς κανόνες του άρθρου 41, στοιχείο β) της οδηγίας 2010/75/ΕΚ και ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνει δεκτό, η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ κοινοποιεί νέο ΜΕΣΜΕ στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία μέσα σε έξι μήνες αξιολογεί το περιεχόμενό του.

6. Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις τυχόν επακόλουθες αλλαγές του ΜΕΣΜΕ.

7. Το ΜΕΣΜΕ καταρτίζεται από τεχνική διυπουργική ομάδα εργασίας που συστήνεται στο ΥΠΕΚΑ από εκπροσώπους των Υπουργείων ΠΕΚΑ (3) εκ των οποίων (2) από τη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος και (1) από τη Γενική Διεύθυνση Ενέργειας και Οικονομικών (1) από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής. Στην ομάδα εργασίας μπορούν να συμμετέχουν εφόσον κρίνεται αναγκαίο και εκπρόσωποι άλλων φορέων του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα καθώς και εμπειρογνώμονες Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που λόγω των εξειδικευμένων γνώσεών τους μπορούν να συνεισφέρουν στο έργο της.

7.1. Στην ομάδα εργασίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ. Τα μέλη της ομάδας με τους αναπληρωτές τους προτείνονται από τους φορείς που εκπροσωπούν και ορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ. Με την ίδια διαδικασία αντικαθίστανται τα μέλη της ομάδας εργασίας. Η ομάδα εργασίας συγκαλείται όποτε κρίνεται αναγκαίο με μέριμνα της αρμόδιας υπηρεσίας περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ.

7.2. Κύριο έργο της ομάδας είναι η κατάρτιση /αναθεώρηση και παρακολούθηση της εφαρμογής του ΜΕΣΜΕ. Στο πλαίσιο αυτό η ομάδα εργασίας:

α) εκπονεί σχετικές εκθέσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

β) γνωμοδοτεί για θέματα που παραπέμπονται σ' αυτήν από τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ σχετικά με την εφαρμογή του ΜΕΣΜΕ,

γ) προτείνει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή τα απαραίτητα μέτρα και τις ενδεδειγμένες αλλαγές σε μονάδες καύσης που υπάγονται στο ΜΕΣΜΕ για την αποτροπή της υπέρβασης των ισχυουσών ανωτάτων ορίων εκπομπών στο αέρα.

8. Το ΜΕΣΜΕ εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ μετά από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ.

9. Το ΜΕΣΜΕ κοινοποιείται με μέριμνα της ως άνω υπηρεσίας προς τις συναρμόδιες για την έκδοση των ΑΕΠΟ υπηρεσίες περιβάλλοντος των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και των Περιφερειών.

Άρθρο 29
(άρθρο 33 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παρέκκλιση περιορισμένης διάρκειας

1. Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2016 και 31ης Δεκεμβρίου 2023, οι μονάδες καύσης μπορούν να εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 25, παράγραφος 2 και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 27, κατά περίπτωση καθώς και από την υπαγωγή τους στο ΜΕΣΜΕ του άρθρου 28, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας καύσης με έγγραφη δήλωση, την οποία υποβάλλει έως την 1η Ιανουαρίου 2014 το αργότερο στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, αναλαμβάνει την υποχρέωση να μη λειτουργήσει την εγκατάσταση περισσότερο από 17.500 ώρες από την 1η Ιανουαρίου 2016 έως την 31η Δεκεμβρίου 2023 το αργότερο,

β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να υποβάλλει ετησίως στην ως άνω αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, στοιχεία που αφορούν τον αριθμό των ωρών λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2016,

γ) οι οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης που προβλέπονται στους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους της ΑΕΠΟ της μονάδας καύσης, και βρίσκονται σε ισχύ στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης και της υπ' αριθ. 33437/1904/2008 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1634) διατηρούνται τουλάχιστον κατά τον υπόλοιπο χρόνο λειτουργίας της μονάδας καύσης. Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται προς τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V, με ενδεχόμενη τροποποίηση της περιβαλλοντικής άδειας, εφόσον δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην υφιστάμενη περιβαλλοντική άδεια, και

δ) η μονάδα καύσης δεν υπάγεται στο καθεστώς εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος Γ4 της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης.

2. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατάλογο των μονάδων καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, των χρησιμοποιούμενων τύπων καυσίμων και των ισχυουσών οριακών τιμών εκπομπών διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και σκόνης. Αναφορικά με τις μονάδες που εμπίπτουν στην παράγραφο 1, η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος ανακοινώνει ετησίως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των ωρών λειτουργίας τους από την 1η Ιανουαρίου 2016.

3. Εάν στις 6 Ιανουαρίου 2011 μια μονάδα καύσης αποτελεί μέρος μικρού απομονωμένου συστήματος και κατά την ίδια ημερομηνία αντιπροσωπεύει το 35% τουλάχιστον του εφοδιασμού του συστήματος αυτού με ηλεκτρική ενέργεια, εξαιτίας όμως των τεχνικών της χαρακτηριστικών αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 και 2.1., ο αριθμός των ωρών λειτουργίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου ανέρχεται σε 18000, με έναρξη την 1η Ιανουαρίου 2020 και τέλος στις 31 Δεκεμβρίου 2023 το αργότερο και η ημερομηνία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 στοιχείο β) και 2, είναι η 1η Ιανουαρίου 2020.

4. Στην περίπτωση μονάδων καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 1.500 MW, οι οποίες έχουν αρχίσει να λειτουργούν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου του 1986 και χρησιμοποιούν εγχώρια στερεά καύσιμα με καθαρή θερμογόνο ισχύ μικρότερη των 5.800 kJ/kg, με περιεκτικότητα σε υγρασία άνω του 45% κατά βάρος, με συνδυασμένη περιεκτικότητα υγρασίας και τέφρας άνω του 60% κατά βάρος και με περιεκτικότητα οξειδίου του ασβεστίου στην τέφρα άνω του 10%, ο αριθμός των ωρών λειτουργίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) ανέρχεται σε 32.000.

Άρθρο 30
(άρθρο 34 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μικρά απομονωμένα συστήματα

1. Οι μονάδες καύσης οι οποίες, στις 6 Ιανουαρίου 2011, αποτελούν τμήμα μικρού απομονωμένου συστήματος, μπορούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, να εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 25, παράγραφος 2 και 2.1 και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 27, κατά περίπτωση. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, διατηρούνται τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους της ΑΕΠΟ των μονάδων καύσης, σύμφωνα ιδίως με τις απαιτήσεις της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης.

2. Οι μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 500 MW που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά μετά την 1η Ιουλίου 1987, συμμορφώνονται προς τις οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου του μέρους 1 του Παραρτήματος V, με ενδεχόμενη τροποποίηση της περιβαλλοντικής άδειας, εφόσον δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην ισχύουσα περιβαλλοντική άδεια,.

3. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013, τον κατάλογο με τις μονάδες καύσης που καλύπτονται από το παρόν κεφάλαιο και αποτελούν τμήμα μικρού απομονωμένου συστήματος, τη συνολική ετήσια κατανάλωση ενέργειας του μικρού απομονωμένου συστήματος και το ποσό της ενέργειας που λαμβάνεται μέσω διασύνδεσης με άλλα συστήματα.

Άρθρο 31
(άρθρο 35 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μονάδες τηλεθέρμανσης

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, μια μονάδα καύσης μπορεί να εξαιρείται από τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 25, παράγραφοι 2 και 2.1. και από τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 27 εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η συνολική ονομαστική θερμική ισχύς της μονάδας καύσης δεν υπερβαίνει τα 200 MW·

β) η μονάδα έλαβε άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας για πρώτη φορά πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή ο φορέας εκμετάλλευσής της υπέβαλε πλήρη αίτηση, κατά την κρίση της αδειοδοτούσας αρχής, για χορήγηση της εν λόγω άδειας, πριν από την ημερομηνία αυτή, εφόσον τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003·

γ) τουλάχιστον το 50% της παραγωγής χρήσιμης θερμότητας της μονάδας, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, διοχετεύεται ως ατμός ή θερμό ύδωρ σε δημόσιο δίκτυο με σκοπό την τηλεθέρμανση· και

δ) κατά την εν λόγω περίοδο διατηρούνται τουλάχιστον μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2022 οι οριακές τιμές εκπομπών οξειδίων του αζώτου, διοξειδίου του θείου και σκόνης που προβλέπονται στους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους της ΑΕΠΟ της μονάδας καύσης, και ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 2015, σύμφωνα, ιδίως, με τις απαιτήσεις της υπ' αριθ. 29457/1511/2005 κοινής υπουργικής απόφασης.

2. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον κατάλογο των μονάδων καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων της ονομαστικής θερμικής ισχύος, των χρησιμοποιούμενων τύπων καυσίμων και των ισχυουσών οριακών τιμών εκπομπών διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης. Αναφορικά με τις μονάδες καύσης για τις οποίες ισχύει η παράγραφος 1 και κατά τη διάρκεια της περιόδου που προβλέπεται στην ίδια παράγραφο, η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος γνωστοποιεί κάθε χρόνο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αναλογία της παραγωγής χρήσιμης θερμότητας της μονάδας η οποία διοχετεύεται ως ατμός ή θερμό ύδωρ σε δημόσιο δίκτυο με σκοπό την τηλεθέρμανση, ως κυλιόμενο μέσο όρο της παρελθούσας πενταετίας.

Άρθρο 32
(άρθρο 36 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Γεωλογικοί σχηματισμοί του διοξειδίου του άνθρακα

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης όλων των μονάδων καύσης ονομαστικής ηλεκτρικής ισχύος 300 MW και άνω, για τις οποίες η αρχική άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας χορηγείται μετά την έναρξη ισχύος της υπ' αριθ. 48416/2037/2011 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄2516), πρέπει να έχουν αξιολογήσει κατά πόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να διατίθενται κατάλληλοι τόποι αποθήκευσης,

β) οι δυνατότητες μεταφοράς να είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτές,

γ) να είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτή η τροποποίηση των ανωτέρω μονάδων καύσης για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα.

2. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 4 της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης:

α) μεριμνά ώστε να εξασφαλίζεται στον τόπο εγκατάστασης κατάλληλος χώρος για τον εξοπλισμό που είναι αναγκαίος για τη δέσμευση και τη συμπίεση διοξειδίου του άνθρακα,

β) εκτιμά, με βάση την αξιολόγηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και άλλων διαθέσιμων στοιχείων, κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις, ιδίως αναφορικά με την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος.

Άρθρο 33
(άρθρο 37 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών

1. Σε περίπτωση ελαττωματικής λειτουργίας ή βλάβης του εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης, υποχρεούται:

1.1. να ενημερώνει εντός 48 ωρών την αρχή που είναι αρμόδια για την έκδοση της ΑΕΠΟ

1.2. να περιορίσει ή να διακόψει εντελώς τη λειτουργία της εγκατάστασης εφόσον η κανονική λειτουργία δεν αποκατασταθεί μέσα σε 24 ώρες, ή να χρησιμοποιήσει για τη λειτουργία της εγκατάστασης καύσιμα που παράγουν περιορισμένες εκπομπές ρύπων. Σε περίπτωση εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής, για τον περιορισμό ή τη διακοπή της λειτουργίας απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠΕΚΑ.

1.3. Η σωρευτική διάρκεια της λειτουργίας χωρίς τον εξοπλισμό μείωσης των εκπομπών δεν υπερβαίνει τις 120 ώρες για κάθε περίοδο 12 μηνών.

2. Με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ μετά από εισήγηση των αρμόδιων Υπηρεσιών Ενέργειας και Περιβάλλοντος μπορεί να επιτρέπονται παρεκκλίσεις από τα όρια που ορίζονται στα εδάφια 1.2 και 1.3. σε περιπτώσεις που κρίνεται ότι:

α) είναι απόλυτα απαραίτητη η διατήρηση της παροχής ενέργειας ή

β) η μονάδα καύσης που έχει υποστεί βλάβη πρόκειται να αντικατασταθεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα από άλλη μονάδα που θα προκαλέσει συνολική αύξηση των εκπομπών.

Άρθρο 34
(άρθρο 38 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παρακολούθηση των εκπομπών στην ατμόσφαιρα

1. Η παρακολούθηση των ρυπαντικών ουσιών της ατμόσφαιρας πραγματοποιείται από τον φορέα εκμετάλλευσης σύμφωνα με το μέρος 3 του Παραρτήματος V.

2. Η εγκατάσταση και η λειτουργία του εξοπλισμού αυτόματης παρακολούθησης υπόκεινται σε έλεγχο και σε ετήσιες δοκιμές επιτήρησης σύμφωνα με το μέρος 3 του Παραρτήματος V.

3. Με την ΑΕΠΟ ορίζεται η θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μετρήσεων που θα χρησιμοποιηθούν από τον φορέα εκμετάλλευσης για την παρακολούθηση των εκπομπών.

4. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης καταγράφονται, υφίστανται επεξεργασία και παρουσιάζονται από τον φορέα εκμετάλλευσης κατά τρόπο που να επιτρέπει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή να εξακριβώνει τη συμμόρφωση με τους όρους λειτουργίας και τις οριακές τιμές εκπομπών που περιλαμβάνονται στην ΑΕΠΟ.

Άρθρο 35
(άρθρο 40 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μονάδες καύσης μεικτής εστίας

1. Για τις μονάδες καύσης με μεικτή εστία, που συνεπάγονται την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση δύο ή περισσοτέρων καυσίμων, οι οριακές τιμές εκπομπών καθορίζονται στην ΑΕΠΟ σύμφωνα με το άρθρο 11, ως εξής:

α) αρχικά λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπών για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ ολόκληρης της μονάδας καύσης, όπως ορίζεται στα μέρη 1 και 2 του Παραρτήματος V.

β) στη συνέχεια καθορίζονται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπών. Οι τιμές αυτές προκύπτουν με πολλαπλασιασμό καθεμιάς από τις προαναφερόμενες επιμέρους οριακές τιμές επί τη θερμική ισχύ που παράγει το κάθε καύσιμο και διαίρεση του γινομένου δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα.

γ) τέλος προστίθενται οι ανωτέρω σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής.

Το άθροισμα που προκύπτει είναι η οριακή τιμή εκπομπής.

2. Για τις μονάδες καύσης μεικτής εστίας που καλύπτονται από το άρθρο 25, παράγραφος 2 και 2.1., οι οποίες χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, μπορούν να ισχύουν οι ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπών αντί των οριακών τιμών εκπομπών της παραγράφου 1:

α) εάν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της μονάδας καύσης, η θερμότητα που παράγει το καθοριστικό καύσιμο, δηλαδή το καύσιμο με την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 50% του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα, ισχύει η οριακή τιμή εκπομπής του μέρους 1 του Παραρτήματος V για το καθοριστικό καύσιμο˙

β) εάν η θερμότητα που παράγει το καθοριστικό καύσιμο αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 50% του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα, η οριακή τομή εκπομπής καθορίζεται ως εξής:

αα) αρχικά λαμβάνονται οι οριακές τιμές εκπομπών του μέρους 1 του Παραρτήματος V για κάθε χρησιμοποιούμενο καύσιμο, που αντιστοιχούν στη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ της μονάδας καύσης˙

ββ) στη συνέχεια υπολογίζεται η οριακή τιμή εκπομπής για το καθοριστικό καύσιμο, η οποία προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί δύο την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται για το εν λόγω καύσιμο σύμφωνα με την περίπτωση (αα) και αφαιρώντας από το γινόμενο την οριακή τιμή εκπομπής του καυσίμου με τη χαμηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, σύμφωνα με το μέρος 1 του Παραρτήματος V, που αντιστοιχεί προς τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ της μονάδας καύσης˙

γγ) κατόπιν καθορίζεται η σταθμισμένη ως προς το καύσιμο οριακή τιμή εκπομπής για κάθε καύσιμο, πολλαπλασιάζοντας την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις (αα) και (ββ) επί τη θερμική ισχύ που παράγει το συγκεκριμένο καύσιμο και διαιρώντας το γινόμενο του πολλαπλασιασμού διά του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγεται από όλα τα καύσιμα

δδ) τέλος προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με τη περίπτωση (γγ).

Το άθροισμα που προκύπτει είναι η οριακή τιμή εκπομπής.

3. Για τις μονάδες καύσης μεικτής εστίας που καλύπτονται από το άρθρο 25, παράγραφος 2 και 2.1. και χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, μπορούν να ισχύουν οι μέσες οριακές τιμές εκπομπών διοξειδίου του θείου που καθορίζονται στο μέρος 7 του Παραρτήματος V αντί των οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Άρθρο 36
(άρθρο 42 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες αποτεφρώνονται ή συναποτεφρώνονται στερεά ή υγρά απόβλητα.

2. Για τους σκοπούς του κεφαλαίου αυτού, οι μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων περιλαμβάνουν όλες τις γραμμές αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης, τις εγκαταστάσεις παραλαβής, αποθήκευσης και επιτόπιας προεπεξεργασίας των αποβλήτων, τα συστήματα τροφοδότησης της μονάδας με απόβλητα, καύσιμο και αέρα, τον λέβητα, τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας των καυσαερίων, τις επιτόπιες εγκαταστάσεις επεξεργασίας ή αποθήκευσης των υπολειμμάτων και των υδατικών αποβλήτων (λυμάτων), την καπνοδόχο, τις διατάξεις και τα συστήματα για τον έλεγχο των εργασιών αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης και την

καταγραφή και συνεχή παρακολούθηση των συνθηκών αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης.

2.1. Εάν για τη θερμική επεξεργασία αποβλήτων χρησιμοποιούνται άλλες διαδικασίες πλην της οξείδωσης, όπως πυρόλυση, αεριοποίηση ή διαδικασία πλάσματος, η μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων ή η μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων περιλαμβάνει τη διαδικασία θερμικής επεξεργασίας και την επακόλουθη διαδικασία αποτέφρωσης.

2.2. Εάν η συναποτέφρωση πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε η κύρια αποστολή της μονάδας να μην είναι η παραγωγή ενέργειας ή υλικών προϊόντων αλλά η θερμική επεξεργασία αποβλήτων, τότε θεωρείται μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων.

3. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες μονάδες:

α) σε μονάδες αεριοποίησης ή πυρόλυσης, εάν τα αέρια που προκύπτουν από τη θερμική επεξεργασία αποβλήτων καθαρίζονται σε τέτοιο βαθμό που, πριν από την αποτέφρωσή τους, δεν αποτελούν πλέον απόβλητα και δεν προκαλούν εκπομπές υψηλότερες από εκείνες που προκύπτουν από την καύση φυσικού αερίου,

β) σε μονάδες επεξεργασίας μόνο των ακόλουθων αποβλήτων:

i) απόβλητα που απαριθμούνται στο στοιχείο β) του σημείου 31 του άρθρου 3,

ii) ραδιενεργά απόβλητα,

iii) σφάγια ζώων όπως ρυθμίζονται από, τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 2002,

iv) απόβλητα από την έρευνα και εκμετάλλευση κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου σε εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας, τα οποία αποτεφρώνονται επιτόπου,

γ) σε πειραματικές μονάδες που χρησιμεύουν για έρευνα, ανάπτυξη και δοκιμές με στόχο τη βελτίωση της διεργασίας αποτέφρωσης και οι οποίες επεξεργάζονται λιγότερο από 50 τόνους αποβλήτων ετησίως.

Άρθρο 37
(άρθρο 43 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ορισμός υπολειμμάτων

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως "υπολείμματα" νοούνται τα υγρά ή στερεά απόβλητα που παράγονται από τη λειτουργία μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων.

Άρθρο 38
(άρθρο 44 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Αιτήσεις για περιβαλλοντική άδεια (ΑΕΠΟ)

1. Για την έκδοση της ΑΕΠΟ, ο ενδιαφερόμενος φορέας της εγκατάστασης ή μονάδας μαζί με τα απαιτούμενα συνοδευτικά έγγραφα και στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 10, υποχρεούται να υποβάλλει και μία μελέτη (μοντέλο) διασποράς ρύπων. Η μελέτη αυτή πρέπει να δίνει με επαρκή τρόπο αποτελέσματα άμεσα συγκρίσιμα με τις οριακές τιμές ποιότητας του αέρα που προβλέπονται στο Παράρτημα VI. Σε περίπτωση μονάδων συναποτέφρωσης η μελέτη διασποράς ρύπων υποβάλλεται άπαξ για την έκδοση της αρχικής ΑΕΠΟ.

2. Για την χορήγηση περιβαλλοντικής άδειας για μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων θα πρέπει η απαιτούμενη ΜΠΕ, σύμφωνα με το άρθρο 10, να περιλαμβάνει εκτός των άλλων και περιγραφή των μέτρων που έχουν προβλεφθεί ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση των ακόλουθων απαιτήσεων:

α) ο σχεδιασμός, ο εξοπλισμός, η συντήρηση και η λειτουργία της μονάδας κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού, λαμβάνοντας υπόψη τις προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση κατηγορίες αποβλήτων,

β) η μέγιστη εφικτή ανάκτηση της θερμότητας που παράγεται κατά τη διεργασία αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης, μέσω της παραγωγής θερμότητας, ατμού ή ηλεκτρικής ενέργειας,

γ) η ελαχιστοποίηση της ποσότητας και του βλαβερού χαρακτήρα των υπολειμμάτων και η ανακύκλωσή τους, όπου απαιτείται,

δ) η τελική διάθεση των υπολειμμάτων των οποίων η πρόληψη, η μείωση ή η ανακύκλωση δεν είναι εφικτή, σύμφωνα με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 39
(άρθρα 45, 49 και 54 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Όροι χορήγησης περιβαλλοντικής άδειας

1. Οι ΑΕΠΟ εκτός των όρων και απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 11, περιλαμβάνουν επιπλέον τα ακόλουθα:

α) κατάλογο όλων των ειδών αποβλήτων που επιτρέπεται να υποστούν επεξεργασία. Ο κατάλογος αναφέρεται τουλάχιστον στις κατηγορίες των αποβλήτων που προβλέπει ο Ευρωπαϊκός Κατάλογος Αποβλήτων (Απόφαση 2000/532/ΕΚ), εφόσον είναι δυνατόν, και όπου απαιτείται, περιέχει πληροφορίες για την ποσότητα κάθε είδους αποβλήτων,

β) τη συνολική δυναμικότητα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων της μονάδας,

γ) τις οριακές τιμές εκπομπών στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα και απαιτήσεις για τον έλεγχο των εκπομπών, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του άρθρου 40,

δ) τις απαιτήσεις για το pH, τη θερμοκρασία και την παροχή των απορρίψεων υδατικών αποβλήτων,

ε) τις διαδικασίες, τις συχνότητες και τη θέση των σημείων δειγματοληψίας και μετρήσεων, που θα χρησιμοποιηθούν για την τήρηση των όρων που τίθενται για την παρακολούθηση των εκπομπών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 42,

στ) απαιτήσεις για την παρακολούθηση των εκπομπών σύμφωνα με τα μέρη 6 και 7 του Παραρτήματος VI.

ζ) τη μέγιστη επιτρεπτή χρονική διάρκεια οιασδήποτε τεχνικά αναπόφευκτης διακοπής, ανωμαλίας στη λειτουργία ή αστοχίας των συστημάτων καθαρισμού ή των οργάνων μετρήσεων, κατά την οποία οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα και οι απορρίψεις υδατικών αποβλήτων επιτρέπεται να υπερβαίνουν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών,

η) όρους σύμφωνα με τους οποίους τα απαέρια των μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων θα απάγονται κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος,

θ) τα τεχνικά χαρακτηριστικά της καπνοδόχου όπως ύψος, διάμετρος, ταχύτητα εξόδου καυσαερίων

ι) απαιτήσεις για τη διενέργεια μετρήσεων, σύμφωνα με το μέρος 8 του παραρτήματος VI, ώστε να αξιολο-

γείται η τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών στον αέρα και τα ύδατα.

2. Η ΑΕΠΟ για μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που χρησιμοποιεί επικίνδυνα απόβλητα, πέραν των απαιτήσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, περιλαμβάνει επιπλέον τα ακόλουθα:

α) κατάλογο με τις ποσότητες των διαφόρων κατηγοριών επικίνδυνων αποβλήτων, που επιτρέπεται να υποστούν επεξεργασία,

β) τις ελάχιστες και τις μέγιστες ροές μάζας των εν λόγω επικίνδυνων αποβλήτων, την κατώτερη και την ανώτερη θερμογόνο αξία τους και τη μέγιστη περιεκτικότητά τους σε πολυχλωριωμένο διφαινύλιο, πενταχλωροφαινόλη, χλώριο, φθόριο, θείο, βαρέα μέταλλα και άλλες ρυπαντικές ουσίες.

3. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, μπορεί να καταρτίζει καταλόγους των κατηγοριών αποβλήτων που πρέπει να περιλαμβάνονται στην ΑΕΠΟ και που μπορούν να συναποτεφρωθούν σε ορισμένες κατηγορίες μονάδων συναποτέφρωσης αποβλήτων.

4. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή επανεξετάζει κατά τακτά διαστήματα τους όρους της ΑΕΠΟ και, εφόσον απαιτείται, τροποποιεί την ΑΕΠΟ, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην υπ' αριθ. 167563/2013 κοινή υπουργική απόφαση.

5. Η μεταβολή μιας μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που επεξεργάζεται μη επικίνδυνα απόβλητα, σε εγκατάσταση που εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου ΙΙ, η οποία συμπεριλαμβάνει αποτέφρωση ή συναποτέφρωση επικινδύνων αποβλήτων, θεωρείται ως ουσιαστική μεταβολή και διέπεται από τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.4014/2011.

6. Οι οριακές τιμές εκπομπών στον αέρα και τα ύδατα θεωρείται ότι τηρούνται εφόσον πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο μέρος 8 του παραρτήματος VI.

Άρθρο 40
(άρθρο 46 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Οριακές τιμές και έλεγχος των εκπομπών

1. Οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 3 και 4 του Παραρτήματος VI ή που καθορίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 του εν λόγω Παραρτήματος.

1.1. Αν, σε μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων, άνω του 40% της προκύπτουσας θερμότητας προέρχεται από επικίνδυνα απόβλητα ή αν στη μονάδα συναποτεφρώνονται ακατέργαστα μεικτά αστικά απόβλητα, ισχύουν οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

2. Η απόρριψη στο υδάτινο περιβάλλον υδατικών αποβλήτων που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων περιορίζεται όσον είναι εφικτό και οι συγκεντρώσεις των ρυπαντικών ουσιών δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI.

3. Οι οριακές τιμές εκπομπών εφαρμόζονται στο σημείο απόρριψης των υδατικών αποβλήτων από τον καθαρισμό των απαερίων, από τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων.

3.1. Σε περίπτωση που τα υδατικά απόβλητα που προέρχονται από τον καθαρισμό των απαερίων υφίστανται επεξεργασία εκτός της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, σε μονάδα επεξεργασίας που προορίζεται μόνο για την επεξεργασία των υδατικών αποβλήτων του είδους αυτού, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI εφαρμόζονται στο σημείο εξόδου των υδατικών αποβλήτων από τη μονάδα επεξεργασίας.

3.2. Στις περιπτώσεις που τα υδατικά απόβλητα από τον καθαρισμό των απαερίων υφίστανται από κοινού επεξεργασία με άλλες πηγές υδατικών αποβλήτων επιτόπου ή εκτός του χώρου της μονάδας, ο φορέας εκμετάλλευσης εκτελεί τους ενδεικνυόμενους υπολογισμούς ισοζυγίου της μάζας. Για τους υπολογισμούς αυτούς χρησιμοποιεί τα αποτελέσματα των μετρήσεων που καθορίζονται στο σημείο 3 του μέρους 6 του Παραρτήματος VI για να προσδιορίσει τα επίπεδα των εκπομπών στην τελική απόρριψη υδατικών αποβλήτων τα οποία μπορούν να αποδοθούν στα υδατικά απόβλητα που προέρχονται από τον καθαρισμό των απαερίων.

3.3. Σε καμιά περίπτωση δεν πραγματοποιείται αραίωση υδατικών αποβλήτων με σκοπό τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VI.

4. Οι χώροι των μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των συναφών χώρων αποθήκευσης αποβλήτων, σχεδιάζονται και λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να παρεμποδίζεται η μη επιτρεπόμενη από την ΑΕΠΟ και τυχαία διαφυγή ρυπαντικών ουσιών στο έδαφος, τα επιφανειακά ύδατα και στα υπόγεια ύδατα.

4.1. Στην Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων προβλέπεται εκτός των άλλων, αποθηκευτική ικανότητα για τις ρυπασμένες όμβριες απορροές από τους χώρους της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή για τα ρυπασμένα ύδατα από διαρροές ή πυροσβεστικές επιχειρήσεις. Η ανωτέρω αποθηκευτική ικανότητα πρέπει να είναι επαρκής, ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα ανάλυσης και επεξεργασίας των υδατικών αποβλήτων, όπου απαιτείται, πριν από την απόρριψή τους.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 43 παράγραφος 4 στοιχείο γ), σε περίπτωση υπέρβασης των οριακών τιμών εκπομπών δεν συνεχίζεται για κανένα λόγο η αποτέφρωση αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ή σε μεμονωμένες καμίνους που αποτελούν τμήμα μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από τέσσερις συνεχείς ώρες.

5.1. Ο συνολικός χρόνος λειτουργίας σε συνθήκες υπερβάσεων στη διάρκεια ενός έτους δεν υπερβαίνει τις 60 ώρες. Το χρονικό αυτό όριο εφαρμόζεται στις καμίνους οι οποίες συνδέονται με ένα μόνο σύστημα καθαρισμού των απαερίων.

Ο υπολογισμός των υπερβάσεων γίνεται ως ακολούθως: εάν σε ημερήσια βάση υπάρχει υπέρβαση της μέσης οριακής τιμής, αθροίζεται το σύνολο των ημιώρων που σημειώθηκε υπέρβαση στη διάρκεια της ημέρας ώστε το άθροισμα όλων των ημίωρων σε ετήσια βάση να μην υπερβαίνει τις 60 ώρες για κάθε ρύπο. Κατά την περίοδο έναρξης και παύσης λειτουργίας δεν τίθενται οριακές τιμές.

Άρθρο 41
(άρθρο 47 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Βλάβη ή ελαττωματική λειτουργία

Σε περίπτωση βλάβης ή ελαττωματικής λειτουργίας της μονάδας, ο φορέας εκμετάλλευσης περιορίζει ή διακόπτει τις εργασίες το ταχύτερο δυνατόν, μέχρι να αποκατασταθούν οι κανονικές συνθήκες λειτουργίας.

Άρθρο 42
(άρθρο 48 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Η εγκατάσταση και η λειτουργία των αυτόματων συστημάτων μέτρησης υπόκεινται σε έλεγχο καθώς και σε ετήσιες δοκιμές επιτήρησης όπως ορίζεται στο σημείο 1 του μέρους 6 του Παραρτήματος VI.

2. Όλα τα αποτελέσματα της παρακολούθησης καταγράφονται, υφίστανται επεξεργασία και παρουσιάζονται κατά τρόπο ώστε η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή να έχει τη δυνατότητα να εξακριβώνει τη συμμόρφωση προς τις συνθήκες λειτουργίας και τις οριακές τιμές εκπομπών που προβλέπονται στην περιβαλλοντική άδεια.

3. Η ημερομηνία από την οποία εκτελούνται συνεχείς μετρήσεις των εκπομπών στην ατμόσφαιρα για τα βαρέα μέταλλα, τις διοξίνες και τα φουράνια, καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 48 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ.

Άρθρο 43
(άρθρο 50 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Συνθήκες λειτουργίας

1. Οι μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων πρέπει να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται τέτοιος βαθμός αποτέφρωσης ώστε η περιεκτικότητα των σκουριών και της τέφρας πυθμένα σε ολικό οργανικό άνθρακα να είναι μικρότερη από 3% ή οι απώλειες κατά την ανάφλεξη να είναι μικρότερες από 5% του βάρους του υλικού επί ξηρού. Αν είναι απαραίτητο, χρησιμοποιούνται τεχνικές προεπεξεργασίας των αποβλήτων.

2.1. Οι μονάδες αποτέφρωσης σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, εξοπλίζονται, και λειτουργούν κατά τρόπον ώστε, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, η θερμοκρασία των αερίων που εκλύονται κατά την αποτέφρωση να αυξάνεται, με ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο και ακόμη και υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες, τουλάχιστον στους 850^{0}C επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα.

2.2 Οι μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, εξοπλίζονται και λειτουργούν κατά τρόπον ώστε η θερμοκρασία των αερίων που εκλύονται κατά τη συναποτέφρωση αποβλήτων να αυξάνεται με ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο, ακόμη και υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες, τουλάχιστον στους 850^{0}C επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα.

2.3. Εάν αποτεφρώνονται ή συναποτεφρώνονται επικίνδυνα απόβλητα που περιέχουν πάνω από 1% αλογονούχων οργανικών ουσιών, εκφρασμένων σε χλώριο, η θερμοκρασία που απαιτείται για τη συμμόρφωση με τις υποπαραγράφους 2.1 και 2.2. είναι τουλάχιστον 1100^{0}C.

2.4. Στις μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων οι θερμοκρασίες που καθορίζονται στις παραγράφους 2.1 και 2.3, μετρώνται κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα του θαλάμου καύσης. Στην ΑΕΠΟ μπορεί να επιτρέπεται η εκτέλεση μετρήσεων σε άλλο αντιπροσωπευτικό σημείο του θαλάμου καύσης.

3.1. Κάθε θάλαμος καύσης της μονάδας αποτέφρωσης αποβλήτων είναι εφοδιασμένος με έναν τουλάχιστον εφεδρικό καυστήρα. Ο εν λόγω καυστήρας τίθεται αυτόματα σε λειτουργία:

α) μόλις η θερμοκρασία των καυσαερίων, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, κατέλθει κάτω από τις θερμοκρασίες που καθορίζονται στην παράγραφο 2 και

β) κατά τη φάση εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας για να εξασφαλίζεται η διατήρηση των εν λόγω θερμοκρασιών σε όλη τη διάρκεια των ανωτέρω φάσεων και για όσο χρόνο υπάρχουν ακόμη στο θάλαμο καύσης άκαυτα απόβλητα.

3.2. Ο εφεδρικός καυστήρας δεν τροφοδοτείται με καύσιμο που μπορεί να προκαλέσει υψηλότερα επίπεδα εκπομπών από εκείνα που συνεπάγεται η καύση πετρελαίου ντίζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της υπ' αριθ. 284/2006 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1736/2007) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 1999/32/ΕΚ.

4. Οι μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων χρησιμοποιούν αυτόματο σύστημα που εμποδίζει την τροφοδότηση με απόβλητα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) κατά τη φάση εκκίνησης, μέχρι να επιτευχθεί η θερμοκρασία που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή η θερμοκρασία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1,

β) οποτεδήποτε δεν διατηρείται η θερμοκρασία που καθορίζεται στην παράγραφο 2 ή η θερμοκρασία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1,

γ) οποτεδήποτε διαπιστώνεται από τις συνεχείς μετρήσεις υπέρβαση οιασδήποτε οριακής τιμής εκπομπών, οφειλόμενη σε ανωμαλία στη λειτουργία ή αστοχία των συστημάτων καθαρισμού των απαερίων.

5. Η θερμότητα που παράγεται από μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ανακτάται στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

6. Τα μολυσματικά απόβλητα υγειονομικών μονάδων εισάγονται κατευθείαν στην κάμινο, χωρίς προηγουμένως να έχουν αναμιχθεί με άλλες κατηγορίες αποβλήτων και χωρίς να έχουν υποβληθεί σε άμεσους χειρισμούς.

7. Ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης υποχρεώνεται να αναθέτει την εκμετάλλευση και τον έλεγχο των μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, σε φυσικό πρόσωπο αρμόδιο για τη διαχείριση τέτοιων μονάδων,

Άρθρο 44
(άρθρο 51 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Αλλαγή των συνθηκών λειτουργίας

1. Για ορισμένες κατηγορίες αποβλήτων ή θερμικές διεργασίες, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να εγκρίνει με την αρχική ΑΕΠΟ ή με τροποποίηση της υφιστάμενης ΑΕΠΟ, διαφορετικές συνθήκες λειτουργίας από εκείνες που καθορίζονται στο άρθρο 43 παράγραφοι 1, 2 και 3 και, όσον αφορά τη θερμοκρασία, στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου εφόσον πληρούνται οι υπόλοιπες απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων η αλλαγή των συνθηκών λειτουργίας δεν οδηγεί σε αύξηση της

ποσότητας των υπολειμμάτων ούτε της περιεκτικότητάς τους σε οργανικές ρυπαντικές ουσίες έναντι των αναμενόμενων υπολειμμάτων με τις συνθήκες που καθορίζονται στο άρθρο 43 παράγραφοι 1, 2 και 3.

3.1. Οι εκπομπές ολικού οργανικού άνθρακα και μονοξειδίου του άνθρακα από μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες, σύμφωνα με την ΑΕΠΟ, ορίζεται αλλαγή των συνθηκών λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να τηρούν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

3.2. Οι εκπομπές ολικού οργανικού άνθρακα από λέβητες φλοιών στη βιομηχανία χαρτοπολτού και χαρτιού στους οποίους συναποτεφρώνονται απόβλητα στον τόπο παραγωγής τους και οι οποίοι λειτουργούσαν και είχαν άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002, πρέπει, σύμφωνα με την ΑΕΠΟ αλλαγής των συνθηκών λειτουργίας όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, να συμμορφώνονται με τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 του Παραρτήματος VI.

4. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ανακοινώνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή όλες τις συνθήκες λειτουργίας που εγκρίνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 3.1, καθώς και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων επαληθεύσεων. Οι πληροφορίες αυτές συνιστούν μέρος των πληροφοριών και στοιχείων που η εν λόγω υπηρεσία υποχρεούται να κοινοποιεί στο πλαίσιο των απαιτήσεων για την υποβολή εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 57.

Άρθρο 45
(άρθρο 52 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παράδοση και παραλαβή αποβλήτων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων λαμβάνει όλες τις απαραίτητες προφυλάξεις σχετικά με την παράδοση και την παραλαβή των αποβλήτων ώστε να προλαμβάνονται ή να περιορίζονται, όσο είναι εφικτό, οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ειδικότερα η ρύπανση της ατμόσφαιρας, του εδάφους και των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, των οσμών και του θορύβου και οι άμεσοι κίνδυνοι για την υγεία.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης, πριν δεχθεί τα απόβλητα στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, προσδιορίζει τις ποσότητες κάθε κατηγορίας αποβλήτων, εάν είναι δυνατόν, σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Κατάλογο Αποβλήτων (Απόφαση 2000/532/ΕΚ).

3. Πριν από την αποδοχή επικίνδυνων αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, ο φορέας εκμετάλλευσης οφείλει να συλλέγει τις διαθέσιμες πληροφορίες για τα απόβλητα προκειμένου να εξακριβώνει αν πληρούνται οι όροι και οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ, που ορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.

Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν:

α) όλες τις πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία παραγωγής οι οποίες περιλαμβάνονται στα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α),

β) τη φυσική και, στο μέτρο του εφικτού, τη χημική σύσταση των αποβλήτων και όλες τις άλλες αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί η καταλληλότητά τους για την προβλεπόμενη διεργασία αποτέφρωσης,

γ) στα επικίνδυνα χαρακτηριστικά των αποβλήτων, στις ουσίες με τις οποίες δεν μπορούν να αναμιχθούν και στις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά το χειρισμό των αποβλήτων.

4. Πριν από την αποδοχή επικινδύνων αποβλήτων στη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, πρέπει να τηρούνται από τον φορέα εκμετάλλευσης τουλάχιστον οι ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:

α) έλεγχος των εγγράφων που απαιτούνται από τις σχετικές διατάξεις της Β΄ Ενότητας του Ν.4042/2012 και, ενδεχομένως, εκείνων που απαιτούνται από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, καθώς και από την κείμενη εθνική και ενωσιακή νομοθεσία σχετικά με τη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων,

β) λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, εκτός εάν δεν ενδείκνυται, κατά το δυνατόν πριν από την εκφόρτωση, προκειμένου με τη διεξαγωγή ελέγχων να διαπιστώνεται ότι τα χαρακτηριστικά των αποβλήτων είναι σύμφωνα με τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 3 και να διευκολύνονται οι αρμόδιες αρχές, κατά τη διενέργεια ελέγχων, στον προσδιορισμό του είδους των αποβλήτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Τα δείγματα αυτά πρέπει να διατηρούνται τουλάχιστον ένα μήνα μετά την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση των αντίστοιχων αποβλήτων.

5. Με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ μπορούν να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, οι μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, οι οποίες αποτελούν τμήματα εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το κεφάλαιο ΙΙ και αποτεφρώνουν ή συναποτεφρώνουν αποκλειστικά και μόνον τα δικά τους απόβλητα που παράγονται μέσα στην εγκατάσταση.

Άρθρο 46
(άρθρο 53 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Υπολείμματα

1. Τα υπολείμματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 37, περιορίζονται στο ελάχιστο όσον αφορά την ποσότητα και τις επιβλαβείς ιδιότητές τους. Τα υπολείμματα ανακυκλώνονται, όπου ενδείκνυται, κατευθείαν στη μονάδα ή εκτός αυτής.

2. Τα ξηρά υπολείμματα σε μορφή σκόνης, μεταφέρονται και αποθηκεύονται προσωρινά κατά τρόπον ώστε να προλαμβάνεται ο διασκορπισμός τους στο περιβάλλον.

3. Πριν επιλεγεί η μέθοδος της τελικής διάθεσης ή ανακύκλωσης των υπολειμμάτων, διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές για τον προσδιορισμό των φυσικών και χημικών ιδιοτήτων καθώς και του ρυπογόνου φορτίου των υπολειμμάτων. Οι δοκιμές αυτές καλύπτουν το συνολικό διαλυτό κλάσμα και το διαλυτό κλάσμα βαρέων μετάλλων.

Άρθρο 47
(άρθρο 55 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Υποβολή εκθέσεων και ενημέρωση του κοινού σχετικά με τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων

1. Κατά τη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σε μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων, είναι υποχρεωτική η ενημέρωση και η διασφάλιση της συμμετοχής του κοινού προκειμένου το κοινό

να έχει τη δυνατότητα να διατυπώνει τις παρατηρήσεις του πριν η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή προβεί στην έκδοση της ΑΕΠΟ. Αντίγραφο της ΑΕΠΟ καθώς και οι τυχόν μετέπειτα τροποποιήσεις και ανανεώσεις της πρέπει υποχρεωτικά να τίθενται στη διάθεση του κοινού. Η διαδικασία ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού διέπεται από τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 19 του Ν.4014/2011 και της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 9 του εν λόγω άρθρου εκδιδόμενης Υπουργικής απόφασης.

2. Προκειμένου για τις μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων με ονομαστική ωριαία δυναμικότητα δύο τόνων ή περισσότερο, η έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 57 περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία και την παρακολούθηση της μονάδας, και απολογισμό της όλης διεργασίας της αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης, καθώς και των εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα και τα ύδατα, σε σύγκριση με τις οριακές τιμές εκπομπών. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση του κοινού.

3. Η αρμόδια Υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ καταρτίζει και θέτει στη διάθεση του κοινού, μέσω του διαδικτύου, κατάλογο των μονάδων αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων με ονομαστική ωριαία δυναμικότητα κάτω των δύο τόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΡΓΑΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΛΥΤΕΣ

Άρθρο 48
(άρθρο 56 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο μέρος 1 του Παραρτήματος VII και, όπου προβλέπεται, στις δραστηριότητες που υπερβαίνουν τα όρια κατανάλωσης διαλυτών που εκτίθενται στο μέρος 2 του εν λόγω Παραρτήματος.

Άρθρο 49
(άρθρο 57 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ορισμοί

Για τους σκοπούς αυτού του κεφαλαίου, νοούνται ως:

1) "υφιστάμενη εγκατάσταση": εγκατάσταση που ήδη λειτουργούσε στις 29 Μαρτίου 1999, ή έλαβε άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας πριν από την 1η Απριλίου 2001 ή της οποίας ο φορέας εκμετάλλευσης υπέβαλε πλήρη αίτηση για τη χορήγηση αδείας εγκατάστασης ή λειτουργίας πριν από την 1η Απριλίου 2001, με την προϋπόθεση ότι η εγκατάσταση άρχισε να λειτουργεί το αργότερο την 1η Απριλίου 2002,

2) "απαέρια": τα τελικά αέρια απόβλητα που περιέχουν πτητικές οργανικές ενώσεις ή άλλους ρύπους και εκλύονται στον αέρα μέσω καπνοδόχου ή εξοπλισμού περιορισμού των εκπομπών,

3) "διάχυτες εκπομπές": όλες οι εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων, πλην των περιεχόμενων στα απαέρια, στον ατμοσφαιρικό αέρα, στο έδαφος και στα ύδατα, καθώς και, οι διαλύτες που περιέχονται σε προϊόντα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο μέρος 2 του Παραρτήματος VII,

4) "συνολικές εκπομπές": το άθροισμα των διάχυτων εκπομπών και των εκπομπών απαερίων,

5) "μείγμα": μείγμα όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, σχετικά με την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων,

6) "συγκολλητική ύλη": κάθε μείγμα, συμπεριλαμβανομένων όλων των απαραίτητων για την ορθή εφαρμογή του οργανικών διαλυτών ή μειγμάτων που περιέχουν οργανικούς διαλύτες, το οποίο χρησιμοποιείται για τη συγκόλληση χωριστών μερών ενός προϊόντος,

7) "μελάνη": το μείγμα, συμπεριλαμβανομένων όλων των απαραίτητων για την ορθή εφαρμογή του οργανικών διαλυτών ή μειγμάτων που περιέχουν οργανικούς διαλύτες, το οποίο χρησιμοποιείται σε δραστηριότητες εκτύπωσης για την αποτύπωση κειμένου ή εικόνων σε μία επιφάνεια,

8) "βερνίκι": ένα διαφανές επίχρισμα,

9) "κατανάλωση": οι συνολικές εισροές οργανικών διαλυτών σε μία εγκατάσταση ανά ημερολογιακό έτος ή οποιαδήποτε άλλη περίοδο δώδεκα μηνών, αφαιρουμένων των πτητικών οργανικών ενώσεων, που ενδεχομένως ανακτώνται για να επαναχρησιμοποιηθούν,

10) "εισροή": η ποσότητα οργανικών διαλυτών και η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε μείγματα που χρησιμοποιούνται για την επιτέλεση δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των ανακυκλούμενων εντός και εκτός της εγκατάστασης διαλυτών, και οι οποίοι υπολογίζονται κάθε φορά που χρησιμοποιούνται για την επιτέλεση της δραστηριότητας,

11) "επαναχρησιμοποίηση": η χρήση οργανικών διαλυτών που έχουν ανακτηθεί από μία εγκατάσταση για οποιονδήποτε τεχνικό ή εμπορικό σκοπό, όπου συμπεριλαμβάνεται η χρήση τους ως καυσίμων, αλλά εξαιρείται η τελική διάθεση αυτών των ανακτηθέντων οργανικών διαλυτών ως αποβλήτων,

12) "συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος": συνθήκες υπό τις οποίες η εγκατάσταση λειτουργεί έτσι ώστε οι πτητικές οργανικές ενώσεις που εκλύονται από τη δραστηριότητα, να συλλέγονται και να απορρίπτονται με ελεγχόμενο τρόπο, είτε μέσω καπνοδόχου είτε μέσω εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών, με αποτέλεσμα να μην είναι τελείως διάχυτες,

13) "φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας": οι εργασίες που εκτελούνται για να τεθεί μια δραστηριότητα, ένα στοιχείο εξοπλισμού ή μια δεξαμενή σε λειτουργία ή εκτός λειτουργίας ή σε άφορτη λειτουργία (ρελαντί) ή εκτός άφορτης λειτουργίας, με εξαίρεση τις τακτικές διακυμάνσεις των δραστηριοτήτων.

Άρθρο 50
(άρθρο 58 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Υποκατάσταση επικίνδυνων ουσιών

Οι ουσίες ή τα μείγματα τα οποία λόγω της περιεκτικότητάς τους σε πτητικές οργανικές ενώσεις ταξινομούνται ως καρκινογόνα, μεταλλαξιογόνα ή τοξικά για την αναπαραγωγή σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 και στα οποία έχουν αποδοθεί ή τα οποία οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F, αντικαθίστανται, στο μέτρο του δυνατού, από λιγότερο επιβλαβή μείγματα ή επιβλαβείς ουσίες, το ταχύτερο δυνατόν.

Άρθρο 51
(άρθρα 59 και 61 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Οριακές τιμές και έλεγχος των εκπομπών

1. Σε περίπτωση που η εγκατάσταση ή δραστηριότητα που χρησιμοποιεί πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ), κατατάσσεται στην κατηγορία Α΄ του Ν.4014/2011, η προβλεπόμενη ΑΕΠΟ, πέραν των όρων που ορίζονται στο παράρτημα Α της υπ' αριθ. 48963/2012 υπουργικής απόφασης ή στο άρθρο 11 της παρούσας, περιλαμβάνει επιπλέον:

α) όρους που να εξασφαλίζουν ότι:

αα) οι εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων από τις εγκαταστάσεις δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών απαερίων και τις οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών ή ότι τηρούνται οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών και οι υπόλοιπες απαιτήσεις που καθορίζονται στα μέρη 2 και 3 του Παραρτήματος VII, ή

ββ) οι εγκαταστάσεις συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που καθορίζεται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VII, με την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνεται ίση μείωση των εκπομπών σε σύγκριση με εκείνη που επιτυγχάνεται μέσω της τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών που αναφέρονται στην περίπτωση αα,

β) όρους για τη διενέργεια μετρήσεων, σύμφωνα με το μέρος 6 του Παραρτήματος VII..

1.1. Κατά παρέκκλιση από το εδάφιο α (περιπ. αα) της παραγράφου 1, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης ή δραστηριότητας της κατηγορίας Α΄ του Ν.4014/2011, αποδεικνύει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή ότι η οριακή τιμή των διάχυτων εκπομπών δεν είναι εφικτή από τεχνική και οικονομική άποψη, η εν λόγω αρχή μπορεί να επιτρέψει την υπέρβαση της εν λόγω οριακής τιμής με σχετική πρόβλεψη στην αρχική ΑΕΠΟ ή τροποποίηση της υφιστάμενης ΑΕΠΟ, με τον όρο ότι:

α) δεν πρόκειται να προκύψει σημαντικός κίνδυνος για την υγεία ή το περιβάλλον και,

β) ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει στην ως άνω αρμόδια αρχή ότι χρησιμοποιεί τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

1.2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, για δραστηριότητες επίστρωσης της κατηγορίας Α΄ του Ν.4014/2011 που καλύπτονται από το σημείο 8 του πίνακα του μέρους 2 του παραρτήματος VII και δεν μπορούν να διεξάγονται σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να επιτρέπει τη μη συμμόρφωση των εκπομπών της εγκατάστασης με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην εν λόγω παράγραφο, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει στην εν λόγω αρχή ότι η συμμόρφωση αυτή δεν είναι εφικτή από τεχνική και οικονομική άποψη και ότι χρησιμοποιούνται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

2. Σε περίπτωση που η εγκατάσταση ή δραστηριότητα που χρησιμοποιεί πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ) κατατάσσεται στην κατηγορία Β΄ του Ν.4014/2011, οι Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ) που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 της υπ' αριθ. Φ.15/4187/266/2012 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄1275), πρέπει να εξασφαλίζουν την τήρηση των απαιτήσεων των εδαφίων α και β της παραγράφου 1.

2.1. Σε περίπτωση εφαρμογής του εδαφίου α (περιπ. ββ) της παραγράφου 1, ο φορέας της εγκατάστασης ή δραστηριότητας υποχρεούται να υποβάλλει στην αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας το πρόγραμμα μείωσης των εκπομπών για αξιολόγηση και θεώρηση, προσκομίζοντας αξιόπιστα στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι είναι εφικτή η υλοποίηση του εν λόγω προγράμματος. Η θεώρηση του προγράμματος μείωσης γίνεται πριν την έναρξη της διαδικασίας καθορισμού ΠΠΔ που προβλέπεται στο άρθρο 4 της υπ' αριθ. Φ.15/4187/266/2012 κοινής υπουργικής απόφασης.

2.2. Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1.1. και 1.2. σε εγκατάσταση ή δραστηριότητα της κατηγορίας Β΄ του Ν.4014/20113, απαιτείται έγκριση των παρεκκλίσεων από την αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας, πριν την έναρξη της διαδικασίας καθορισμού ΠΠΔ που προβλέπεται στο άρθρο 4 της υπ' αριθ. Φ.15/4187/2662012 κοινής υπουργικής απόφασης. Ο φορέας της εγκατάστασης ή δραστηριότητας υποχρεούται να προσκομίζει στην ανωτέρω υπηρεσία αξιόπιστα στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις έγκρισης των αιτούμενων παρεκκλίσεων.

2.3. Οι αρμόδιες υπηρεσίες Περιβάλλοντος των Περιφερειών αποστέλλουν ετησίως στη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ ενημέρωση σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 2.1. και 2.2.

3. Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ υποβάλλει εκθέσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

α) σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται για την επίτευξη της ίσης μείωσης των εκπομπών που αναφέρεται στο εδάφιο β, σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1 και

β) σχετικά με τις παρεκκλίσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1.1 και 1.2 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 2.

4. Οι εκπομπές είτε πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οι οποίες οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F είτε αλογονούχων πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351, περιορίζονται, εφόσον αυτό είναι εφικτό από τεχνική και οικονομική άποψη, σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος, προκειμένου να διασφαλίζονται η δημόσια υγεία και το περιβάλλον και δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις σχετικές οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 4 του Παραρτήματος VII,

5. Οι εγκαταστάσεις στις οποίες ασκούνται δύο ή περισσότερες δραστηριότητες, η καθεμία από τις οποίες υπερβαίνει τα όρια κατανάλωσης διαλυτών του μέρους 2 του παραρτήματος VII:

α) όσον αφορά τις ουσίες που προσδιορίζονται στην παράγραφο 5, πληρούν τις απαιτήσεις της εν λόγω παραγράφου για κάθε επιμέρους δραστηριότητα,

β) όσον αφορά οιαδήποτε άλλη ουσία, είτε:

i) πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 για κάθε επιμέρους δραστηριότητα, είτε

ii) οι συνολικές εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων από τις εν λόγω εγκαταστάσεις δεν υπερβαίνουν εκείνες που θα προέκυπταν αν εφαρμοζόταν η περίπτωση (i).

6. Οι οριακές τιμές εκπομπών θεωρείται ότι τηρούνται εφόσον πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο μέρος 8 του Παραρτήματος VII.

7. Ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης ή της

δραστηριότητας λαμβάνει όλες τις ενδεικνυόμενες προφυλάξεις για την ελαχιστοποίηση των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων κατά τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας.

8. Η αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, καταρτίζει κατάλογο όλων των εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων κατηγορίας Α΄ και Β΄ του Ν.4014/2011 που χρησιμοποιούν ΠΟΕ, με σκοπό την αποτελεσματική παρακολούθηση της τήρησης των απαιτήσεων του παρόντος κεφαλαίου.

8.1. Οι αρμόδιες περιβαλλοντικές αρχές, οι αδειοδοτούσες αρχές και οι αρμόδιες υπηρεσίες Περιβάλλοντος της Περιφέρειας, κατά περίπτωση, υποβάλλουν στην ανωτέρω αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, ετήσια ενημερωτική έκθεση η οποία αναφέρεται:

α) σε περίπτωση εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων κατηγορίας Α΄, στις ΑΕΠΟ που εκδόθηκαν, ανανεώθηκαν, τροποποιήθηκαν ή ανακλήθηκαν και

β) σε περίπτωση εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων κατηγορίας Β΄, στον αριθμό των αδειών εγκατάστασης ή /και λειτουργίας που εκδόθηκαν, ανανεώθηκαν, τροποποιήθηκαν ή ανακλήθηκαν καθώς και στον αριθμό των πράξεων βεβαίωσης κατάθεσης ή ανάκλησης των Υπεύθυνων Δηλώσεων, σύμφωνα με τις σχετικές προβλέψεις του άρθρου 4 της υπ' αριθ. Φ. 15/4187/266/2012 κοινής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 52
(άρθρο 60 οδηγίας 2010/75/ΕΚ)
Παρακολούθηση των εκπομπών

Με αποφάσεις του Υπουργού ΠΕΚΑ μπορεί να θεσπίζονται γενικοί δεσμευτικοί κανόνες που θα εξασφαλίζουν τη διενέργεια μετρήσεων των εκπομπών σύμφωνα με το μέρος 6 του Παραρτήματος VII.

Άρθρο 53
(άρθρο 62 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Παροχή στοιχείων

Ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να παρέχει στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, ετησίως ή κάθε φορά που του το ζητά, τα στοιχεία που της επιτρέπουν να εξακριβώνει τη συμμόρφωση:

α) με τις οριακές τιμές εκπομπών απαερίων, τις οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών και τις οριακές τιμές συνολικών εκπομπών,

β) τις απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που περιγράφεται στο μέρος 5 του Παραρτήματος VII,

γ) τις παρεκκλίσεις που εγκρίθηκαν βάσει των παραγράφων 1.1 και 1.2 του άρθρου 51.

Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδεικνύει τη συμμόρφωσή του με την κατάρτιση σχεδίου διαχείρισης διαλυτών σύμφωνα με το μέρος 7 του Παραρτήματος VII.

Άρθρο 54
(άρθρο 63 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ουσιαστική μετατροπή υφιστάμενων εγκαταστάσεων

1. Η μεταβολή του ημερήσιου μέσου όρου της μέγιστης κατά μάζα εισροής οργανικών διαλυτών σε υφιστάμενη εγκατάσταση, σε περίπτωση που η εγκατάσταση λειτουργεί με την απόδοση για την οποία έχει σχεδιασθεί υπό συνθήκες που δεν περιλαμβάνουν τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας και τις περιόδους συντήρησης του εξοπλισμού, θεωρείται ουσιαστική εάν έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων κατά ποσοστό που υπερβαίνει:

α) το 25% για εγκατάσταση με δραστηριότητες που εμπίπτουν στην κατώτερη κλίμακα ορίων μεγέθους των σημείων 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 ή 17 του πίνακα του μέρους 2 του Παραρτήματος VII, ή, με δραστηριότητες που εμπίπτουν σε ένα από τα λοιπά σημεία του μέρους 2 του Παραρτήματος VII και με κατανάλωση διαλυτών μικρότερη των 10 τόνων ετησίως,

β) το 10% για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις.

2. Σε περίπτωση που μια υφιστάμενη εγκατάσταση υφίσταται ουσιαστική μετατροπή ή εμπίπτει για πρώτη φορά. μετά από ουσιαστική μετατροπή. στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης, το τμήμα της εγκατάστασης το οποίο υφίσταται την ουσιαστική μετατροπή αντιμετωπίζεται είτε ως νέα εγκατάσταση είτε ως υφιστάμενη εγκατάσταση, με την προϋπόθεση ότι οι συνολικές εκπομπές ολόκληρης της εγκατάστασης δεν υπερβαίνουν εκείνες που θα προέκυπταν αν το τμήμα της εγκατάστασης που υφίσταται την ουσιαστική μετατροπή αντιμετωπιζόταν ως νέα εγκατάσταση.

3. Σε περίπτωση ουσιαστικής μετατροπής δραστηριότητας που κατατάσσεται στην Α΄ κατηγορία, η αρμόδια αρχή ελέγχει τη συμμόρφωση της εγκατάστασης με τις απαιτήσεις της παρούσας στο πλαίσιο της διαδικασίας τροποποίησης της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 167563/2013 κοινής υπουργικής απόφασης.

4. Σε περίπτωση ουσιαστικής μετατροπής δραστηριότητας που κατατάσσεται στην Β΄ κατηγορία, ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να ενημερώνει άμεσα την αδειοδοτούσα αρχή και σε περίπτωση εφαρμογής προγράμματος μείωσης ή παρεκκλίσεων και την αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας, προκειμένου να ελέγχεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 55
(άρθρο 64 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Ανταλλαγή πληροφοριών με Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Υπουργείο ΠΕΚΑ σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με τις συναρμόδιες αρχές και φορείς, παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις αιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 64 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, σχετικά με την χρήση οργανικών διαλυτών και τις δυνατότητες υποκατάστασή τους.

Άρθρο 56
(άρθρο 65 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Πρόσβαση στις πληροφορίες

1. 1. Η έγκαιρη ενημέρωση του κοινού και η συμμετοχή του στη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης (ΑΕΠΟ) για τα έργα και τις δραστηριότητες της Α΄ κατηγορίας, προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν.4014/2011 και της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 9 αυτού εκδιδόμενης κανονιστικής πράξης.

1.2. Οι ΑΕΠΟ και αντίγραφα των ΑΕΠΟ και οι τυχόν μετέπειτα ανανεώσεις ή τροποποιήσεις τους, για δραστηριότητες της Α΄ κατηγορίας καθώς και οι άδειες και αντίγραφα των αδειών εγκατάστασης ή/και λειτουργίας και οι τυχόν μετέπειτα ανανεώσεις ή τροποποιήσεις τους καθώς και αντίγραφα των πράξεων βεβαίωσης των καταθέσεων των Υπεύθυνων Δηλώσεων του άρθρου 4 (παρ. 2) της υπ' αριθ. Φ. 15/4187/266/2012 κοινής υπουργι-

κής απόφασης, για δραστηριότητες της Β΄ κατηγορίας, δημοσιοποιούνται ηλεκτρονικά σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και τίθενται στη διάθεση του κοινού.

2. Οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες που ενδεχομένως εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις καθώς και ο κατάλογος των εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων που προβλέπεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 51, δημοσιοποιείται ηλεκτρονικά και τίθεται στη διάθεση του κοινού.

3. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1(β), τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής, τίθενται στη διάθεση του κοινού.

4. Οι παράγραφοι 1 και 3 εφαρμόζονται υπό τους περιορισμούς του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 της υπ' αριθ. 11764/653/2006 κοινής υπουργικής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 57
(άρθρο 72 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Υποβολή εκθέσεων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

1. Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή πληροφορίες, σε ηλεκτρονική μορφή, σχετικά με:

α) την εφαρμογή της παρούσας απόφασης,

β)τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές και άλλες μορφές ρύπανσης,

γ)τις οριακές τιμές εκπομπών και την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση εξαιρέσεων σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 4, και

δ)την πρόοδο ως προς την ανάπτυξη και εφαρμογή αναδυόμενων τεχνικών σύμφωνα με το άρθρο 23.

2. Το είδος, το μορφότυπο και η συχνότητα παροχής των πληροφοριών που διατίθενται βάσει της παραγράφου 1 καθορίζονται από την Εκτελεστική Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2012/795/ΕΕ (ΕΕL 349/57/2012), που εκδόθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 72 της οδηγίας 2010/75/ΕΚ.

3. Με ευθύνη της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, πραγματοποιούνται, από 1ης Ιανουαρίου 2016, ετήσιες απογραφές των εκπομπών διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης και της θερμικής ισχύος για όλες τις μονάδες καύσης που καλύπτονται από το κεφάλαιο ΙΙΙ της παρούσας απόφασης.

3.1. Η ως άνω αρμόδια υπηρεσία, έχοντας υπ' όψιν τους κανόνες συνυπολογισμού του άρθρου 26, λαμβάνει για κάθε μονάδα καύσης τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ (MW) της μονάδας καύσης·

β) το είδος της μονάδας καύσης: λέβητας, αεριοστρόβιλος, αεριοκίνητη μηχανή, ντιζελοκίνητη μηχανή, άλλο (διευκρίνιση)·

γ) την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της μονάδας καύσης·

δ) τις συνολικές ετήσιες εκπομπές (τόνοι ανά έτος) διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του θείου και σκόνης (ως σύνολο αιωρούμενων σωματιδίων)·

ε) τον αριθμό των ωρών λειτουργίας της μονάδας καύσης·

στ) τις συνολικές ετήσιες εισροές ενέργειας, σε σχέση με την καθαρή θερμιδική ισχύ (TJ ανά έτος), κατανεμημένες στις ακόλουθες κατηγορίες καυσίμων: άνθρακας, λιγνίτης, βιομάζα, τύρφη, άλλα στερεά καύσιμα (διευκρίνιση του τύπου), υγρά καύσιμα, φυσικό αέριο, άλλα αέρια (διευκρίνιση του τύπου).

Τα ετήσια στοιχεία ανά μονάδα που περιλαμβάνονται στις απογραφές αυτές τίθενται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εφόσον ζητηθούν.

Ανά τριετία και εντός δώδεκα μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς, τίθεται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύνοψη των απογραφών στην οποία αναφέρονται χωριστά τα στοιχεία για τις μονάδες καύσης μέσα στα διυλιστήρια.

4. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, αναφέρει ετησίως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από 1ης Ιανουαρίου 2016, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) για τις μονάδες καύσης στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 27, το περιεχόμενο σε θείο του χρησιμοποιούμενου εγχώριου στερεού καυσίμου και το ποσοστό αποθείωσης που έχει επιτευχθεί, υπολογιζόμενα ως μηνιαίοι μέσοι όροι. Για το πρώτο έτος όταν εφαρμόζεται το άρθρο 27, αναφέρεται επίσης η τεχνική αιτιολόγηση για τη μη σκοπιμότητα της συμμόρφωσης προς τις κανονικές οριακές τιμές εκπομπών όπως εμφαίνεται στο άρθρο 25, παράγραφοι 2 και 3 και

β) για τις μονάδες καύσης οι οποίες δεν λειτουργούν περισσότερες από 1500 ώρες λειτουργίας ετησίως ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, τον αριθμό των ωρών λειτουργίας ανά έτος.

Άρθρο 58
(άρθρο 79 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Κυρώσεις

1. Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, επιβάλλονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 του Ν.1650/1986 (Α΄160), όπως το άρθρο 28 τροποποιήθηκε με την Ενότητα Α΄ του Ν.4042/2012 (Α΄60) και το άρθρο 30 με το άρθρο 4 του Ν. 3010/2002 (Α΄91) και στη συνέχεια με το άρθρο 21 του Ν.4014/2011 (Α΄ 209).

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, του οποίου η δραστηριότητα προκαλεί ζημία ή άμεση απειλή ζημίας στο περιβάλλον κατά παράβαση των διατάξεων της παρούσας απόφασης, φέρει περιβαλλοντική ευθύνη η οποία διέπεται από τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος 148/2009 (Α΄190).

3. Οι κυρώσεις που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις κυρώσεις που προβλέπονται σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 59
(άρθρο 81 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Κατάργηση

1. Η υπ' αριθ. 11641/1942/2002 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄832), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 1999/13/ΕΚ και η υπ' αριθ. 22912/1117/2005 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄759), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδη-

γίας 2000/76/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκαν με τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την κατάργησή τους την 7η Ιανουαρίου 2014, με την επιφύλαξη εφαρμογής νομοθετημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Η υπ' αριθ. 29457/1511/2005 (Β΄992) κοινή υπουργική απόφαση που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2001/80/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την κατάργησή τους την 1η Ιανουαρίου 2016, με την επιφύλαξη εφαρμογής των νομοθετημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και των διατάξεων της υπ' αριθ. 54409/2632/2004 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄ 1931), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2003/87/ΕΚ καθώς και της υπ' αριθ. 37111/2021/2003 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄ 1391) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2003/35/ΕΚ.

3. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, καταργείται το Παράρτημα Β του άρθρου 4 της υπ' αριθ. 48963/2012 υπουργικής απόφασης (Β΄2703), στο οποίο περιλαμβάνονται τα παραρτήματα Β.Ι, Β.ΙΙ, Β.ΙΙΙ και Β. IV.

4. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, καταργείται κάθε διάταξη που έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις της ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτήν.

Άρθρο 60
(άρθρο 82 οδηγίας 2010/75/ΕΕ)
Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται από τις 7 Ιανουαρίου 2014, στις εγκαταστάσεις στις οποίες εκτελούνται οι παρακάτω δραστηριότητες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα Ι:

α) περίπτωση 1.1. για δραστηριότητες με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη από 50 MW,

β) περιπτώσεις 1.2, 1.3 και 1.4 στοιχείο α),

γ) περιπτώσεις 2.1 έως 2.6,

δ) περιπτώσεις 3.1 έως 3.5,

ε) περιπτώσεις 4.1. έως 4.6 για δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή με χημική κατεργασία,

στ) περιπτώσεις 5.1 και 5.2 για δραστηριότητες που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 του κεφαλαίου ΙΙ της παρούσας απόφασης

ζ) περιπτώσεις 5.3 στοιχείο (α) υποστοιχεία i) και ii), θθ) και 5.4

η) περιπτώσεις 6.1 στοιχεία (α) και (β), 6.2, 6.3., και 6.4. στοιχείο (α) και 6.4. στοιχείο β) για δραστηριότητες που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 του κεφαλαίου ΙΙ της παρούσας απόφασης

θ) περίπτωση 6.4. στοιχείο γ) και περιπτώσεις 6.5 έως 6.9,

1.1. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 οι ανωτέρω εγκαταστάσεις πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να λειτουργούν και να διαθέτουν άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013 ή ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης να έχει υποβάλει πλήρη αίτηση, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, για χορήγηση άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας πριν από την ημερομηνία αυτή και

β) να έχουν αρχίσει να λειτουργούν το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2014.

1.2. Από τις διατάξεις της παραγράφου 1, εξαιρείται το κεφάλαιο ΙΙΙ και το Παράρτημα V

2. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται από τις 7 Ιουλίου 2015, στις εγκαταστάσεις στις οποίες εκτελούνται οι παρακάτω δραστηριότητες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα Ι:

α) περίπτωση 1.1. για δραστηριότητες με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ έως και 50 MW,

β) περίπτωση 1.4 στοιχείο (β),

γ) περιπτώσεις 4.1. έως 4.6 για δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή με βιολογική κατεργασία,

δ) περιπτώσεις 5.1 και 5.2 για δραστηριότητες που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 του κεφαλαίου ΙΙ της παρούσας απόφασης

ε) περιπτώσεις 5.3. στοιχείο α) υποστοιχεία iii) έως v),

στ) περίπτωση 5.3. στοιχείο (β) και περιπτώσεις 5.5 και 5.6,

ζ) περίπτωση 6.1. στοιχείο (γ),

η) περίπτωση 6.4. στοιχείο β) για δραστηριότητες που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 του κεφαλαίου ΙΙ της παρούσας απόφασης και

θ) περιπτώσεις 6.10 και 6.11.

2.1. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2, οι ανωτέρω εγκαταστάσεις πρέπει να λειτουργούν πριν από τις 7 Ιανουαρίου 2013.

2.2. Από τις διατάξεις της παραγράφου 2, εξαιρούνται τα Κεφάλαια ΙΙΙ και IV και τα Παραρτήματα V και VI.

3. Οι μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφοι 2 και 2.1, συμμορφώνονται από 1ης Ιανουαρίου 2016 με τις διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙΙ και με το μέρος 1 και το μέρος 2 αντίστοιχα του παραρτήματος V.

4. Για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 3, μετά τις 7 Ιανουαρίου 2013 δεν εφαρμόζεται πλέον η υπ' αριθ. 29457/1511/2005 (Β΄992) κοινή υπουργική απόφαση.

5. Για τις μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα, το παράρτημα VI μέρος 4 περίπτωση 3.1 ισχύει έως:

α) τις 31 Δεκεμβρίου 2015, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 2·

β) έως τις 7 Ιανουαρίου 2013, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 3.

6. Το παράρτημα VI μέρος 4 περίπτωση 3.2 ισχύει όσον αφορά τις μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα:

α) από 1ης Ιανουαρίου 2016, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 2·

β) από τις 7 Ιανουαρίου 2013, για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 3.

7. Το άρθρο 50 εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, ουσίες ή μείγματα που, λόγω της περιεκτικότητάς τους σε πτητικές οργανικές ενώσεις, έχουν ταξινομηθεί ως καρκινογόνα, μεταλλαξιογόνα ή τοξικά για την αναπαραγωγή σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1272/2008, και ως εκ τούτου φέρουν ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D ή H360F ή τις φράσεις κινδύνου R45, R46, R49, R60 ή R61, αντικαθίστανται, στο μέτρο του δυνατού, από λιγότερο επιβλαβείς ουσίες ή μείγματα, το ταχύτερο δυνατόν.

8. Το άρθρο 51 παράγραφος 5, εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, οι εκπομπές είτε πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες

έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H340, H350, H350i, H360D, ή H360F ή τις φράσεις κινδύνου R45, R46, R49, R60 ή R61 είτε αλογονούχων πτητικών οργανικών ενώσεων στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή τις φράσεις κινδύνου R40 ή R68, που πραγματοποιούνται σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος πρέπει να ελέγχονται, στο μέτρο που αυτό είναι εφικτό, από τεχνική και οικονομική άποψη, προκειμένου να διασφαλίζονται η δημόσια υγεία και το περιβάλλον και δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις σχετικές οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 4 του Παραρτήματος VII.

9. Η περίπτωση 2 του μέρους 4 του Παραρτήματος VII εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2015. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, σε περίπτωση εκπομπών αλογονωμένων πτητικών οργανικών ενώσεων, στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή τις φράσεις κινδύνου R40 ή R68, και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλονται οι δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 ή η επισήμανση με την πρόταση κινδύνου R40 ή R68, είναι τουλάχιστον 100 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 20 mg/Nm3. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους ενώσεων.

10. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου 17, οι αρμόδιες περιβαλλοντικές αρχές μεριμνούν ώστε, από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 59, οι εγκαταστάσεις και δραστηριότητες να διαθέτουν ΑΕΠΟ ή ΠΠΔ σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 61
Παραρτήματα

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης τα παραρτήματα I- VIII που ακολουθούν.

Τα παραρτήματα αυτά τροποποιούνται σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο ενωσιακό δίκαιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

1. Ενεργειακές βιομηχανίες
1.1. Καύση καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW ή μεγαλύτερη
1.2. Διύλιση πετρελαίου και αερίου
1.3. Παραγωγή οπτάνθρακα (κοκ)
1.4. Αεριοποίηση ή υγροποίηση:
α) άνθρακα
β) άλλων καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 20 MW ή άνω.

2. Παραγωγή και επεξεργασία μετάλλων
2.1. Φρύξη ή πυροσυσσωμάτωση μεταλλευμάτων (συμπεριλαμβανομένων και θειούχων μεταλλευμάτων)
2.2. Παραγωγή χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενής ή δευτερογενής τήξη), συμπεριλαμβανομένης και της συνεχούς χυτεύσεως, με δυναμικότητα άνω των 2,5 τόνων την ώρα.
2.3. Επεξεργασία σιδηρούχων μετάλλων:
α) έλαση εν θερμώ, ωριαίας δυναμικότητας άνω των 20 τόνων ακατέργαστου χάλυβα,
β) σφυρηλάτηση με σφύρες κρουστικής ενέργειας άνω των 50 kj ανά σφύρα εφόσον η χρησιμοποιούμενη θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 20 MW,
γ) επίθεση προστατευτικού στρώματος τηγμένου μετάλλου, με ωριαία δυναμικότητα κατεργασίας άνω των δύο τόνων ακατέργαστου χάλυβα.
2.4. Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων ημερησίως.
2.5. Επεξεργασία μη σιδηρούχων μετάλλων:
α) παραγωγή ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συμπυκνώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες,
β) τήξη και κραμματοποίηση μη σιδηρούχων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης, και λειτουργία χυτηρίων μη σιδηρούχων μετάλλων με τηκτική δυναμικότητα άνω των 4 τόνων ημερησίως για το μόλυβδο και το κάδμιο ή 20 τόνων ημερησίως για όλα τα άλλα μέταλλα.
2.6. Επιφανειακή επεξεργασία μετάλλων ή πλαστικών υλικών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες, εφόσον ο όγκος των κάδων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία υπερβαίνει τα 30 m3.

3. Βιομηχανία ορυκτών προϊόντων
3.1. Παραγωγή τσιμέντου, ασβέστου και οξειδίου του μαγνησίου:
α) παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου σε περιστροφικές καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 500 τόνων ημερησίως ή σε άλλες καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως
β) παραγωγή ασβέστου σε καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως
γ) παραγωγή οξειδίου του μαγνησίου σε καμίνους παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 50 τόνων ημερησίως.
3.2. Παραγωγή αμιάντου ή κατασκευή προϊόντων με βάση τον αμίαντο.
3.3. Παραγωγή υάλου, συμπεριλαμβανομένων και ινών υάλου, με τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων ημερησίως.
3.4. Τήξη ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής ινών από ορυκτές ύλες, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
3.5. Παραγωγή κεραμικών προϊόντων με πύρωση, ιδίως δε κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων τούβλων, πλακιδίων, πήλινων σκευών ή πορσελάνης παραγωγικής δυναμικότητας άνω των 75 τόνων ημερησίως και/ή δυναμικότητας καμίνου άνω των 4 m^3 και πυκνότητας στοιβασίας ανά κάμινο άνω των 300 kg/m^3.

4. Χημική βιομηχανία
Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ως παραγωγή κατά την έννοια των κατηγοριών δραστηριοτήτων του παρόντος τμήματος νοείται η παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα και με χημική ή βιολογική κατεργασία, των ουσιών ή ομάδων ουσιών που αναφέρονται στα σημεία 4.1 έως 4.6.
4.1 Παραγωγή οργανικών χημικών προϊόντων, όπως:
α) απλών υδρογονανθράκων, (ευθείας αλυσίδας ή κυκλικών, κεκορεσμένων ή ακόρεστων, αλειφατικών ή αρωματικών),
β) οξυγονούχων υδρογονανθράκων, όπως αλκοολών, αλδεϋδών, κετονών, καρβοξυλικών οξέων, εστέρων και μειγμάτων εστέρων, οξικών ενώσεων, αιθέρων, υπεροξειδίων και εποξειδικών ρητινών,
γ) θειούχων υδρογονανθράκων,
δ) αζωτούχων υδρογονανθράκων, όπως αμινών, αμιδίων, νιτρωμένων, νιτρωδών ή νιτρικών ενώσεων, νιτριλίων, κυανικών και ισοκυανικών ενώσεων,
ε) φωσφορούχων υδρογονανθράκων,
στ) αλογονούχων υδρογονανθράκων,
ζ) οργανομεταλλικών ενώσεων,
η) πλαστικών υλών, (πολυμερών, συνθετικών ινών, ινών με βάση την κυτταρίνη),
θ) συνθετικού καουτσούκ,
ι) χρωμάτων και χρωστικών υλικών,
ια) απορρυπαντικών και τασιενεργών ουσιών.

4.2. Παραγωγή ανόργανων χημικών προϊόντων, όπως:

α) αερίων, όπως αμμωνίας, χλωρίου ή υδροχλωρίου, φθορίου ή υδροφθορίου, οξειδίων του άνθρακα, θειούχων ενώσεων, οξειδίων του αζώτου, υδρογόνου, διοξειδίου του θείου, καρβονυλοχλωριδίου,

β) οξέων, όπως χρωμικού, υδροφθορικού, φωσφορικού, νιτρικού, υδροχλωρικού, θειϊκού, ατμίζοντος θειϊκού, θειώδους οξέος,

γ) βάσεων, όπως υδροξειδίου του αμμωνίου, υδροξειδίου του καλίου, υδροξειδίου του νατρίου,

δ) αλάτων, όπως χλωριούχου αμμωνίου, χλωρικού καλίου, ανθρακικού καλίου, ανθρακικού νατρίου, υπερβορικών αλάτων, νιτρικού αργύρου,

ε) αμετάλλων, μεταλλοξειδίων και άλλων ανόργανων ενώσεων, όπως ανθρακασβεστίου, πυριτίου, ανθρακοπυριτίου.

4.3. Παραγωγή φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλών ή σύνθετων).

4.4. Παραγωγή φυτοπροστατευτικών προϊόντων ή βιοκτόνων.

4.5. Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων συμπεριλαμβανομένων και ενδιαμέσων προϊόντων.

4.6. Παραγωγή εκρηκτικών υλών.

5. Διαχείριση αποβλήτων

5.1. Διάθεση ή ανάκτηση των επικίνδυνων αποβλήτων ημερήσιας δυναμικότητας άνω των δέκα τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) βιολογική κατεργασία,

β) φυσικοχημική κατεργασία,

γ) ανάμειξη ή μείξη, πριν από την υποβολή σε μια από τις άλλες δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 5.1 και 5.2,

δ) επανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε μια από τις άλλες δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 5.1 και 5.2,

ε) ανάκτηση/αναγέννηση διαλυτών,

στ) ανακύκλωση/ανάκτηση ανόργανων υλικών εκτός μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων,

ζ) αναγέννηση οξέων ή βάσεων,

η) ανάκτηση συστατικών που χρησιμοποιούνται για τη μείωση της ρύπανσης,

θ) ανάκτηση συστατικών από καταλύτες,

ι) διύλιση πετρελαίου ή άλλη επαναχρησιμοποίηση πετρελαίου,

ια) τελμάτωση.

5.2. Διάθεση ή ανάκτηση αποβλήτων σε μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων:

α) για μη επικίνδυνα απόβλητα, με ωριαία δυναμικότητα άνω των τριών τόνων,

β) για επικίνδυνα απόβλητα ημερήσιας δυναμικότητας άνω των 10 τόνων.

5.3. (α) Διάθεση μη επικίνδυνων αποβλήτων, με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 50 τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες, εξαιρουμένων των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την ΚΥΑ 5673/400/1997 (ΦΕΚ Β΄192) σχετικά με τα μέτρα και όρους για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων:

i. βιολογική κατεργασία,

ii. φυσικοχημική κατεργασία,

iii. προεπεξεργασία αποβλήτων προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση,

iv. κατεργασία σκωρίας και τέφρας,

v. κατεργασία σε εγκαταστάσεις τεμαχισμού, αποβλήτων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού και οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και των κατασκευαστικών στοιχείων τους.

(β) Ανάκτηση ή συνδυασμός ανάκτησης και διάθεσης μη επικίνδυνων αποβλήτων ημερήσιας δυναμικότητας άνω των 75 τόνων με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες, εξαιρουμένων των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την ΚΥΑ 5673/400/1997 (ΦΕΚ Β΄192):

i. βιολογική κατεργασία,

ii. προεπεξεργασία αποβλήτων προς αποτέφρωση ή συναποτέφρωση,

iii. κατεργασία σκωρίας και τέφρας,

iv. κατεργασία, σε εγκαταστάσεις τεμαχισμού, αποβλήτων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένων αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού και οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και των κατασκευαστικών στοιχείων τους.

Όταν η μοναδική κατεργασία αποβλήτων που πραγματοποιείται είναι η αναερόβια ζύμωση, η κατώτατη οριακή δυναμικότητα ορίζεται σε 100 τόνους ημερησίως.

5.4. Χώροι υγειονομικής ταφής, όπως ορίζονται στο άρθρο 2, σημείο η), της ΚΥΑ 29407/3508/2002 (ΦΕΚ Β΄1572) σχετικά με τα μέτρα και όρους για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, που δέχονται απόβλητα άνω των δέκα τόνων ημερησίως ή ολικής χωρητικότητας άνω των 25.000 τόνων, εκτός από τους χώρους ταφής αδρανών απορριμμάτων.

5.5. Προσωρινή αποθήκευση επικίνδυνων αποβλήτων που δεν καλύπτονται από το σημείο 5.4, εν αναμονή μιας εκ των δραστηριοτήτων των σημείων 5.1, 5.2, 5.4 και 5.6 ολικής χωρητικότητας άνω των 50 τόνων, εξαιρουμένης της προσωρινής αποθήκευσης, εν αναμονή της συλλογής, στο χώρο παραγωγής των αποβλήτων.

5.6. Υπόγεια αποθήκευση επικίνδυνων αποβλήτων συνολικής χωρητικότητας άνω των 50 τόνων.

6. Άλλες δραστηριότητες

6.1. Παραγωγή σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις:

α) χαρτοπολτού από ξύλο ή άλλα ινώδη υλικά,

β) χαρτιού ή χαρτονιού με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων,

γ) ή περισσοτέρων εκ των ακολούθων ξύλινων πετασμάτων, λεπιδόπλακας, μοριοσανίδας ή ινοσανίδας με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 600 m3.

6.2. Προεπεξεργασία (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφή υφαντικών ινών ή υφασμάτων, εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δέκα τόνους.

6.3. Δέψη δερμάτων, εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δώδεκα τόνους τελικών προϊόντων.

6.4. (α) λειτουργία σφαγείων με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής σφαγίων άνω των 50 τόνων,

(β) επεξεργασία και μεταποίηση, εκτός από αποκλειστική συσκευασία, των ακόλουθων πρώτων υλών, ανεξάρτητα του αν έχουν υποστεί μεταποίηση για την παραγωγή τροφίμων ή ζωοτροφών από:

i. μόνο ζωική πρώτη ύλη (εκτός αποκλειστικά του γάλακτος) με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 75 τόνων,

ii. μόνο φυτική πρώτη ύλη, με δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 300 τόνων ημερησίως ή 600 τόνων ημερησίως, όταν η εγκατάσταση λειτουργεί για περίοδο όχι μεγαλύτερη των 90 συνεχόμενων ημερών εντός ενός έτους,

iii. ζωική και φυτική πρώτη ύλη τόσο σε συνδυασμένα όσο και σε ξεχωριστά προϊόντα με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων σε τόνους μεγαλύτερη από:

– 75, εάν το Α ισούται ή υπερβαίνει το 10, ή

– [300- (22,5 x A)] σε όλες τις άλλες περιπτώσεις

όπου «Α» είναι το κλάσμα των ζωικών πρώτων υλών (σε ποσοστό βάρους επί τοις εκατό) της δυναμικότητας παραγωγής τελικών προϊόντων.

Στο τελικό βάρος των προϊόντων δεν περιλαμβάνεται η συσκευασία.

Η παρούσα ενότητα δεν εφαρμόζεται όταν η πρώτη ύλη είναι αποκλειστικά γάλα.

(γ) Επεξεργασία και μεταποίηση γάλακτος μόνον όταν η ποσότητα του λαμβανομένου γάλακτος υπερβαίνει τους 200 τόνους ημερησίως (μέση ετήσια τιμή).

6.5. Διάθεση ή ανακύκλωση σφαγίων ή ζωικών απορριμμάτων με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας ανώτερη των 10 τόνων.

6.6. Εντατική εκτροφή πουλερικών ή χοίρων:

α) με περισσότερες από 40.000 θέσεις για πουλερικά·

β) με περισσότερες από 2.000 θέσεις για χοίρους παραγωγής (άνω των 30 kg), ή

γ) με περισσότερες από 750 θέσεις για χοιρομητέρες.

6.7. Επιφανειακή επεξεργασία υλών, αντικειμένων ή προϊόντων με τη χρησιμοποίηση οργανικών διαλυτών, ιδίως για τις εργασίες προετοιμασίας, εκτύπωσης, επίστρωσης, απολίπανσης, αδιαβροχοποίησης, κολλαρίσματος, βαφής, καθαρισμού ή διαβροχής, με δυναμικότητα κατανάλωσης οργανικών διαλυτών άνω των 150 kg ανά ώρα ή άνω των 200 τόνων ανά έτος.

6.8. Παραγωγή άνθρακα (σκληρός άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη με καύση ή γραφιτοποίηση.

6.9. Δέσμευση ρευμάτων CO_2 από εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το παρόν Παράρτημα για σκοπούς αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς κατ' εφαρμογή της ΚΥΑ 48416/2037/Ε103/2011 (ΦΕΚ Β΄2516) σχετικά με τα μέτρα και όρους για την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς.

6.10. Συντήρηση ξύλου και προϊόντων ξύλου με χημικές ουσίες με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 75 m3 πλην της επεξεργασίας με αποκλειστικό σκοπό την προστασία του σομφού.

6.11. Ανεξάρτητη επεξεργασία λυμάτων που δεν καλύπτονται από την ΚΥΑ 5673/400/1997 (ΦΕΚ Β΄192) και απορρίπτονται από εγκατάσταση που συμπεριλαμβάνεται στο Κεφάλαιο ΙΙ της παρούσας απόφασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
Κατάλογος ρυπαντικών ουσιών

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

1. Διοξείδιο του θείου και άλλες ενώσεις του θείου
2. Οξείδια του αζώτου και άλλες ενώσεις του αζώτου
3. Μονοξείδιο του άνθρακα
4. Πτητικές οργανικές ενώσεις
5. Μέταλλα και οι ενώσεις τους
6. Σκόνη συμπεριλαμβανομένων των λεπτών σωματιδίων
7. Αμίαντος (αιωρούμενα σωματίδια και ίνες)
8. Χλώριο και οι ενώσεις του
9. Φθόριο και οι ενώσεις του
10. Αρσενικό και οι ενώσεις του
11. Κυανιούχες ενώσεις
12. Ουσίες και μείγματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή μέσω της ατμόσφαιρας
13. Πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες και πολυχλωροδιβενζοφουράνια

ΥΔΑΤΑ

1. Αλογονούχες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες δύνανται να προκύψουν αναλόγου είδους ενώσεις μέσα στο υδάτινο περιβάλλον
2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις
3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις
4. Ουσίες και μείγματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή στο υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού
5. Έμμονοι υδρογονάνθρακες και έμμονες και βιοσυσσωρεύσιμες τοξικές ουσίες
6. Κυανιούχες ενώσεις
7. Μέταλλα και οι ενώσεις τους
8. Αρσενικό και οι ενώσεις του
9. Βιοκτόνα και φυτοπροστατευτικά προϊόντα
10. Αιωρούμενες ύλες
11. Ουσίες που συμβάλλουν στον ευτροφισμό (ιδίως νιτρικά και φωσφορικά άλατα)
12. Ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στο ισοζύγιο οξυγόνου (και που μετρούνται με παραμέτρους όπως το BOD, το COD κ.λπ.)
13. Ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IX της ΚΥΑ 51354/2641/Ε03/2010 (Β΄1909) σχετικά με τον καθορισμό Προτύπων Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις συγκεντρώσεις ορισμένων ρύπων και ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
Κριτήρια για τον καθορισμό βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

1. Η χρησιμοποίηση τεχνικών που παράγουν λίγα απόβλητα.
2. Η χρησιμοποίηση λιγότερο επικίνδυνων ουσιών.
3. Η εξέλιξη των τεχνικών ανάκτησης και ανακύκλωσης των ουσιών που σχηματίζονται και χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και, ενδεχομένως, των αποβλήτων.
4. Οι συγκρίσιμες διεργασίες, εξοπλισμοί ή τρόποι λειτουργίας που έχουν δοκιμαστεί επιτυχώς σε βιομηχανική κλίμακα.
5. Η τεχνολογική πρόοδος και η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.
6. Το είδος, οι επιπτώσεις και ο όγκος των συγκεκριμένων εκπομπών.
7. Οι ημερομηνίες έναρξης λειτουργίας των νέων ή υφιστάμενων εγκαταστάσεων.
8. Ο χρόνος που απαιτεί η υιοθέτηση μιας βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής.

9. Η κατανάλωση και το είδος των πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού) που χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και η ενεργειακή απόδοση.
10. Η ανάγκη πρόληψης ή μείωσης στο ελάχιστο των συνολικών επιπτώσεων των εκπομπών και των κινδύνων για το περιβάλλον.
11. Η ανάγκη πρόληψης των ατυχημάτων και ελαχιστοποίησης των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
12. Οι πληροφορίες που δημοσιεύουν δημόσιοι διεθνείς οργανισμοί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
Συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων

1. Το κοινό ενημερώνεται (με ανακοινώσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα όπως τα ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτά είναι διαθέσιμα) για τα ακόλουθα ζητήματα κατά την έναρξη της διαδικασίας λήψης απόφασης για την έκδοση, τροποποίηση, ανανέωση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με τις σχετικές προβλέψεις του άρθρου 20 (παρ.1) ή, το αργότερο, αμέσως μόλις καταστεί ευλόγως δυνατή η παροχή των ακόλουθων πληροφοριών και στοιχείων:
α) την αίτηση για την έκδοση ΑΕΠΟ, ή, ανάλογα με την περίπτωση, την πρόταση για τροποποίηση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με το άρθρο 17, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1,
β) όπου ισχύει, το γεγονός ότι η απόφαση για την έκδοση, τροποποίηση, ανανέωση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ, υπόκειται σε εθνική ή διασυνοριακή εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή σε διαβουλεύσεις με άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 21,
γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την έκδοση, τροποποίηση, ανανέωση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ, τις αρχές από τις οποίες μπορούν να παρασχεθούν σχετικές πληροφορίες και τις αρχές προς τις οποίες μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα και λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή ερωτημάτων,
δ) το είδος των πιθανών αποφάσεων για την έκδοση, τροποποίηση, ανανέωση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ ή, στην περίπτωση που υφίσταται, το σχέδιο απόφασης εφόσον είναι διαθέσιμο μέσα στα χρονικά όρια που ορίζουν το άρθρο 3, παράγραφος 2, εδάφιο (β), περιπ. (δδ) και το άρθρο 4, παράγραφος 3, εδάφιο (δ) του Ν.4014/2011, για τα έργα και τις δραστηριότητες υποκατηγορίας Α1 και Α2 αντίστοιχα της κατηγορίας Α΄,
ε) όπου ισχύει, τις λεπτομέρειες της πρότασης για αναπροσαρμογή των όρων μιας ΑΕΠΟ,
στ) δήλωση του χρόνου και του τόπου όπου οι σχετικές πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες ή των μέσων με τα οποία καθίστανται διαθέσιμες,
2. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, θέτει σε κατάλληλο χρονικό διάστημα, στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα εξής:
α) σύμφωνα με τις κείμενες σχετικές διατάξεις, τις κύριες εκθέσεις και τις γνωμοδοτήσεις των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν.4014/2011, που παρέχονται στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή κατά το χρόνο που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1,
β) σύμφωνα με την υπ’ αριθ. 11764/653/2006 ΚΥΑ (Β΄327) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2003/4/ΕΚ, τις πληροφορίες πλέον των αναφερόμενων στην παράγραφο 1, οι οποίες έχουν σχέση με την έκδοση, τροποποίηση, ανανέωση ή αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ σύμφωνα με τις παραγράφους 1,4 και 5 του άρθρου 4, οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες αφού ήδη έχει ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό για τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Τεχνικές διατάξεις σχετικά με τις μονάδες καύσης

ΜΕΡΟΣ 1

Οριακές τιμές εκπομπών για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O_2 αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα, σε 3 % για μονάδες καύσης εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών που χρησιμοποιούν υγρά και αέρια καύσιμα και 15 % για αεριοστρόβιλους και αεριοκίνητες μηχανές.

2. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Άνθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα	Τύρφη	Υγρά καύσιμα
50 - 100	400	200	300	350
100 - 300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει, για τις εκπομπές SO_2, οριακή τιμή 800 mg/Nm^3.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν υγρά καύσιμα, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει, για τις εκπομπές SO_2, οριακή τιμή 850 mg/Nm^3, στην περίπτωση μονάδων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ που δεν υπερβαίνει τα 300 MW και 400 mg/Nm^3, στην περίπτωση μονάδων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 300 MW.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέριά του μέσω ενός ή περισσοτέρων καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες ετησίως, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα δύο προηγούμενα εδάφια όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι εκπομπές από κάθε καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

3. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών.

Γενικά	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από οπτανθρακοποιεία	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από υψικαμίνους	200

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από την αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών SO_2 800 mg/Nm^3.

4. Οριακές τιμές εκπομπών NOx (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ανθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και Τύρφη	Υγρά καύσιμα
50 - 100	300 450 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη	300	450
100 - 300	200	250	200 (1)
> 300	200	200	150 (1)
Σημείωση (1) Η οριακή τιμή εκπομπής είναι 450mg/Nm^3 για την καύση υπολειμμάτων απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση σε μονάδες καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος 500 MW το πολύ, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003			

Για τις μονάδες καύσης εντός χημικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν υγρά υπολείμματα παραγωγής ως μη εμπορικά καύσιμα για ίδια κατανάλωση με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 500 MW το πολύ, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας πλήρη αίτηση χορήγησης

άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, ισχύει οριακή τιμή εκπομπής NOx 450 mg/Nm^3.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος που δεν υπερβαίνει τα 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχε υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης αδείας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 1500 ώρες ετησίως ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών NOx 450 mg/Nm^3.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή εκπομπών NOx 450 mg/Nm^3.

Για τις μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν υγρά καύσιμα, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας πλήρη αίτηση χορήγησης αδείας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει η οριακή τιμή εκπομπών NOx 400 mg/Nm^3.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέρια του μέσω ενός ή περισσοτέρων χωριστών καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες ετησίως, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα τρία προηγούμενα εδάφια όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι εκπομπές από κάθε καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

5. Για τους αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου) που χρησιμοποιούν ελαφρά και μεσαία κλάσματα ως υγρά καύσιμα ισχύουν οριακές τιμές εκπομπών NOx 90 mg/Nm^3 και CO 100 mg/Nm^3.

Οι αεριοστρόβιλοι έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει τις ώρες λειτουργίας.

6. Οριακές τιμές εκπομπών NOx (mg/Nm^3) και CO για τις μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέριο

	NOx	CO
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	100	100
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέρια υψικαμίνων, αέρια οπτανθρακοποιείων ή αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από αεριοποίηση υπολειμμάτων διυλιστηρίων, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	200 (4)	–
Μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με άλλα αέρια, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	200 (4)	–
Αεριοστρόβιλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο (1) ως καύσιμο	50 (2) (3)	100
Αεριοστρόβιλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), που χρησιμοποιούν άλλα αέρια ως καύσιμα	120	–
Αεριοκίνητες μηχανές	100	100

Σημειώσεις:

(1) Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντάται στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20% (κατ΄ όγκο) κατ΄ανώτατο όριο

(2) 75mg/Nm3 στις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου η απόδοση του αεριοστροβίλου προσδιορίζεται υπό συνθήκες βασικού φορτίου κατά ISO:

I) αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε συστήματα συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με συνολική απόδοση άνω του 75%

II) αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις συνδυσμένου κύκλου με μέση ετήσια συνολική ηλεκτρική απόδοση άνω του 55%

III) αεριοστρόβιλοι που κινούν μηχανήματα

(3) Για τους αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου που δεν ανήκουν σε καμία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στη σημείωση (2) αλλά έχουν απόδοση άνω του 35% - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου – η οριακή τιμή NOx είναι 50xn/35, όπου n είναι η απόδοση του αεριοστροβίλου, κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό

(4) 300mg/Nm3 για μονάδες καύσης συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος που δεν υπερβαίνει τα 500MW και οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003

Για αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου), οι οριακές τιμές εκπομπών NOx και CO που καθορίζονται στον πίνακα του παρόντος σημείου ισχύουν μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %.

Για τους αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου), οι οποίοι έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, και των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας, ισχύει οριακή τιμή NOx 150mg/Nm^3 όταν τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο και 200 mg/Nm^3 όταν τροφοδοτούνται με άλλα αέρια ή υγρά καύσιμα.

Τμήμα της μονάδας καύσης το οποίο απορρίπτει τα απαέρια του μέσω ενός ή περισσοτέρων χωριστών καπναγωγών εντός κοινής καπνοδόχου και ο αριθμός των ωρών λειτουργίας του δεν υπερβαίνει τις 1500 ώρες ετησίως, ως κυλιόμενος μέσος όρος πενταετίας μπορεί να υπόκειται στις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο όσον αφορά τη συνολική ονομαστική θερμική ισχύ του συνόλου της μονάδας καύσης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι εκπομπές από τον καπναγωγό παρακολουθούνται χωριστά.

Οι αεριοστρόβιλοι και οι αεριοκίνητες μηχανές έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει αυτές τις ώρες λειτουργίας.

7. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ανθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και τύρφη	Υγρά καύσιμα (1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Σημείωση:

(1) Η οριακή τιμή εκπομπής είναι 50 mg/Nm^3 για την καύση υπολειμμάτων απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, σε μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003.

8. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΜΕΡΟΣ 2

Οριακές τιμές εκπομπών για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2.1,3, 7

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O_2 αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα, σε 3 % για μονάδες καύσης, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών που χρησιμοποιούν υγρά και αέρια καύσιμα και 15 % για αεριοστροβίλους και αεριοκίνητες μηχανές.

Σε περίπτωση αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου με συμπληρωματική τροφοδότηση, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή στην ΑΕΠΟ μπορεί να ορίσει την τυπική περιεκτικότητα σε O_2 λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της οικείας εγκατάστασης.

2. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Άνθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα	Τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 στην περίπτωση καύσης σε ρευστοστερεά κλίνη	200
> 300	150 200 στην περίπτωση καύσης σε κυκλοφορούσα ή υπό πίεση ρευστοστερεά κλίνη	150	150 200 στην περίπτωση καύσης σε ρευστοστερεά κλίνη	150

3. Οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από οπτανθρακοποιεία	400

Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από υψικαμίνους	200

4. Οριακές τιμές εκπομπών NOx (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ανθρακας και λιγνίτης και άλλα στερεά καύσιμα	Βιομάζα και τύρφη	Υγρά καύσιμα
50-100	300 400 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 σε περίπτωση καύσης κονιοποιημένου λιγνίτη	150	100

5. Για τους αεριοστρόβιλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου) που χρησιμοποιούν ελαφρά και μεσαία κλάσματα ως υγρά καύσιμα ισχύουν οριακές τιμές εκπομπών NOx 50 mg/Nm^3 και CO 100 mg/Nm^3.

Οι αεριοστρόβιλοι έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει τις ώρες λειτουργίας.

6. Οριακές τιμές εκπομπών NOx και CO (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με αέριο

	NOχ	CO
Μονάδες καύσης πλην των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών	100	100
Αεριοστρόβιλοι (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου)	50 (1)	100
Αεριοκίνητες μηχανές	75	100

Σημείωση:
(1) Για τους αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου που έχουν απόδοση άνω του 35 % - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπών NO_x είναι 50xη/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοστροβίλου, εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό και προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου.

Για αεριοστροβίλους (συμπεριλαμβανομένων των αεριοστροβίλων συνδυασμένου κύκλου), οι οριακές τιμές εκπομπών NOx και CO που καθορίζονται στο παρόν σημείο ισχύουν μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %.

Οι αεριοστρόβιλοι και οι αεριοκίνητες μηχανές έκτακτης ανάγκης που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ετησίως δεν καλύπτονται από τις οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο παρόν σημείο. Ο φορέας εκμετάλλευσης των μονάδων αυτών καταγράφει αυτές τις ώρες λειτουργίας.

7. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν στερεά ή υγρά καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	
50-300	20
>300	10 20 για βιομάζα και τύρφη

8. Οριακές τιμές εκπομπών σκόνης (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν αέρια καύσιμα εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων και των αεριοκίνητων μηχανών

Γενικά	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΜΕΡΟΣ 3

Παρακολούθηση εκπομπών

1. Οι συγκεντρώσεις SO_2, NOx και σκόνης στα απαέρια που προέρχονται από όλες τις μονάδες καύσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω μετρώνται συνεχώς.

Η συγκέντρωση CO στα απαέρια που προέρχονται από κάθε μονάδα καύσης που τροφοδοτούνται με αέρια καύσιμα, με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω, μετρώνται συνεχώς.

2. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται οι συνεχείς μετρήσεις που αναφέρονται στο σημείο 1 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) για τις μονάδες καύσης με υπολειπόμενη διάρκεια ζωής μικρότερη από 10000 ώρες λειτουργίας,

β) για το SO_2 και τη σκόνη από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο,

γ) για το SO_2 από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με πετρέλαιο γνωστής περιεκτικότητας σε θείο σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει εξοπλισμός αποθείωσης των απαερίων,

δ) για το SO_2 από μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με βιομάζα, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ότι οι εκπομπές SO_2 δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν τις ορισθείσες οριακές τιμές εκπομπών.

3. Στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, εκτελούνται μετρήσεις SO_2, NOx, σκόνης καθώς και CO για τις μονάδες που τροφοδοτούνται με αέριο τουλάχιστον μια φορά ανά εξάμηνο.

4. Για τις μονάδες καύσης που τροφοδοτούνται με άνθρακα ή λιγνίτη, οι συνολικές εκπομπές υδράργυρου μετρώνται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

5. Αντί των μετρήσεων SO_2 και NOx που αναφέρονται στο σημείο 3, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται, για τον προσδιορισμό των εκπομπών SO_2 και NOx, άλλες διαδικασίες, οι οποίες έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Στις εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται τα σχετικά πρότυπα CEN, ή αν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

6. Στην περίπτωση σημαντικών μεταβολών ως προς το χρησιμοποιούμενο καύσιμο ή τον τρόπο λειτουργίας των μονάδων, πρέπει να ενημερώνεται σχετικά η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αποφασίζει αν οι απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση που προβλέπονται στα σημεία 1 έως 4 εξακολουθούν να επαρκούν ή αν χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν.

7. Οι συνεχείς μετρήσεις που εκτελούνται σύμφωνα με το σημείο 1 περιλαμβάνουν μέτρηση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο, της θερμοκρασίας, της πίεσης και της περιεκτικότητας σε υδρατμούς των απαερίων. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας των απαερίων σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, εφόσον το δείγμα απαερίων έχει ξηρανθεί πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

8. Η δειγματοληψία και ανάλυση των σχετικών ρυπαντικών ουσιών και οι μετρήσεις των παραμέτρων της διεργασίας, καθώς και η διασφάλιση της ποιότητας των αυτόματων συστημάτων μέτρησης και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις, με σκοπό τη βαθμονόμηση των εν λόγω συστημάτων εκτελούνται σύμφωνα με τα πρότυπα CEN. Εάν δεν υπάρχουν πρότυπα CEN, εφαρμόζονται τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

Τα αυτόματα συστήματα μέτρησης ελέγχονται με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή για τα αποτελέσματα του ελέγχου των αυτόματων συστημάτων μέτρησης.

9. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % ενός μεμονωμένου αποτελέσματος μέτρησης, που προσδιορίζονται επί της οριακής τιμής εκπομπών, δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά επί τοις εκατό των οριακών τιμών εκπομπών:

Μονοξείδιο του άνθρακα	10 %
Διοξείδιο του θείου	20 %
Οξείδια του αζώτου	20 %
Σκόνη	30 %

10. Οι επικυρωμένες ωριαίες και ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται με βάση τις μετρημένες έγκυρες ωριαίες μέσες τιμές, μετά την αφαίρεση της τιμής του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται στο σημείο 9.

Οι ημέρες κατά τις οποίες περισσότερες από τρεις ωριαίες μέσες τιμές είναι άκυρες, λόγω ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του αυτόματου συστήματος μέτρησης, ακυρώνονται. Εάν στη διάρκεια ενός έτους έχουν ακυρωθεί περισσότερες από 10 ημέρες για τέτοιους λόγους, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να λάβει κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της αξιοπιστίας του αυτόματου συστήματος μέτρησης.

11. Όσον αφορά τις μονάδες που πρέπει να συμμορφωθούν προς τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 27, παρακολουθείται τακτικά επίσης η περιεκτικότητα σε θείο του καυσίμου το οποίο τροφοδοτεί τη μονάδα καύσης. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται για ουσιώδεις αλλαγές του χρησιμοποιούμενου τύπου καυσίμου.

ΜΕΡΟΣ 4

Αξιολόγηση της τήρησης οριακών τιμών εκπομπών

1. Στην περίπτωση συνεχών μετρήσεων, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα μέρη 1 και 2 λογίζονται ως τηρηθείσες, εφόσον η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των μετρήσεων δείχνει ότι, για τις ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους, πληρούνταν όλοι οι παρακάτω όροι:

α) καμία επικυρωμένη μηνιαία μέση τιμή δεν υπερβαίνει τις οικείες οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,

β) καμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή δεν υπερβαίνει το 110 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,

γ) στις περιπτώσεις μονάδων καύσης που αποτελούνται μόνον από λέβητες που χρησιμοποιούν άνθρακα συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος κάτω των 50 MW, καμμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή υπερβαίνει το 150 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2,

δ) το 95 % όλων των επικυρωμένων ωριαίων μέσων τιμών εντός του έτους δεν υπερβαίνει το 200 % των οικείων οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 1 και 2.

Οι επικυρωμένες μέσες τιμές προσδιορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο σημείο 10 του μέρους 3.

Για τους σκοπούς του υπολογισμού των μέσων τιμών εκπομπών, δεν λαμβάνονται υπόψη οι τιμές που μετρώνται κατά τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφοι 5 και 6 και στο άρθρο 33, καθώς και κατά τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας.

2. Σε περίπτωση που δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στα μέρη 1 και 2 λογίζονται ως τηρηθείσες, εφόσον τα αποτελέσματα καθεμίας από τις σειρές μετρήσεων ή των άλλων διαδικασιών, που ορίζονται και καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών.

ΜΕΡΟΣ 5

Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης

1. Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης για μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 2)

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης	
	Μονάδες οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από την 27η Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003	Λοιπές μονάδες
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % (1)	96 %

Σημείωση:
(1) Για μονάδες καύσης που χρησιμοποιούν ασφαλτούχο σχιστόλιθο, το ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης είναι 95 %.

2. Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης για μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25, παράγραφος 3

Συνολική ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Ελάχιστο ποσοστό αποθείωσης
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

ΜΕΡΟΣ 6

Συμμόρφωση προς το ποσοστό αποθείωσης

Τα ελάχιστα ποσοστά αποθείωσης που ορίζονται στο Μέρος 5 του παρόντος Παραρτήματος ισχύουν ως μηνιαία μέση οριακή τιμή.

ΜΕΡΟΣ 7

Μέσες οριακές τιμές εκπομπών για μονάδες καύσης μεικτής εστίας εντός διυλιστηρίων

Μέσες οριακές τιμές εκπομπών SO_2 (mg/Nm^3) για μονάδες καύσης μεικτής εστίας εντός διυλιστηρίων, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών, που χρησιμοποιούν υπολείμματα απόσταξης και μετατροπής από τη διύλιση του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα:

α) μονάδες καύσης οι οποίες έλαβαν άδεια πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή οι φορείς εκμετάλλευσης των οποίων είχαν υποβάλει κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας πλήρη αίτηση χορήγησης άδειας πριν από την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον η μονάδα τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003: 1000 mg/Nm^3·

β) λοιπές μονάδες καύσης: 600 mg/Nm^3.

Αυτές οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς και η τυπική περιεκτικότητα σε O_2 αναχθεί σε 6 % για τα στερεά καύσιμα και σε 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Τεχνικές διατάξεις για τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων

ΜΕΡΟΣ 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος Παραρτήματος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «υφιστάμενη μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων»: μια από τις ακόλουθες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων:

i) η οποία λειτουργούσε και είχε λάβει άδεια σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ένωσης πριν από τις 28 Δεκεμβρίου 2002,

ii) η οποία είχε λάβει άδεια ή καταχωρισθεί σε μητρώο ως μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων και η άδεια είχε χορηγηθεί πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002 σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ένωσης, υπό τον όρο ότι η μονάδα είχε αρχίσει να λειτουργεί το αργότερο την 28η Δεκεμβρίου 2003,

iii) για την οποία, κατά την άποψη της αρμόδιας αρχής, είχε υποβληθεί πλήρης αίτηση χορήγησης άδειας, πριν τις 28 Δεκεμβρίου 2002, υπό τον όρο ότι η μονάδα είχε αρχίσει να λειτουργεί το αργότερο στις 28 Δεκεμβρίου 2004,

β) «νέα μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων»: κάθε μονάδα αποτέφρωσης αποβλήτων που δεν καλύπτεται από το στοιχείο α).

ΜΕΡΟΣ 2

Συντελεστές ισοδυναμίας για τις διβενζο-π-διοξίνες και τα διβενζοφουράνια

Για τον προσδιορισμό της συνολικής συγκέντρωσης διοξινών και φουρανίων, οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των ακόλουθων διβενζο-π-διοξινών και διβενζοφουρανίων πολλαπλασιάζονται επί τους ακόλουθους συντελεστές ισοδυναμίας πριν από την άθροισή τους:

	Συντελεστής τοξικής ισοδυναμίας
2,3,7,8 — Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοδιοξίνη (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9 — Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Επταχλωροδιβενζοδιοξίνη (HpCDD)	0,01
Οκταχλωροδιβενζοδιοξίνη (0CDD)	0,001
2,3,7,8 — Τετραχλωροδιβενζοφουράνιο (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1

2,3,4,6,7,8 — Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDF)	0,001

ΜΕΡΟΣ 3

Οριακές τιμές ατμοσφαιρικών εκπομπών για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων

1. Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa, και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς.

Ανάγονται σε εκατοστιαία αναλογία οξυγόνου στα απαέρια 11% εκτός από την περίπτωση της αποτέφρωσης χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, οπότε ανάγονται σε αναλογία οξυγόνου 3% εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2.7 του μέρους 6.

1.1. Ημερήσιες μέσες οριακές τιμές εκπομπών για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες (mg/Nm^3)

Ολική σκόνη	10
Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες σε ολικό οργανικό άνθρακα (TOC)	10
Υδροχλώριο (HCl)	10
Υδροφθόριο (HF)	1
Διοξείδιο του θείου (SO_2)	50
Μονοξείδιο του αζώτου (NO) και διοξείδιο του αζώτου ($N0_2$), εκφραζόμενα σε $N0_2$, για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας άνω των 6 τόνων ή νέες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων	200
Μονοξείδιο του αζώτου (NO) και διοξείδιο του αζώτου (NO_2), εκφραζόμενα σε NO_2, για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας 6 τόνων ή μικρότερης	400

1.2. Μέσες οριακές τιμές εκπομπών ημιώρου για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες (mg/Nm^3)

	(100%) A	(97%) B
Ολική σκόνη	30	10
Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες σε ολικό οργανικό άνθρακα (TOC)	20	10
Υδροχλώριο (HCl)	60	10
Υδροφθόριο (HF)	4	2
Διοξείδιο του θείου (SO_2)	200	50
Μονοξείδιο του αζώτου (NO) και διοξείδιο του αζώτου (NO_2), εκφραζόμενα σε NO_2, για υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας άνω των 6 τόνων ή νέες μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων	400	200

1.3. Μέσες οριακές τιμές εκπομπών (mg/Nm^3) για τα ακόλουθα βαρέα μέταλλα περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών

Κάδμιο και οι ενώσεις του, ως κάδμιο (Cd)	Σύνολο: 0,05
Θάλλιο και οι ενώσεις του, ως θάλλιο (Tl)	
Υδράργυρος και οι ενώσεις του, ως υδράργυρος (Hg)	0,05
Αντιμόνιο και οι ενώσεις του, ως αντιμόνιο (Sb)	Σύνολο: 0,5
Αρσενικό και οι ενώσεις του, ως αρσενικό (As)	
Μόλυβδος και οι ενώσεις του, ως μόλυβδος (Pb)	

Χρώμιο και οι ενώσεις του, ως χρώμιο (Cr)	
Κοβάλτιο και οι ενώσεις του, ως κοβάλτιο (Co)	
Χαλκός και οι ενώσεις του, ως χαλκός (Cu)	
Μαγγάνιο και οι ενώσεις του, ως μαγγάνιο (Mn)	
Νικέλιο και οι ενώσεις του, ως νικέλιο (Ni)	
Βανάδιο και οι ενώσεις του, ως βανάδιο (V)	

Αυτές οι μέσες τιμές καλύπτουν επίσης, υπό μορφή αερίων και ατμών, τις εκπομπές των σχετικών βαρέων μετάλλων και των ενώσεών τους.

1.4. Μέση οριακή τιμή εκπομπών (ng /Nm^3) διοξινών και φουρανίων περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στη συνολική συγκέντρωση διοξινών και φουρανίων, υπολογιζόμενη σύμφωνα με το μέρος 2.

Διοξίνες και φουράνια: 0,1

1.5. Οριακές τιμές εκπομπών (mg/Nm^3) μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα απαέρια:

α) 50 ως ημερήσια μέση τιμή,

β) 100 ως μέση τιμή ημιώρου,

γ) 150 ως μέση τιμή, δεκαλέπτου.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει εξαιρέσεις από τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν σημείο για μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων στις οποίες χρησιμοποιείται τεχνολογία ρευστοστερεάς κλίνης, με την προϋπόθεση ότι στη σχετική άδεια ορίζεται οριακή τιμή εκπομπών για το μονοξείδιο του άνθρακα (CO) 100 (mg/Nm^3) κατ' ανώτατο όριο, ως ωριαία μέση τιμή.

2. Οριακές τιμές εκπομπών που ισχύουν στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 40, παράγραφοι 5 και 5.1, και στο άρθρο 41.

Η συνολική συγκέντρωση σκόνης στις ατμοσφαιρικές εκπομπές των μονάδων αποτέφρωσης αποβλήτων δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 150 (mg/Nm^3) ως μέση τιμή ημιώρου. Για τις ατμοσφαιρικές εκπομπές TOC και CO δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών που καθορίζονται στο σημείο 1.2 και στο σημείο 1.5 στοιχείο β).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τις εξαιρέσεις οι οποίες προβλέπονται στο παρόν Μέρος.

ΜΕΡΟΣ 4

Προσδιορισμός των οριακών τιμών ατμοσφαιρικών εκπομπώιν για τη συναποτέφρωση αποβλήτων

1. Αν στον πίνακα του παρόντος μέρους δεν προβλέπεται ειδική οριακή τιμή συνολικών εκπομπών «C», εφαρμόζεται ο ακόλουθος τύπος (κανόνας ανάμειξης).

Η οριακή τιμή εκπομπών για την εκάστοτε ρυπαντική ουσία και το CO στα απαέρια που παράγονται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{V_{απόβλητα} \times C_{απόβλητα} + V_{διεργασία} \times C_{διεργασία}}{V_{απόβλητα} + V_{διεργασία}} = C$$

$V_{απόβλητα}$ α ο όγκος των απαερίων μόνο από την αποτέφρωση αποβλήτων, ο οποίος προσδιορίζεται από τα απόβλητα με τη χαμηλότερη θερμιδογόνο δύναμη που ορίζεται στην άδεια λειτουργίας και ανάγεται στις συνθήκες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Αν η παραγόμενη θερμότητα από την καύση επικινδύνων αποβλήτων είναι μικρότερη του 10 % της ολικής θερμότητας που εκλύεται στη μονάδα, το $v_{απόβλητα}$ υπολογίζεται από μια (πλασματική) ποσότητα απο βλήτων, η οποία, όταν αποτεφρωθεί θα παράγει 10% της καθορισμένης συνολικής θερμότητας.

$C_{απόβλητα}$

$V_{διεργασία}$

οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 3 για τις μονάδες αποτέφρωσης αποβλήτων.

ο όγκος των απαερίων από τη διεργασία της μονάδας καθώς και από την καύση των εγκεκριμένων καυσίμων που χρησιμοποιούνται συνήθως στη μονάδα (εξαιρουμένων των αποβλήτων), προσδιοριζόμενος βάσει της περιεκτικότητας σε οξυγόνο στην οποία πρέπει να ανάγονται οι εκπομπές, όπως καθορίζεται στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο. Ελλείψει νομοθεσίας για τις μονάδες αυτού του είδους, πρέπει να χρησιμοποιείται η πραγματική περιεκτικότητα των απαερίων σε οξυγόνο, χωρίς να αραιώνονται με αέρα που δεν είναι απαραίτητος για τη διεργασία.

$C_{διεργασία}$ οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν μέρος για ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες ή, ελλείψει τέτοιων τιμών, οι οριακές τιμές εκπομπών των μονάδων στις οποίες τηρούνται οι εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν για την καύση στις εν λόγω μονάδες των συνήθως εγκρινόμενων καυσίμων (εξαιρουμένων των αποβλήτων). Ελλείψει τέτοιων διατάξεων, χρησιμοποιούνται οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στην άδεια λειτουργίας. Ελλείψει σχετικών τιμών στην άδεια, χρησιμοποιούνται οι πραγματικές συγκεντρώσεις κατά μάζα.

C οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για συγκεκριμένη περιεκτικότητα σε οξυγόνο που καθορίζονται στο παρόν μέρος για ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες και ορισμένες ρυπαντικές ουσίες ή, ελλείψει τέτοιων τιμών, οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών οι οποίες αντικαθιστούν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα αντίστοιχα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας. Η συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο, που χρησιμοποιείται αντί της περιεκτικότητας σε οξυγόνο για την αναγωγή, υπολογίζεται βάσει της παραπάνω περιεκτικότητας, τηρουμένων των μερικών όγκων.

Όλες οι οριακές τιμές εκπομπών υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K, πίεση 101,3 kPa και αφού διορθωθούν για τους περιεχόμενους στα απαέρια υδρατμούς.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τις εξαιρέσεις οι οποίες προβλέπονται στο παρόν μέρος.

2. Ειδικές διατάξεις για τις τσιμεντοκαμίνους που συναποτεφρώνουν απόβλητα

2.1. Οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα σημεία 2.2 και 2.3 ισχύουν ως ημερήσιες μέσες τιμές για ολική σκόνη, HCl, HF, NO_X, SO_2 και TOC (για συνεχείς μετρήσεις), ως μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών για τα βαρέα μέταλλα και ως μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών για διοξίνες και φουράνια.

Όλες οι τιμές ανάγονται για: περιεκτικότητα σε οξυγόνο 10%.

Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

2.2. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών (mg/Nm^3 πλην διοξινών και φουρανίων) για τις ακόλουθες ρυπαντικές ουσίες

Ρυπαντική ουσία	C
Ολική σκόνη	30
HCl	10
HF	1
NOx	500 ([1])
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Διοξίνες και φουράνια (ng/Nm^3)	0,1

([1]) Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2016, η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει εξαιρέσεις από την οριακή τιμή του NO_X για τα lepol kilns και τα long rotary kilns, υπό την προϋπόθεση ότι η άδεια ορίζει οριακή τιμή συνολικών εκπομπών για το NO_X όχι μεγαλύτερη από 800 mg/Nm^3

2.3. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών (mg/Nm^3) για το SO_2 και τον TOC

Ρύπος	C
SO_2	50
TOC	10

Η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγεί παρεκκλίσεις για τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο παρόν σημείο σε περιπτώσεις όπου ο TOC και το SO_2 δεν προέρχονται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων.

2.4. C — Συνολικές οριακές τιμές εκπομπών CO

Η αρμόδια αρχή δύναται να ορίσει οριακές τιμές εκπομπών CO.

3. Ειδικές διατάξεις για μονάδες καύσης που συναποτεφρώνουν απόβλητα

3.1. $C_{διεργασία}$ εκφραζόμενη σε ημερήσιες μέσες τιμές (mg/Nm^3) ισχύουσες μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 60 παράγραφος 5.

Για τον καθορισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος, εφαρμόζονται οι κανόνες συνυπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 26. Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

$C_{διεργασία}$ για στερεά καύσιμα εξαιρούμενης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε 0_2 6%):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Σκόνη	50	50	30	30

$C_{διεργασία}$ για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O_2 6%):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Σκόνη	50	50	30	30

$C_{διεργασία}$ για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε $O_2$3%):

Ρυπαντικές ουσίες	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400 έως 200 (γραμμική ελάττωση μεταξύ 100 και 300 MWth)	200
NO_X	—	400	200	200
Σκόνη	50	50	30	30

3.2. Η $C_{διεργασία}$ εκφράζεται σε ημερήσιες μέσες τιμές (mg/Nm^3) ισχύουσες από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 60 παράγραφος 6.

Για τον καθορισμό της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος μονάδων καύσης, εφαρμόζονται οι κανόνες συνυπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 26. Οι μέσες τιμές ημιώρου απαιτούνται μόνο για τον υπολογισμό των ημερήσιων μέσων τιμών.

3.2.1. $C_{διεργασία}$ για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών.

$C_{διεργασία}$ για στερεά καύσιμα εξαιρουμένης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε O_2 6%)

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 για τύρφη: 300	200	200
NOχ	—	300 για κονιοποιημένο λιγνίτη: 400	200	200
Σκόνη	50	30	25 για τύρφη: 20	20

$C_{διεργασία}$ για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O_2 6%) :

Ρυπογόνος ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NOχ	—	300	250	200
Σκόνη	50	30	20	20

$C_{διεργασία}$ για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 3%):

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 30 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NOχ	—	400	200	150
Σκόνη	50	30	25	20

3.2.2. $C_{διεργασία}$ για τις μονάδες καύσης που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 3, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων και των αεριοκίνητων μηχανών:

$C_{διεργασία}$ για στερεά καύσιμα εξαιρουμένης της βιομάζας (περιεκτικότητα σε O_2 6%) :

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50-100 MWth	100 έως 30 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 για τύρφη: 300	200 για τύρφη: 300, εξαιρουμένων των περιπτώσεων καύσης σε ρευστοστερεά κλίνη: 250	150 για καύση σε κυκλοφορούσα ή υπό πίεση ρευστοστερεά κλίνη ή, στην περίπτωση καύσης τύρφης, για όλες τις καύσεις σε ρευστοστερεά κλίνη: 200
NO_X	—	300 για τύρφη: 250	200	150 για κονιοποιημένο λιγνίτη: 200
Σκόνη	50	20	20	10 για τύρφη: 20

$C_{διεργασία}$ για βιομάζα (περιεκτικότητα σε O_2 6%)

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NOχ	—	250	200	150
Σκόνη	50	20	20	20

$C_{διεργασία}$ για υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 3%)

Ρυπαντική ουσία	< 50 MWth	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NOχ	—	300	150	100
Σκόνη	50	20	20	10

3.3. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για βαρέα μέταλλα (mg/Nm3) εκφρασμένες σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών (περιεκτικότητα σε O2 6 % για στερεά καύσιμα και 3 % για υγρά καύσιμα).

Ρυπαντικές ουσίες	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co +Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C - οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (ng/Nm^3) για διοξίνες και φουράνια εκφρασμένη σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας

ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών (περιεκτικότητα σε O_2 6 % για στερεά καύσιμα και 3% για υγρά καύσιμα).

Ρυπαντική ουσία	C
Διοξίνες και φουράνια	0,1

4. Ειδικές διατάξεις για μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων σε βιομηχανικούς κλάδους μη καλυπτόμενους από τα σημεία 2 και 3 του παρόντος μέρους

4.1. C — οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (ng/Nm^3) για διοξίνες και φουράνια εκφρασμένη σε μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 6 ωρών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών:

Ρυπαντική ουσία	C
Διοξίνες και φουράνια	0,1

4.2. C — οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για βαρέα μέταλλα (mg/Nm^3) εκφρασμένες σε. μέσες τιμές περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών:

Ρυπαντικές ουσίες	C
Cd+Tl	0,05
Hg	0,05

ΜΕΡΟΣ 5

Οριακές τιμές εκπομπών για τις απορρίψεις υδατικών αποβλήτων προερχόμενων από τον καθαρισμό των απαερίων

Ρυπαντικές ουσίες	Οριακές τιμές εκπομπών για αδιήθητα δείγματα (mg/l πλην διοξινών και φουρανίων)	
1. Ολικά αιωρούμενα στερεά, όπως ορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ	(95 %) 30	(100 %) 45
2. Υδράργυρος και οι ενώσεις του, ως υδράργυρος (Hg)	0,03	
3. Κάδμιο και οι ενώσεις του, ως κάδμιο (Cd)	0,05	
4. Θάλλιο και οι ενώσεις του, ως θάλλιο (Tl)	0,05	
5. Αρσενικό και οι ενώσεις του, ως αρσενικό (As)	0,15	
6. Μόλυβδος και οι ενώσεις του, ως μόλυβδος (Pb)	0,2	
7. Χρώμιο και οι ενώσεις του, ως χρώμιο (Cr)	0,5	
8. Χαλκός και οι ενώσεις του, ως χαλκός (Cu)	0,5	
9. Νικέλιο και οι ενώσεις του, ως νικέλιο (Ni)	0,5	
10. Ψευδάργυρος και οι ενώσεις του, ως ψευδάργυρος (Zη)	1,5	
11. Διοξίνες και φουράνια	0,3 ng/l	

ΜΕΡΟΣ 6

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Τεχνικές μετρήσεων

1.1. Ο ι μετρήσεις για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ρυπαντικών ουσιών του ατμοσφαιρικού αέρα και των υδάτων εκτελούνται κατά αντιπροσωπευτικό τρόπο.

1.2. Η δειγματοληψία και η ανάλυση όλων των ρυπαντικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και η διασφάλιση της ποιότητας των αυτόματων συστημάτων μέτρησης και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις με σκοπό τη βαθμονόμηση τους, εκτελούνται σύμφωνα με τα πρότυπα CEN. Εάν δεν υπάρχουν πρότυπα

CEN, εφαρμόζονται τα πρότυπα ISO ή τα εθνικά ή άλλα διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας. Τα αυτόματα συστήματα μέτρησης ελέγχονται με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

1.3. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95% ενός μεμονωμένου αποτελέσματος μέτρησης, που προσδιορίζονται επί της ημερήσιας οριακής τιμής εκπομπών, δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά επί τοις εκατό των οριακών τιμών εκπομπών:

Μονοξείδιο του άνθρακα:	10 %
Διοξείδιο του θείου:	20 %
Διοξείδιο του αζώτου:	20 %
Ολική σκόνη:	30 %
Ολικός οργανικός άνθρακας:	30 %
Υδροχλώριο:	40 %
Υδροφθόριο:	40 %.

Εκτελούνται περιοδικές μετρήσεις των εκπομπών στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα σύμφωνα με τα σημεία 1.1 και 1.2.

2. Μετρήσεις που αφορούν ατμοσφαιρικές ρυπαντικές ουσίες

2.1. Εκτελούνται οι κατωτέρω μετρήσεις που αφορούν ατμοσφαιρικές ρυπαντικές ουσίες:

α) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων ουσιών: NO_X, εφόσον έχουν οριστεί οριακές τιμές εκπομπών, CO, ολική σκόνη, TOC, HCl, HF, $S0_2$,

β) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων παραμέτρων λειτουργίας: θερμοκρασία κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα ή σε άλλο αντιπροσωπευτικό σημείο του θαλάμου καύσης που επιτρέπει η αρμόδια αρχή, συγκέντρωση οξυγόνου, πίεση, θερμοκρασία και περιεκτικότητα σε υδρατμούς των απαερίων,

γ) τουλάχιστον δύο μετρήσεις ετησίως των βαρέων μετάλλων και των διοξινών και των φουρανίων· κατά το πρώτο όμως δωδεκάμηνο λειτουργίας, εκτελείται μία μέτρηση τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

2.2. Ο χρόνος παραμονής καθώς και η ελάχιστη θερμοκρασία και η περιεκτικότητα σε οξυγόνο των απαερίων εξακριβώνονται κατάλληλα, τουλάχιστον μία φορά κατά την έναρξη της λειτουργίας της μονάδας αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων και στις δυσμενέστερες προβλεπόμενες συνθήκες λειτουργίας.

2.3. Η συνεχής μέτρηση του HF επιτρέπεται να παραλείπεται, εάν χρησιμοποιούνται για το HCl στάδια επεξεργασίας που εξασφαλίζουν ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπών HCl. Στην περίπτωση αυτή, οι εκπομπές HF υπόκεινται σε περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1 στοιχείο γ).

2.4. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, με την προϋπόθεση ότι το δείγμα απαερίων ξηραίνεται πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

2.5. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις των HCl, HF και $S0_2$ στις μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, και ότι απαιτούνται περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1, στοιχείο γ), ή και καθόλου μετρήσεις, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση να αποδείξει ότι οι εκπομπές των ρύπων αυτών δεν υπάρχει περίπτωση να υπερβούν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις των NO_X σε υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων ονομαστικής ωριαίας δυναμικότητας κάτω των 6 τόνων και να απαιτήσει περιοδικές μετρήσεις, όπως καθορίζεται στο σημείο 2.1, στοιχείο γ), εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση να αποδείξει βάσει στοιχείων για την ποιότητα των οικείων αποβλήτων, των χρησιμοποιούμενων τεχνολογιών και των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης των εκπομπών, ότι οι εκπομπές των NO_X δεν υπάρχει περίπτωση να υπερβούν τις καθορισμένες οριακές τιμές εκπομπών.

2.6. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να απαιτήσει μία μέτρηση ανά δύο έτη για βαρέα μέταλλα και μία μέτρηση ανά έτος για διοξίνες και φουράνια στις εξής περιπτώσεις:

α) οι εκπομπές που προέρχονται από την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση αποβλήτων είναι σε κάθε περίπτωση χαμηλότερες από το 50% των οριακών τιμών εκπομπών,

β) τα προς συναποτέφρωση ή αποτέφρωση απόβλητα αποτελούνται μόνον από ορισμένα διαλεγμένα καύσιμα κλάσματα μη επικινδύνων αποβλήτων τα οποία είναι ακατάλληλα για ανακύκλωση και παρουσιάζουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, τα οποία προσέτι προσδιορίζονται βάσει της εκτίμησης που αναφέρεται στο σημείο γ),

γ) ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ότι με βάση πληροφορίες για την ποιότητα των σχετικών αποβλήτων και την παρακολούθηση των εκπομπών ότι οι εκπομπές είναι σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικά χαμηλότερες των οριακών τιμών εκπομπών για τα βαρέα μέταλλα και τις διοξίνες και τα φουράνια.

2.7. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων ανάγονται με τη χρήση των τυπικών συγκεντρώσεων οξυγόνου που αναφέρονται στο μέρος 3 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 και με την εφαρμογή του τύπου που δίδεται στο μέρος 7.

Σε περίπτωση αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης των αποβλήτων σε ατμόσφαιρα εμπλουτισμένη με οξυγόνο, τα αποτελέσματα των μετρήσεων μπορούν να ανάγονται σε περιεκτικότητα σε οξυγόνο, την οποία καθορίζει η αρμόδια αρχή ανάλογα με τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Όταν οι εκπομπές των ρυπαντικών ουσιών μειώνονται με επεξεργασία των απαερίων σε μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων που επεξεργάζεται επικίνδυνα απόβλητα, η αναγωγή όσον αφορά τις περιεκτικότητες σε οξυγόνο που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο γίνεται μόνον εφόσον η μετρούμενη περιεκτικότητα σε οξυγόνο κατά την ίδια περίοδο όπως και για την εξεταζόμενη ρυπαντική ουσία υπερβαίνει τη σχετική τυπική περιεκτικότητα σε οξυγόνο.

3. Μετρήσεις που αφορούν ρυπαντικές ουσίες στα ύδατα

3.1. Εκτελούνται οι κατωτέρω μετρήσεις στο σημείο απόρριψης των υδατικών αποβλήτων

α) συνεχείς μετρήσεις του pH, της θερμοκρασίας και της παροχής,

β) δειγματοληπτικές ημερήσιες μετρήσεις των ολικών αιωρούμενων στερεών ή μετρήσεις αντιπροσωπευτικού δείγματος ανάλογου προς τη ροή επί περίοδο 24 ωρών,

γ) τουλάχιστον μηνιαίες μετρήσεις, με αντιπροσωπευτικά και ανάλογα με τη ροή δείγματα της απόρριψης εικοσιτετραώρου, Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni και Zn

δ) τουλάχιστον μετρήσεις ανά εξάμηνο των διοξινών και των φουρανίων· κατά το πρώτο όμως δωδεκάμηνο λειτουργίας, εκτελείται μία μέτρηση τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

3.2. Εάν τα υδατικά απόβλητα καθαρισμού των απαερίων υποβάλλονται σε επιτόπου ομαδική επεξεργασία μαζί με υδατικά απόβλητα από άλλες πηγές της μονάδας, ο φορέας εκμετάλλευσης εκτελεί τις μετρήσεις:

α) στη ροή υδατικών αποβλήτων των διεργασιών καθαρισμού των απαερίων, πριν από την είσοδό της στην εγκατάσταση ομαδικής επεξεργασίας υδατικών αποβλήτων,

β) στην ή στις ροές υδατικών αποβλήτων από άλλες πηγές, πριν από την είσοδό τους στην εγκατάσταση ομαδικής επεξεργασίας υδατικών αποβλήτων ,

γ) στο σημείο τελικής απόρριψης των υδατικών αποβλήτων από τη μονάδα αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης αποβλήτων, μετά την επεξεργασία τους.

ΜΕΡΟΣ 7

Τύπος υπολογισμού της συγκέντρωσης των εκπομπών

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} * E_M$$

E_s =υπολογιζόμενη συγκέντρωση εκπομπών στην τυπική εκατοστιαία συγκέντρωση οξυγόνου.

E_M = μετρούμενη συγκέντρωση εκπομπών

O_s = τυπική συγκέντρωση οξυγόνου

O_M = μετρούμενη συγκέντρωση οξυγόνου

ΜΕΡΟΣ 8

Αξιολόγηση της τήρησης των οριακών τιμών εκπομπών

1. Οριακές τιμές εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα

1.1. Οι οριακές τιμές εκπομπών στον ατμοσφαιρικό αέρα θεωρείται ότι τηρούνται, εάν:

α) καμία από τις ημερήσιες μέσες τιμές δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο σημείο 1.1 του μέρους 3 ή στο μέρος 4 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4,

β) είτε καμία από τις μέσες τιμές ημιώρου δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στη στήλη Α του

πίνακα του σημείου 1.2 του μέρους 3, είτε εφόσον συντρέχει λόγος, το 97 % των μέσων τιμών ημιώρου κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στη στήλη Β του πίνακα του σημείου 1.2 του μέρους 3,

γ) καμία από τις μέσες τιμές της περιόδου δειγματοληψίας που καθορίζεται για τα βαρέα μέταλλα και τις διοξίνες και τα φουράνια δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα σημεία 1.3 και 1.4 του μέρους 3 ή στο μέρος 4 ή που υπολογίζονται σύμφωνα με το μέρος 4,

δ) για το μονοξείδιο του άνθρακα (CO):

i) στην περίπτωση μονάδων αποτέφρωσης αποβλήτων:

- τουλάχιστον το 97% των ημερήσιων μέσων τιμών κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει την οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο σημείο 1.5 στοιχείο α) του μέρους 3, και

- τουλάχιστον το 95% των μέσων τιμών δεκαλέπτου κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε 24ώρου ή όλων των μέσων τιμών ημιώρου κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο σημείο 1.5 στοιχεία β) και γ) του μέρους 3·όσον αφορά τις μονάδες καύσης στις οποίες η θερμοκρασία των αερίων που παράγονται από τη διαδικασία αποτέφρωσης ανέρχεται σε τουλάχιστον 1.100 ^{o}C για τουλάχιστον 2 δευτερόλεπτα, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν περίοδο αξιολόγησης 7 ημερών για τις μέσες τιμές δεκαλέπτου·

ii) στην περίπτωση μονάδων συναποτέφρωσης αποβλήτων: τηρούνται οι διατάξεις του μέρους 4.

1.2. Οι μέσες τιμές ημιώρου και οι μέσες τιμές δεκαλέπτου προσδιορίζονται εντός του πραγματικού χρόνου λειτουργίας (εξαιρουμένων των φάσεων εκκίνησης και διακοπής, εάν δεν αποτεφρώνονται απόβλητα) από τις τιμές που έχουν προκύψει από τις μετρήσεις, αφού αφαιρεθεί η τιμή του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται στο σημείο 1.3 του μέρους 6. Οι ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται από τις ανωτέρω επικυρωμένες μέσες τιμές.

Για να ληφθεί έγκυρη ημερήσια μέση τιμή, δεν απορρίπτονται περισσότερες από πέντε μέσες τιμές ημιώρου στη διάρκεια μιας ημέρας για λόγους ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχών μετρήσεων. Στη διάρκεια ενός έτους δεν απορρίπτονται περισσότερες από δέκα ημερήσιες μέσες τιμές για λόγους ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχών μετρήσεων.

1.3. Οι μέσες τιμές της περιόδου δειγματοληψίας και οι μέσες τιμές στην περίπτωση περιοδικών μετρήσεων του HF, HCl και SO_2 προσδιορίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και του σημείου 1 του μέρους 6.

2. Οριακές τιμές εκπομπών στα ύδατα

Οι οριακές τιμές για τις εκπομπές στα ύδατα θεωρείται ότι τηρούνται, εάν:

α) για τα ολικά αιωρούμενα στερεά, το 95 % και το 100 % των μετρουμένων τιμών δεν υπερβαίνει τις αντίστοιχες οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5,

β) για τα βαρέα μέταλλα (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni και Zn), μία και μόνη μέτρηση κατ’ έτος υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 ή, εάν το κράτος μέλος προβλέπει περισσότερα από 20 δείγματα κατ’ έτος, τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο μέρος 5 υπερβαίνει ένα ποσοστό των δειγμάτων αυτών όχι ανώτερο του 5%,

γ) για τις διοξίνες και τα φουράνια, τα αποτελέσματα των μετρήσεων δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο μέρος 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Τεχνικές διατάξεις που αφορούν εγκαταστάσεις και δραστηριότητες στις οποίες χρησιμοποιούνται οργανικοί διαλύτες

ΜΕΡΟΣ 1

Δραστηριότητες

1. Σε καθένα από τα ακόλουθα σημεία, η δραστηριότητα περιλαμβάνει τον καθαρισμό του εξοπλισμού αλλά όχι τον καθαρισμό των προϊόντων, εκτός αντιθέτων διατάξεων.

2. Επίχριση με συγκολλητικές ύλες

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία μια συγκολλητική ύλη εφαρμόζεται σε μία επιφάνεια, πλην της επίχρισης με κόλλα και της πολύστρωσης που συνδέονται με δραστηριότητες εκτύπωσης.

3. Δραστηριότητα επίστρωσης

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία απλό ή πολλαπλό στρώμα συνεχούς μεμβράνης ή επιχρίσματος εφαρμόζεται σε:

α) οιοδήποτε από τα ακόλουθα οχήματα:

i) καινούργια αυτοκίνητα, τα οποία ορίζονται ως οχήματα της κατηγορίας Μ1 στην οδηγία 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά, και της κατηγορίας Ν1, εφόσον υφίστανται επίστρωση στις ίδιες εγκαταστάσεις όπως και τα οχήματα της κατηγορίας Μ1,

ii) θαλαμίσκοι φορτηγών, οι οποίοι ορίζονται ως χώρος του οδηγού, και όλα τα ενσωματωμένα περικαλύμματα τεχνικού εξοπλισμού των οχημάτων της κατηγορίας Ν2 και Ν3 στην οδηγία 2007/46/ΕΚ,

iii) κλειστά και ανοιχτά φορτηγά, τα οποία ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών Ν1, Ν2 και Ν3 στην οδηγία 2007/46/ΕΚ, μη συμπεριλαμβανομένων των θαλαμίσκων των φορτηγών,

iv) λεωφορεία, τα οποία ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών Μ2 και Μ3 στην οδηγία 2007/46/ΕΚ,

v) ρυμουλκούμενα, που ορίζονται ως οχήματα των κατηγοριών Ο1, Ο2, Ο3 και Ο4 στην οδηγία 2007/46/ΕΚ,

β) μεταλλικές και πλαστικές επιφάνειες, συμπεριλαμβανομένων των επιφανειών αεροσκαφών, πλοίων, σιδηροδρομικών συρμών κ.λπ.,

γ) ξύλινες επιφάνειες,

δ) επιφάνειες υφαντουργικών προϊόντων και υφασμάτων, μεμβρανών και χαρτιού,

ε) δέρμα.

Οι δραστηριότητες επίστρωσης δεν περιλαμβάνουν την επίστρωση υποστρωμάτων με μέταλλα μέσω τεχνικών ηλεκτροφόρησης και χημικού ψεκασμού. Αν η δραστηριότητα επίστρωσης περιλαμβάνει στάδιο κατά το οποίο το ίδιο είδος υφίσταται εκτυπώσεις με οποιαδήποτε μέθοδο, τότε το στάδιο της εκτύπωσης θεωρείται μέρος της δραστηριότητας επίστρωσης. Ωστόσο, οι δραστηριότητες εκτύπωσης που λειτουργούν ως χωριστή δραστηριότητα δεν περιλαμβάνονται αλλά ενδέχεται να καλύπτονται από το κεφάλαιο V της παρούσας οδηγίας, εφόσον η δραστηριότητα εκτύπωσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του.

4. Προεπίστρωση

Κάθε δραστηριότητα κατά την οποία χάλυβας σε πηνία, ανοξείδωτος χάλυβας, επιστρωμένος χάλυβας, κράματα χαλκού ή ταινίες αλουμινίου επιστρώνονται είτε με σχηματισμό μεμβράνης ή με πολυστρωματικό επίχρισμα σε συνεχή διεργασία.

5. Στεγνό καθάρισμα

Κάθε βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα που χρησιμοποιεί πτητικές οργανικές ενώσεις σε εγκατάσταση για τον καθαρισμό ενδυμάτων, επίπλων και ανάλογων καταναλωτικών αγαθών, εκτός από τη χειρωνακτική αφαίρεση λεκέδων και κηλίδων στην κλωστοϋφαντουργία και στη βιομηχανία ενδυμάτων.

6. Υποδηματοποιία

Κάθε δραστηριότητα παραγωγής πλήρων υποδημάτων ή μερών αυτών.

7. Παραγωγή μειγμάτων επίχρισης, βερνικιών, μελανιών και συγκολλητικών υλών

Η παραγωγή των προαναφερόμενων τελικών προϊόντων και των ενδιαμέσων προϊόντων, εφόσον γίνεται στον ίδιο βιομηχανικό χώρο, με την ανάμειξη χρωστικών, ρητινών και συγκολλητικών υλικών με οργανικούς διαλύτες ή άλλους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων διασποράς και προδιασποράς, των ρυθμίσεων του ιξώδους και της απόχρωσης και των εργασιών πλήρωσης δοχείων με το τελικό προϊόν.

8. Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων

Η χημική σύνθεση, η ζύμωση, η εξαγωγή, η μορφοποίηση και η τελική επεξεργασία φαρμακευτικών προϊόντων και, όπου αυτό γίνεται στον ίδιο βιομηχανικό χώρο, η παραγωγή ενδιαμέσων προϊόντων.

9. Εκτύπωση

Κάθε δραστηριότητα αναπαραγωγής κειμένου ή/και εικόνων κατά την οποία, με τη χρήση ενός φορέα εικόνας, η μελάνη μεταφέρεται σε οποιοδήποτε τύπο επιφανείας. Αυτό περιλαμβάνει τις συναφείς τεχνικές βερνικώματος, επίστρωσης και πολύστρωσης. Ωστόσο, μόνο οι ακόλουθες επιμέρους διεργασίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου V:

α) φλεξογραφία: δραστηριότητα εκτύπωσης που χρησιμοποιεί ένα φορέα εικόνας που αποτελείται από καουτσούκ ή ελαστικά φωτοπολυμερή, στα οποία οι εκτυπούμενες περιοχές βρίσκονται ψηλότερα από τις μη εκτυπούμενες περιοχές, και υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν με εξάτμιση,

β) κυλινδρική όφσετ θερμοστερεούμενης μελάνης: δραστηριότητα εκτύπωσης με κυλινδρικό πιεστήριο που χρησιμοποιεί έναν φορέα εικόνας στον οποίο η εκτυπούμενη και η μη εκτυπούμενη περιοχή βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο και όπου «κυλινδρικό πιεστήριο» σημαίνει ότι το προς εκτύπωση υλικό τροφοδοτείται στη μηχανή από ρόλο, σε αντιδιαστολή προς την τροφοδοσία με χωριστά φύλλα. Η μη εκτυπούμενη περιοχή υφίσταται επεξεργασία για να έλκει το νερό και με τον τρόπο αυτό να απωθεί τη μελάνη. Η εκτυπούμενη περιοχή υφίσταται επεξεργασία για να δέχεται και να μεταδίδει τη μελάνη στην προς εκτύπωση επιφάνεια. Η εξάτμιση γίνεται σε κλίβανο όπου χρησιμοποιείται ζεστός αέρας για τη θέρμανση του τυπωμένου υλικού,

γ) πολύστρωση συνδεόμενη με δραστηριότητα εκτύπωσης: η συγκόλληση δύο ή περισσοτέρων εύκαμπτων υλικών για την παραγωγή πολυστρωματικού υλικού,

δ) εκδοτική βαθυτυπία: βαθυτυπία που χρησιμοποιείται για την εκτύπωση χαρτιού για περιοδικά, φυλλάδια, καταλόγους και ανάλογα προϊόντα χρησιμοποιώντας μελάνες με βάση το τολουόλιο,

ε) βαθυτυπία: εκτυπωτική δραστηριότητα που χρησιμοποιεί κυλινδρικό φορέα εικόνας στον οποίο η εκτυπούμενη περιοχή βρίσκεται χαμηλότερα από τη μη εκτυπούμενη περιοχή, και υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν με εξάτμιση. Οι εσοχές γεμίζονται με μελάνη και το περίσσευμα καθαρίζεται από τη μη εκτυπούμενη επιφάνεια πριν η επιφάνεια που πρόκειται να εκτυπωθεί έρθει σε επαφή με τον κύλινδρο και απορροφήσει τη μελάνη από τις εσοχές,

στ) περιστροφική μεταξοτυπία: δραστηριότητα εκτύπωσης σε κυλινδρικό πιεστήριο κατά την οποία η μελάνη μεταφέρεται στην επιφάνεια που πρόκειται να εκτυπωθεί εξαναγκαζόμενη να διέλθει μέσω πορώδους φορέα εικόνας, στον οποίο η εκτυπούμενη περιοχή είναι διαπερατή και η μη εκτυπούμενη είναι σφραγισμένη, και χρησιμοποιούνται υγρές μελάνες οι οποίες στεγνώνουν μόνο με εξάτμιση. Κυλινδρικό πιεστήριο σημαίνει ότι το υλικό που πρόκειται να εκτυπωθεί τροφοδοτείται στη μηχανή από ένα ρόλο σε αντιδιαστολή προς την τροφοδοσία με χωριστά φύλλα,

ζ) βερνίκωμα: δραστηριότητα κατά την οποία εφαρμόζεται σε ένα εύκαμπτο υλικό βερνίκι ή συγκολλητικό επίχρισμα για τη μεταγενέστερη σφράγιση του υλικού συσκευασίας.

10. Μετατροπή καουτσούκ

Κάθε δραστηριότητα ανάμειξης, άλεσης, μείξης, κυλίνδρωσης, εξέλασης και βουλκανισμού φυσικού ή συνθετικού καουτσούκ και κάθε συναφής δραστηριότητα μετατροπής φυσικού ή συνθετικού καουτσούκ σε τελικό προϊόν.

11. Καθαρισμός επιφανειών

Κάθε δραστηριότητα εκτός του στεγνού καθαρίσματος κατά την οποία χρησιμοποιούνται οργανικοί διαλύτες για την αφαίρεση ρύπων από την επιφάνεια υλικών, περιλαμβανομένης της απολίπανσης. Η δραστηριότητα καθαρισμού η οποία συνίσταται από περισσότερο από ένα στάδια πριν ή μετά κάθε άλλη δραστηριότητα θεωρείται σαν μία δραστηριότητα καθαρισμού επιφανείας. Η δραστηριότητα δεν αναφέρεται στον καθαρισμό του εξοπλισμού αλλά στον καθαρισμό της επιφάνειας των προϊόντων.

12. Εξαγωγή φυτικών ελαίων και ζωικού λίπους και δραστηριότητες εξευγενισμού φυτικών ελαίων

Κάθε δραστηριότητα εξαγωγής φυτικού ελαίου από σπόρους και άλλες φυτικές ύλες, η επεξεργασία ξηρών υπολειμμάτων για την παραγωγή ζωοτροφών, ο καθαρισμός λιπών και φυτικών ελαίων που προέρχονται από σπόρους, φυτικές ύλες ή/και ζωικές ύλες.

13. Φινίρισμα οχημάτων

Κάθε βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα επίστρωσης και οι σχετικές δραστηριότητες απολίπανσης που αφορούν κάποιο από τα ακόλουθα:

α) την αρχική επίστρωση οδικών οχημάτων, όπως ορίζονται στην οδηγία 2007/46/ΕΚ, ή μέρους αυτών με υλικά φινιρίσματος, όταν αυτή πραγματοποιείται μακριά από την αρχική γραμμή παραγωγής,

β) την επίστρωση ρυμουλκούμενων (συμπεριλαμβανομένων των ημιρυμουλκουμένων) (κατηγορία Ο της οδηγίας 2007/46/ΕΚ).

14. Επίστρωση σύρματος περιέλιξης

Κάθε διαδικασία επίστρωσης μεταλλικών αγωγών που χρησιμοποιούνται για την περιέλιξη πηνίων σε μετασχηματιστές και κινητήρες κ.λπ.

15. Εμποτισμός ξύλου

Κάθε δραστηριότητα η οποία ενισχύει την ξυλεία με συντηρητικά.

16. Πολύστρωση ξύλου και πλαστικών υλών

Κάθε δραστηριότητα συγκόλλησης ξύλου ή/και πλαστικού για την παραγωγή πολυστρωματικών προϊόντων.

ΜΕΡΟΣ 2

Όρια και οριακές τιμές εκπομπών

Οι οριακές τιμές εκπομπών των απαερίων υπολογίζονται σε θερμοκρασία 273,15 K και πίεση 101,3 kPa

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών απαερίων (mg C/Nm^3)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
1	Κυλινδρική όφσετ θερμοστερεούμενης μελάνης (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 (1) 30 (1)				(1) Τα υπολείμματα διαλυτών στο τελικό προϊόν δεν θεωρούνται μέρος των διάχυτων εκπομπών.
2	Εκδοτική βαθυτυπία (> 25)		75	10	15			
3	Άλλες μονάδες βαθυτυπίας, φλεξογραφίας, περιστροφικής μεταξοτυπίας, πολύστρωσης ή βερνικώματος (> 15) περιστροφική μεταξοτυπία σε υφάνσιμες ύλες/χαρτόνι (> 30)	15—25 > 25 > 30(1)	100 100 100	25 20 20				(1) Όριο για περιστροφική μεταξοτυπία σε υφάνσιμες ύλες και σε χαρτόνι.
4	Επιφανειακός καθαρισμός με χρήση των ενώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 51 παράγραφος 4 (> 1)	1—5 > 5	20 (1) 20 (1)	15 10				(1) Η οριακή τιμή αναφέρεται στη μάζα των ενώσεων σε mg/Nm^3 και όχι στον ολικό άνθρακα.
5	Άλλες διεργασίες επιφανειακού καθαρισμού (*) (> 2)	2—10 > 10	75(1) 75(1)	20 (1) 15 (1)				(1) Οι εγκαταστάσεις που αποδεικνύουν στην αρμόδια αρχή ότι η μέση περιεκτικότητα σε οργανικούς διαλύτες όλου του υλικού καθαρισμού δεν υπερβαίνει το 30 % κατά βάρος απαλλάσσονται από την υποχρέωση τήρησης αυτών των τιμών.
6	Επίστρωση (< 15) και φινίρισμα οχημάτων	> 0,5	50 (1)	25				(1) Η συμμόρφωση σύμφωνα με το σημείο 2 του μέρους 8 αποδεικνύεται με μετρήσεις μέσου όρου 15 λεπτών.
7	Προεπίστρωση (> 25)		50 (1)	5	10			(1) Για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών είναι 150.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών απαερίων (mg C/Nm^3)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
8	Άλλες διεργασίες επίχρισης, όπου συμπεριλαμβάνονται η επίχριση μετάλλων, πλαστικών υλών, υφάνσιμων υλών (5), υφασμάτων, μεμβρανών και χαρτιού (> 5)	5—15 > 15	100 (1) (4) 50/75 (2) (3) (4)		25 (4) 20 (4)			(1) Η οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για εφαρμογή του επιχρίσματος και την ξήρανση σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος. (2) Η πρώτη οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για την ξήρανση ενώ η δεύτερη για την εφαρμογή του επιχρίσματος. (3) Για εγκαταστάσεις επίχρισης υφάνσιμων υλών που χρησιμοποιούν τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών που εφαρμόζεται στην επίχριση και στις μεθόδους ξήρανσης είναι συνολικά 150. (4) Οι δραστηριότητες επίχρισης που δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος (όπως ναυπηγικές εργασίες, βαφή αεροσκαφών) μπορούν να εξαιρεθούν από τις τιμές αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 51παράγραφος 1.2. (5) Η περιστροφική μεταξοτυπία επί υφανσίμων υλών καλύπτεται από τη δραστηριότητα αριθ. 3.
9	Επίστρωση σύρματος περιέλιξης (> 5)					10 g/kg (1) 5 g/kg (2)		(1) Ισχύει για τις εγκαταστάσεις στις οποίες η μέση διάμετρος του σύρματος είναι < 0,1 mm. (2) Ισχύει για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις.
10	Επικάλυψη ξύλινων επιφανειών (> 15)	15—25 > 25	100(1) 50/75(2)		25 20			(1) Η οριακή τιμή εκπομπών ισχύει για την εφαρμογή του επιχρίσματος και την ξήρανση σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος. (2) Η πρώτη τιμή ισχύει για την ξήρανση ενώ η δεύτερη για την εφαρμογή του επιχρίσματος.
11	Στεγνό καθάρισμα					20 g/kg (1)(2)		(1) Εκφράζεται σε μάζα εκπεμπόμενου διαλύτη ανά χιλιόγραμμο καθαριζόμενου και ξηραινομένου προϊόντος. (2) Η οριακή τιμή εκπομπών που καθορίζεται στο σημείο 2 του μέρους 4 δεν ισχύει για τη δραστηριότητα αυτή
12	Εμποτισμός ξύλου (> 25)		100 (1)		45	11 kg/m^3		(1) Η οριακή τιμή εκπομπών δεν ισχύει για τον εμποτισμό με κρεόσωτο.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών απαερίων (mg C/Nm^3)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
13	Επίχριση δερμάτων (> 10)	10—25 > 25 > 10 (1)				85 g/m^2 75 g/m^2 150 g/m^2		Οι οριακές τιμές εκπομπών εκφράζονται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου διαλύτη ανά τετραγωνικό μέτρο παραγόμενου προϊόντος (1) Για τις δραστηριότητες επίχρισης δερμάτων στην επιπλοποιία και για συγκεκριμένα δερμάτινα είδη που χρησιμοποιούνται ως μικρά καταναλωτικά αγαθά, όπως τσάντες, ζώνες, πορτοφόλια κ.λπ.
14	Υποδηματοποιία (> 5)					25 g ανά ζεύγος		Η οριακή τιμή συνολικών εκπομπών εκφράζεται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου διαλύτη ανά ζεύγος παραγόμενων τελικών υποδημάτων.
15	Πολύστρωση ξύλου και πλαστικών υλών (> 5)					30 g/m^2		
16	Επίχριση με συγκολλητικές ύλες (> 5)	5—15 > 15	50 (1) 50 (1)		25 20			(1) Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή των εκπομπών απαερίων είναι 150.
17	Παραγωγή μειγμάτων επίχρισης, βερνικιών, μελανών και συγκολλητικών υλών (> 100)	100—1000 > 1000	150 150		5 3	5 % εισροής διαλύτη 3 % εισροής διαλύτη		Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος μείγματος επίχρισης σε σφραγισμένο δοχείο.
18	Μετατροπή καουτσούκ (> 15)		20 (1)		25 (2)	25 % εισροής διαλύτη		(1) Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλυτών, η οριακή τιμή εκπομπών των απαερίων είναι 150. (2) Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος μείγματος ή προϊόντος εντός σφραγισμένου δοχείου.
19	Εξαγωγή φυτικών ελαίων και ζωικού λίπους και δραστηριότητες εξευγενισμού φυτικών ελαίων (> 10)					Ζωικά λίπη: 1,5 kg/τόνο Σπόροι ρίκινου: 3 kg/τόνο Σπόροι ελαιοκράμβης: 1 kg/τόνο Σπόροι ηλίανθου: 1 kg/τόνο Σπόροι σόγιας (συνήθης έκθλιψη): 0,8 kg/τόνο Σπόροι σόγιας (λευκές νιφάδες): 1,2 kg/τόνο Άλλοι σπόροι και άλλες φυτικές ύλες: 3 kg/τόνο (1) 1,5 kg/τόνο (2) 4 kg/τόνο (3)		(1) Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών για εγκαταστάσεις που μεταποιούν μεμονωμένες παρτίδες σπόρων και άλλων φυτικών υλών πρέπει να καθορίζονται από την αρμόδια αρχή κατά περίπτωση, με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. (2) Ισχύει για όλες τις διεργασίες κλασματικού διαχωρισμού εκτός από την αποκομμίωση (απομάκρυνση των κόμμεων από το έλαιο). (3) Ισχύει για την αποκομμίωση.

	Διεργασία (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Οριακές τιμές των εκπομπών απαερίων (mg C/Nm^3)	Οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών (σε % των εισροών διαλυτών)		Οριακές τιμές συνολικών εκπομπών		Ειδικές διατάξεις
				Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις	
20	Παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων (> 50)		20 ([1])	5 ([2])	15 ([2])	5 % εισροής διαλύτη	15 % εισροής διαλύτη	([1]) Εφόσον εφαρμόζονται τεχνικές που επιτρέπουν την επαναχρησιμοποίηση ανακτώμενων διαλύτων, η οριακή τιμή εκπομπών των απαερίων είναι 150. ([2]) Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών δεν περιλαμβάνει διαλύτες πωλούμενους ως μέρος προϊόντων ή μειγμάτων εντός σφραγισμένου δοχείου.

* Κατά τον υπολογισμό του ορίου κατανάλωσης διαλυτών της διεργασίας με α/α 5 προστίθεται και η καταναλισκόμενη ποσότητα των διαλυτών που καθορίζονται στο άρθρο 51, παρ. 4, σε περίπτωση που αυτή είναι μικρότερη ή ίση του 1 τόνου/έτος

ΜΕΡΟΣ 3

Οριακές τιμές εκπομπών για εγκαταστάσεις επίχρισης οχημάτων

1. Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών εκφράζονται σε γραμμάρια εκπεμπόμενου οργανικού διαλύτη συναρτήσει του εμβαδού του προϊόντος σε τετραγωνικά μέτρα και σε χιλιόγραμμα εκπεμπόμενου οργανικού διαλύτη συναρτήσει του αμαξώματος του αυτοκινήτου.

2. Το εμβαδόν των προϊόντων που απαριθμούνται στον πίνακα του σημείου 3 ορίζεται ως το εμβαδόν που υπολογίζεται από τη συνολική επιφάνεια που υφίσταται επίστρωση με ηλεκτροφόρηση και το εμβαδόν των μερών που, ενδεχομένως, προστίθενται σε διαδοχικές φάσεις της διεργασίας επίστρωσης και επικαλύπτονται με τα ίδια επιχρίσματα όπως το εκάστοτε προϊόν, ή το συνολικό εμβαδόν του προϊόντος που επικαλύπτεται στην εγκατάσταση.

   Το εμβαδόν της επιφάνειας που επιστρώνεται με ηλεκτροφόρηση υπολογίζεται από τον ακόλουθο τύπο:

$$\frac{2 \text{ x συνολικό βάρος του αμαξώματος}}{\text{μέσο πάχος της λαμαρίνας x πυκνότητα της λαμαρίνας}}$$

   Η μέθοδος αυτή ισχύει και για άλλα επιστρωμένα μέρη κατασκευασμένα από λαμαρίνα.

   Για τον υπολογισμό του εμβαδού των άλλων μερών που προστίθενται, ή του συνολικού εμβαδού της επιφάνειας που επικαλύπτεται στην εγκατάσταση, χρησιμοποιείται CAD (Computer Aided Design/σχεδιασμός με υπολογιστή) ή άλλη ισοδύναμη μέθοδος.

3. Οι οριακές τιμές συνολικών εκπομπών στον κατωτέρω πίνακα αναφέρονται σε όλα τα στάδια της διεργασίας που εκτελούνται στην ίδια εγκατάσταση, από την επίστρωση με ηλεκτροφόρηση ή με οποιαδήποτε άλλη τεχνική μέχρι την τελική επάλειψη με κηρό και στίλβωση του τελευταίου στρώματος του επιχρίσματος, καθώς και στους διαλύτες που χρησιμοποιούνται για τον καθαρισμό του εξοπλισμού διεργασιών, συμπεριλαμβανομένων των θαλάμων ψεκασμού και του λοιπού σταθερού εξοπλισμού, τόσο κατά τη διάρκεια όσο και εκτός χρόνου παραγωγής.

Δραστηριότητα (όριο κατανάλωσης διαλυτών σε τόνους/έτος)	Όριο παραγωγής (ετήσια παραγωγή επιστρωμένου προϊόντος)	Οριακή τιμή συνολικών εκπομπών	
		Νέες εγκαταστάσεις	Υφιστάμενες εγκαταστάσεις
Επίστρωση καινούργιων αυτοκινήτων (> 15)	> 5000	45 g/m^2 ή 1,3 kg/αμάξωμα + 33 g/m^2	60 g/m^2 ή 1,9 kg/αμάξωμα + 41 g/m^2
	≤ 5000 μονοκόμματο ή > 3500 με πλαίσιο	90 g/m^2 ή 1,5 kg/αμάξωμα + 70 g/m^2	90 g/m^2 ή 1,5 kg/αμάξωμα + 70 g/m^2
		Οριακή τιμή συνολικών εκπομπών (g/m^2)	
Επίστρωση θαλάμων καινούργιων φορτηγών (> 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75
Επίστρωση καινούργιων κλειστών και ανοικτών φορτηγών (> 15)	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90
Επίστρωση καινούργιων λεωφορείων (> 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Οι εγκαταστάσεις επίστρωσης οχημάτων, στις οποίες η κατανάλωση διαλυτών υπολείπεται των ορίων που αναφέρονται στον πίνακα του σημείου 3, τηρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο μέρος 2 για τον κλάδο φινιρίσματος οχημάτων.

ΜΕΡΟΣ 4

Οριακές τιμές εκπομπών που αφορούν πτητικές οργανικές ενώσεις που χαρακτηρίζονται από συγκεκριμένες φράσεις κινδύνου

1. Σε περίπτωση εκπομπών των πτητικών οργανικών ενώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 50, και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλεται η αναφερόμενη στο εν λόγω άρθρο επισήμανση είναι τουλάχιστον 10 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 2 mg/Nm^3. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους

ενώσεων.

2. Σε περίπτωση εκπομπών αλογονωμένων πτητικών οργανικών ενώσεων, στις οποίες έχουν αποδοθεί ή οι οποίες οφείλουν να φέρουν τις δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 και εφόσον η ροή μάζας του αθροίσματος των ενώσεων στις οποίες οφείλονται οι δηλώσεις επικινδυνότητας H341 ή H351 είναι τουλάχιστον 100 g/ώρα, τηρείται οριακή τιμή εκπομπών 20 mg/Nm^3. Η οριακή τιμή εκπομπών αναφέρεται στο άθροισμα των μαζών των επιμέρους ενώσεων.

ΜΕΡΟΣ 5

Πρόγραμμα μείωσης

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί οποιοδήποτε πρόγραμμα μείωσης ειδικά σχεδιασμένο για την εγκατάστασή του.

2. Προκειμένου για την εφαρμογή επιχρισμάτων, βερνικιών, συγκολλητικών υλών ή μελανών, μπορεί να χρησιμοποιείται το παρακάτω πρόγραμμα. Στις περιπτώσεις όπου η παρακάτω μέθοδος κρίνεται απρόσφορη, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο φορέα εκμετάλλευσης να εφαρμόσει εναλλακτικό πρόγραμμα με το οποίο επιτυγχάνονται ίσες μειώσεις των εκπομπών με εκείνες που θα επιτυγχάνονταν αν εφαρμόζονταν οι οριακές τιμές εκπομπών του μέρους 2 και 3. Στην κατάστρωση του προγράμματος λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα δεδομένα:

α) όταν τα προϊόντα υποκατάστασης με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα διαλυτών βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της ανάπτυξης, δίδεται στον φορέα εκμετάλλευσης παράταση χρόνου για την εφαρμογή του προγράμματος μείωσης των εκπομπών που έχει καταρτίσει,

β) το σημείο αναφοράς για τη μείωση των εκπομπών θα πρέπει να αντιστοιχεί όσο το δυνατόν περισσότερο στις εκπομπές που θα προέκυπταν, αν δεν λαμβανόταν κανένα μέτρο μείωσης.

3. Το πρόγραμμα μείωσης που ακολουθεί έχει εφαρμογή στις εγκαταστάσεις για τις οποίες μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση ότι το προϊόν έχει σταθερή περιεκτικότητα στερεών.

α) Οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς υπολογίζονται ως εξής:

i. Προσδιορίζεται η συνολική μάζα στερεών στην ποσότητα επιχρίσματος ή/και μελάνης, βερνικιού ή συγκολλητικής ύλης που καταναλώνεται στη διάρκεια ενός έτους. Ως στερεά νοούνται όλα τα υλικά των επιχρισμάτων, μελανών, βερνικιών και συγκολλητικών υλών που στερεοποιούνται όταν εξατμιστούν το νερό ή οι πτητικές οργανικές ενώσεις.

ii. Οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς υπολογίζονται με πολλαπλασιασμό της μάζας που προσδιορίζεται σύμφωνα με το στοιχείο (i) επί κατάλληλο συντελεστή, που λαμβάνεται από τον επόμενο πίνακα. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναπροσαρμόζουν τους συντελεστές του πίνακα αυτού προκειμένου να ληφθούν υπόψη τεκμηριωμένες αυξήσεις της απόδοσης της χρήσης στερεών.

Δραστηριότητα	Πολλαπλασιαστικός συντελεστής για χρήση στοιχείο (α)(ii)
Εκδοτική βαθυτυπία, φλεξογραφία, πολύστρωση συνδεόμενη με δραστηριότητα εκτύπωσης, βερνίκωμα συνδεόμενο με δραστηριότητα εκτύπωσης, επίχριση ξύλου, επίχριση υφάνσιμων υλών, υφασμάτων, μεμβρανών ή χαρτιού, επίχριση με συγκολλητικές ύλες	4
Προεπίστρωση, φινίρισμα οχημάτων	3
Επιχρίσματα που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, επιχρίσματα που χρησιμοποιούνται στην αεροδιαστημική βιομηχανία	2,33
Άλλες διεργασίες επίχρισης και περιστροφική μεταξοτυπία	1,5

β) Οι εκπομπές στόχου ισούνται με τις ετήσιες εκπομπές αναφοράς, πολλαπλασιαζόμενες επί ένα ποσοστό ίσο με την:

i. (οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών + 15) για τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το στοιχείο 6 και από την κατώτερη κλίμακα ορίων των στοιχείων 8 και 10 του μέρους 2,

ii. (οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών + 5) για όλες τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις.

γ) Έχει επιτευχθεί συμμόρφωση, όταν η πραγματική εκπομπή διαλυτών, όπως προσδιορίζεται με τη βοήθεια των σχεδίων διαχείρισης διαλυτών, δεν υπερβαίνει τις εκπομπές στόχου.

ΜΕΡΟΣ 6

Παρακολούθηση των εκπομπών

1. Οι απαγωγοί του εξοπλισμού μείωσης, οι οποίοι στο τελικό σημείο αποβολής εκπέμπουν περισσότερο από 10 kg/ώρα ολικού οργανικού άνθρακα κατά μέσον όρο, παρακολουθούνται συνεχώς ως προς τη συμμόρφωσή τους.

2. Στις λοιπές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διεξαγωγή είτε συνεχών είτε περιοδικών μετρήσεων. Προκειμένου για περιοδικές μετρήσεις, λαμβάνονται τουλάχιστον τρεις τιμές μέτρησης κατά τη διάρκεια κάθε σειράς μετρήσεων.

3. Όταν δεν χρειάζεται εξοπλισμός μείωσης της ρύπανσης στο τέλος της παραγωγικής διαδικασίας προκειμένου να τηρηθεί η παρούσα οδηγία, δεν απαιτούνται μετρήσεις.

ΜΕΡΟΣ 7

Σχέδιο διαχείρισης διαλυτών

1. Αρχές

Το σχέδιο διαχείρισης διαλυτών χρησιμοποιείται για:

α) εξακρίβωση της συμμόρφωσης κατά το άρθρο 53,

β) προσδιορισμό μελλοντικών εναλλακτικών λύσεων όσον αφορά τον περιορισμό των εκπομπών,

γ) διευκόλυνση της παροχής πληροφοριών στο κοινό σχετικά με την κατανάλωση και τις εκπομπές διαλυτών και τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου V.

2. Ορισμοί

Ο ι ορισμοί που ακολουθούν παρέχουν ένα πλαίσιο για την εκπόνηση ισοζυγίου μάζας.

Εισροές οργανικών διαλυτών (I):

I1 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε καθαρή μορφή ή οργανικών διαλυτών που περιέχονται σε αγοραζόμενα μείγματα που χρησιμοποιείται ως εισροή στη διεργασία εντός της χρονικής περιόδου για την οποία υπολογίζεται το ισοζύγιο μάζας.

I2 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών σε καθαρή μορφή ή οργανικών διαλυτών που περιέχονται σε μείγματα που ανακτάται και επαναχρησιμοποιείται ως εισροή διαλυτών στη διεργασία. Οι ανακυκλωμένοι διαλύτες συνυπολογίζονται κάθε φορά που χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση της δραστηριότητας.

Εκροές οργανικών διαλυτών (O):

O1 Εκπομπές απαερίων:

O2 Οι απώλειες οργανικών διαλυτών στο νερό, λαμβανομένης υπόψη της επεξεργασίας των λυμάτων κατά τον υπολογισμό της ποσότητας O5.

O3 Η ποσότητα οργανικών διαλυτών που παραμένει στα προϊόντα της διεργασίας υπό μορφή προσμίξεων ή υπολειμμάτων.

O4 Οι μη δεσμευόμενες εκπομπές οργανικών διαλυτών στον ατμοσφαιρικό αέρα. Συμπεριλαμβάνεται ο γενικός εξαερισμός των χώρων, κατά τον οποίο ελευθερώνεται αέρας στο εξωτερικό περιβάλλον μέσω παραθύρων, θυρών, αεραγωγών και ομοειδών ανοιγμάτων.

O5 Οι απώλειες οργανικών διαλυτών ή/και οργανικών ενώσεων που οφείλονται σε χημικές ή φυσικές αντιδράσεις (όπου συμπεριλαμβάνονται οι ποσότητες που καταστρέφονται με αποτέφρωση ή άλλες τεχνικές επεξεργασίας απαερίων ή λυμάτων, ή δεσμεύονται, εφόσον δεν υπολογίζονται στις ποσότητες O6, O7 ή O8).

O6 Οι οργανικοί διαλύτες που περιέχονται στα συλλεγόμενα απόβλητα.

O7 Οι οργανικοί διαλύτες, ή οι περιεχόμενοι σε μείγματα οργανικοί διαλύτες, που πωλούνται ή προορίζονται να πωληθούν ως προϊόν εμπορικής αξίας.

O8 Οι οργανικοί διαλύτες που περιέχονται σε μείγματα και ανακτώνται για να επαναχρησιμοποιηθούν, όχι όμως ως εισροές στη διεργασία, εφόσον δεν υπολογίζονται στην ποσότητα O7.

O9 Οι οργανικοί διαλύτες που ελευθερώνονται με άλλους τρόπους.

3. Χρήση του σχεδίου διαχείρισης διαλυτών για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης.

Η χρήση του σχεδίου διαχείρισης διαλυτών εξαρτάται από τη συγκεκριμένη απαίτηση, της οποίας η κάλυψη πρόκειται να εξακριβωθεί, ως εξής:

α) Εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του προγράμματος μείωσης που ορίζεται στο μέρος 5, με την οριακή τιμή συνολικών εκπομπών να εκφράζεται σε εκπομπές διαλυτών ανά μονάδα προϊόντος ή όπως άλλως αναφέρεται στα μέρη 2 και 3,

i. για όλες τις δραστηριότητες για τις οποίες γίνεται χρήση του προγράμματος μείωσης του μέρους 5, καταρτίζεται κάθε χρόνο σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό της κατανάλωσης (C). Η κατανάλωση υπολογίζεται από την εξίσωση:

$$C = I1 - O8$$

Παράλληλα, προσδιορίζεται η περιεκτικότητα των επιχρισμάτων σε στερεά συστατικά, ώστε να συνάγονται οι ετήσιες εκπομπές αναφοράς και οι εκπομπές στόχου κάθε χρόνο.

ii. για την αξιολόγηση της τήρησης των οριακών τιμών συνολικών εκπομπών που εκφράζονται σε εκπομπές διαλυτών ανά μονάδα προϊόντος ή όπως άλλως αναφέρεται στα μέρη 2 και 3, κάθε χρόνο καταρτίζεται σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό των εκπομπών (E). Οι εκπομπές υπολογίζονται από την εξίσωση:

$$E = F + O1$$

Όπου F είναι οι διάχυτες εκπομπές, όπως ορίζονται στο στοιχείο β) (i). Η τιμή που προκύπτει διαιρείται στη συνέχεια διά της κατάλληλης παραμέτρου για το εκάστοτε προϊόν.

iii. για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του στοιχείου β) (ii) της παραγράφου 5 του άρθρου 51, καταρτίζεται κάθε χρόνο σχέδιο διαχείρισης διαλυτών για τον προσδιορισμό των συνολικών εκπομπών από όλες τις εκάστοτε δραστηριότητες. Ο αριθμός αυτός συγκρίνεται στη συνέχεια με τις συνολικές εκπομπές που θα προέκυπταν, αν η εγκατάσταση πληρούσε τις απαιτήσεις των μερών 2, 3 και 5 για κάθε δραστηριότητα χωριστά.

β) Προσδιορισμός των διάχυτων εκπομπών για παραβολή προς τις οριακές τιμές διάχυτων εκπομπών του μέρους 2.

i. Οι διάχυτες εκπομπές υπολογίζονται από μια από τις παρακάτω εξισώσεις:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ή

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Η F προσδιορίζεται είτε με απευθείας μέτρηση των ποσοτήτων είτε με ισοδύναμη μέθοδο ή με υπολογισμό, για παράδειγμα με βάση την απόδοση της διεργασίας ως προς τη δέσμευση των εκπομπών.

Η οριακή τιμή διάχυτων εκπομπών εκφράζεται ως εκατοστιαία αναλογία των εισροών, οι οποίες υπολογίζονται από την ακόλουθη εξίσωση:

$$I = I1 + I2$$

ii. Οι διάχυτες εκπομπές υπολογίζονται με μια σύντομη αλλά πλήρη σειρά μετρήσεων και ο προσδιορισμός αυτός δεν χρειάζεται να επαναληφθεί μέχρι να τροποποιηθεί ο εξοπλισμός.

ΜΕΡΟΣ 8

Αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπών στα απαέρια

1. Προκειμένου για συνεχείς μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών θεωρείται ότι τηρούνται εάν:

α) κανένας από τους αριθμητικούς μέσους όρους όλων των έγκυρων μετρήσεων που έχουν καταγραφεί κατά ένα οποιοδήποτε 24ωρο λειτουργίας μιας εγκατάστασης ή δραστηριότητας εκτός από τις φάσεις εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας ή κατά τη συντήρηση του εξοπλισμού δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών,

β) κανένας από τους ωριαίους μέσους όρους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών κατά συντελεστή μεγαλύτερο του 1,5.

2. Προκειμένου για περιοδικές μετρήσεις, οι οριακές τιμές εκπομπών θεωρείται ότι τηρούνται εάν σε μια σειρά μετρήσεων παρακολούθησης:

α) ο μέσος όρος όλων των τιμών των μετρήσεων δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών,

β) κανένας από τους ωριαίους μέσους όρους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπών κατά συντελεστή μεγαλύτερο του 1,5.

3. Η συμμόρφωση προς το μέρος 4 εξακριβώνεται με βάση το άθροισμα των κατά μάζα συγκεντρώσεων των επιμέρους πτητικών οργανικών ενώσεων. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η συμμόρφωση εξακριβώνεται με βάση τη συνολική μάζα των εκπομπών οργανικού άνθρακα, εκτός αν το μέρος 2 ορίζει άλλως.

4. Όγκοι αερίου μπορούν να προστίθενται στα απαέρια για ψύξη ή αραίωση όταν δικαιολογείται τεχνικώς, αλλά δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της κατά μάζα συγκέντρωσης του ρύπου στα απαέρια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Καταργούμενες διατάξεις νομοθετικών πράξεων (Κανονισμών (ΕΚ) και εθνικής νομοθεσίας συμμόρφωσης με Οδηγίες), με τις οποίες τροποποιήθηκαν διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 59

1) Ως προς την υπ' αριθ. 11641/1942/2002 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄832), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 1999/13/ΕΚ:

α) Στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284/2003), καταργείται μόνο το παράρτημα Ι, (περίπτωση 17)

β) Στην υπ' αριθ. 437/2006 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄1641), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2004/42/ΕΚ, καταργείται η παράγραφος 1 του άρθρου 11 που αντιστοιχεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 της εν λόγω οδηγίας

2) Ως προς την υπ' αριθ 22912/1117/2005 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄759), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2000/75/ΕΚ:

Στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1137/2008 (ΕΕ L 311/2008), καταργείται μόνο το παράρτημα, περίπτωση 4.8

3) Ως προς την υπ' αριθ 29457/1511/2005 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄992), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2001/80/ΕΚ:

Στην υπ' αριθ. 48416/2037/2011 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄2516), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2009/31/ΕΚ, καταργείται το άρθρο 29 που αντιστοιχεί στο άρθρο 33 της εν λόγω οδηγίας

Άρθρο 62

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τις 7 Ιανουαρίου 2013, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις της.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Ιουνίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ	**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ**

02014501406130060

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004